

እንተ-ም ብትሆን ከሰሜቶችህ ይልቅ፤ እምነትህን በእግዚአብሔር እውነት ብታደርግ ጥርጥርኝና አለማመንን ታሻንጃለህ።

ለምሳሌ ያህል በክርስቲና ሕይወት ጥቂት ሃሙስትን አሳልፈህ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ፤ አልፎ አልፎ ጥርጥር ብቅ እያለ ድነትህን እንድትጠራጠር ይፈታተንሃል። ችግርህ ይህ ከሆነ፤ ጥርጥር እንዲገባህ እትፋቀድለት፤ በዳድም ስሜቶችህን እትቀበል። ስሜቶችህ እንዲያሞኙህ እትፋቀድላቸው። እንደነደ ሰዎች ቀደም ሲል በሕይወታቸው የተፈጸሙ አስፈላጊ ናቸው የሚሉዋቸውን ነገሮች ሁሉ በጽሑፍ የማስፈር ልማድ አላቸው። ጥርጥርና ፈታኝ ሁኔታ ሲሰማቸው ያንን ሲያነቡ እምነታቸው ይታደሳል፤ እንተ-ም ይህን ማድረግ ትችላለህ።

የክርስቲና ሕይወት ቀጣይ የእምነት ጉዞ ነው። ባለፈው ጊዜ የተደረገልንን በመታብረያ መልክ በጽሑፍ ማስፈር ጥሩ ልማድ ነው። እንዳንድ ችግር ሲተመን፤ ሁኔታዎች ሁሉ የጨለሙብንና ምንም መፍትሔ የሌለን ሲመስለን፤ ባለፈው ጊዜ እግዚአብሔር ያደረገልንን እንድናስብ ይረዳናል። ወደ ጓሳ መለስ ብለን፤ እግዚአብሔር ከእንደት ዐይነት ችግር እንዳመጣን እንድናስተውልና ስለ እስደናቂ ሥራው እንድናመሰግን ያደርገናል።

የእምነታችን መሥረት፤ የእግዚአብሔር ቃል እውነት እንጂ ስሜታችን አይደለም። ይሁን እንጂ፤ በእምነት ጉዞአችን ደስታና ሰላምን እንድናሟሞዳን በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል መካተቱንም መዘንጋት የለብንም። ደስታና ሰላም የሚለውን ከሆነ እግዚአብሔርን አመስግንነው፤ መንፈሳዊ ድርቀትና ባዶነት ሲሰማህም እግዚአብሔርን አመስግንነው።

የዓፄ ቢሆን፤ ድነትህን አሁንም አስደናቂ ሐቅ ነው። ስለዚህም በዚህ ሐቅ ላይ ተመሥርተህ፤ «የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነው። በእግዚአብሔር ቃል እምናለሁ፤ ያለ እንዳች መናጠጥ በቃሉ ጸንቼ እቆማለሁ» ለማለት መቻል ይኖርብሃል።

ይህን ስታደርግ በሰሜትህ መደገፍ፤ ቀስ በቀስ ሲከሰም ታያለህ። ያኔ እምነት ሕይወትን በንጹህነት ትኖራለህ፤ እውነትን ታውቃለችሁ እውነትም ነጻ የመጣችኋል አለ (ዮሐንስ 8፡32)።

የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ተቀበል ነጻ ትመጣለህ።

ምስራቅ 3 የማይወስን ነይል

እምነታችንን በክርስቶስ ስናደርግ የሚሆነው ምንድነው? የክርስቶስ ስለ ሆንን፤ እግዚአብሔር በስማይ መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት ባርኮናል (ኤፌሶን 1፡3)።

የክርስቶስ ስለ ሆንን፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ገብተናል፤ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን መጠን ነይል፤ መሳታ፤ ገላፊነትና ሥልጣን ተሰጥተናል።

እስቲ የሰማዩ አባታችን ያዘጋጀልንን መልካም ነገር ልብ እናድርግ። በሰማዩ መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት ባረክን። ይህም የሆነው የሚዘነን ስለ ሆንን ሳይሆን፤ የክርስቶስ ስለ ሆንን ብቻ ነው፤

እንድ ሕፃን የሚያድገው ለማደግ ለስ ተንጠራራ አይደለም። ወላጆቹ በየሰለቱ እንክብካቤ የሚያርጉለት ጥሩ ልጅ ስለ ሆኑም አይደለም። ወላጆቹ የሚመግቡት፤ የሚወዱት፤ የሚያላብቡትና ማንኛውንም ነገር የሚያደርጉለት ልጃቸው ስለ ሆነ ብቻ ነው። በቅመነት በፈቀደ መጠን የሚያስፈልገውን ሁሉ በየጊዜው ያደርጉለታል። ወላጆቹ የሚሰጡትን ምግብ ሲመነብ፤ ተመጣጣኝ ሰረፍትና እንቅስቃሴ ሲያደርግ እርሱ ሳይቀው ያድጋል እንጂ፤ ለማደግ ጥረትና ትግል አያስፈልገውም።

እንድ ልጅ ለወላጆቹ፤ «እስኪደግ ድረስ አልበላም፤ አልጠባም፤ አልተኝም» ቢል ምን እንደሚሆን ሁላችንም እናውቃለን።

ብዙ ክርስቲያኖች ግን፤ የዚህ ዐይነት ዝንባሌ ያላቸው ይመስላል። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ሁሉ እቅርባናል፤ ለማደግ የሚያስችለንን ምግብ፤ ሰረፍት፤ ፍቅርና ጥበቃ አዘጋጅቶናል። እኛ ግን በራሳችን እንንጠራራለን፤ እንታገላለን፤ እግዚአብሔር ያዘጋጀልንን ለመቀበል፤ በመጀመሪያ ማደግ እንዳለብን እናስባለን።

እግዚአብሔር ግን ይህን ሁሉ ያደረገልን ገና እኔና እናንተ ሳንወለድ ነበር። እንዲያውም ገና ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ነበር የሚያስፈልገንን ሁሉ ያዘጋጀው። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለን ሆንን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን (ኤፌሶን 1፡4)።

እስቲ ረጋ ብለን እናሰባ፤ እግዚአብሔር ቅዱሳን ያደረገው እነማንን ነው? ታዲያ፤ እኛስ ቅዱሳን እንዳደረገን እናውቃለን? ተቀድሼ እለሁ የሚሉ ሰዎች አጋጣሚዎችሁ ያውቃል? ወይስ ገና ብዙ እንደሚቀራቸው ነው የነገሩዎችሁ? እስቲ ረጋ ብለን እናንባብ። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለን ሆንን እንድንገኝ፤ ታዲያ፤

ቅዱሳንና ያለ ነቀፋ እንዲሆኑ የመረጣችውን ሰዎች፤ መቀደስና ያለ ነቀፋ እንዲሆኑ ማድረግ ያቅተዋል ብላችሁ ታስባላችሁን?

ቃሉ እንደሚነገረን እግዚአብሔር በፊቱ ቅዱሳንና ያለ ነቀፋ እንድንሆን መርመሮናል! እግዚአብሔር ታላቅና እጅብ ድንቅ ነገር አድርጎልናል። በፊቱ ማለትም በእርሱ ዐይኖች ፊት ተለውጠናል። የሚያየን በተለየ ዐይን ነው፤ የተወለደውንና አዲሱን ሰው የማይታይ ገደል ያለው እርሱ ብቻ ነው። ለመሆኑ በእግዚአብሔር ዐይኖች የሚያይ ሰው ማነው? እንደ እግዚአብሔር ማየት የሚችል ማነው? ክእለት በቀር ማንም የለም። ለክብርና ለምስጋናው ይሆን ዘንድ አዲስ ፍጥረትን ፈጥሮአል።

ሰዎች አንተን ሲያዩ የወጡ የድሮው አንተነትህን ነው የሚያዩት። ምክንያቱም እነርሱ እግዚአብሔር አይደሉም። እንደ እግዚአብሔርም አይደሉም። ምናልባትም አንተው ራሱን የገባ ፊትህን በመስታወት ትመለከትና ቅዱስና ያለ ነቀፋ የሆነኸው ምኑህ ላይ እንደ ሆነ ግራ ይገባል ይሆናል። መርሳት የሌለብህ ግን አንተ እግዚአብሔር አለመሆንህን ነው።

ለመሆኑ፤ እግዚአብሔር ማየት የፈለገውን ማየት አይችልም ብላችሁ ታስባላችሁ? በእግዚአብሔር ፊት ቅዱሳን መሆን ይበልጣል ወይስ በራሳችን ዐይን? ብዙ ክርስቲያኖች ግን በራሳቸው ዐይን ቅዱሳን ሆነው ለመገኘት ፈላጊነትን ሲያስጨንቁ ይታያሉ። እንደ ጠበቁትና እንደ ተመኝት ሆነው መገኘት ሲያቅታቸው ደግሞ ተስፋ ይቆርጣሉ። ሁልጊዜ ሲናገሩ የሚሰማው ውድቀታቸውን ባለ ሆነ ገና መናገር ከመጀመራቸው በፊት እንኳ ምን እንደሚናገሩ ማወቅ ይቻላል።

በፊቱ ያለ ነቀፋ እንድንሆን እግዚአብሔር የረዳን እንዴት ነበር? ጳውሎስ እንዲህ ይላል በፍቅር በኢየሱስ ክርስቶስ ልጆቹ እንሆን ዘንድ... (ኤፌሶን 1+4)። እግዚአብሔር በፍቅሩ ሸፍኖናል፤ ስለዚህም እኛን ሲያይ የሚያየው የራሱን ፍቅር ነው። ሌሎች እኛን ያዩናል። እኛም ራሳችንን እናያለን። እግዚአብሔር ግን እኛን የሸፈነንን የራሱን ፍቅር ያያል። ታዲያ፤ ደህ ብቻ በቂ አይደለም? እርሱን እንድናመለከት ሕይወታችንን አይሰውጠውም?

እግዚአብሔር ይህን አስደናቂ ነገር ያደረገው ለምንድነው? ምክንያቱም እንደዚህ እንዲሆን ስለ ፈለገና አስቀድሞ ስለ ወሰነ ብቻ ነው። ታዲያ፤ ከዚህ ፍቅሩ የተነሳ የፈቀደውን ሁሉ ሊሰጠን ገደልም፤ ሥልጣንም እንዳለው አታውቅም?

እርሱ ብቻውን እንደዚህ ማድረግ የፈለገው ለምንድነው? ለምን የእኛን አስተዋፅዖ አልፈለገም? መልሱ ቀላል ነው። ምክንያቱም፤ አንድ ነገር ፍጹም የሚሆነው እርሱ ሲያደርገው ብቻ እንደ ሆነ ስለሚያውቅ ነው። እኔና እናንተ የምናደርገው ወይም ያደረግነው በሆነ ፍጥ ግን ፍጹም አይሆንም ነበር፤ ጉድለት ይኖርበት ነበር። የመጨረሻው ሁሉን ለሰው ሳይሆን፤ ለራሱ ክብርና ምስጋና የሚያስገኝ እንዲሆን እርሱ ብቻውን ማድረግ መረጠ።

ይህን በተመለከተ ሐዋርያው ጳውሎስ፤ ይህም የሆነው በመጀመሪያ በክርስቶስ ተስፋ በደረግነው በእኛ ምክንያት ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና እንዲሆን ነው ይላል (ኤፌሶን 1+12)።

መላው በመላው እምነታችንን በክርስቶስ ላይ ብቻ፤ ስናደርግ ውጤቱ አስደናቂ ይሆናል።

በክርስቶስ በማመናችን ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት በድፍረትና በመተማመን መቅረብ እንችላለን (ኤፌሶን 3+12)።

አብዛኛው ጸሎታችን አገሉል ትኩረትና የሞላበት ነው፤ ራሳችንን እንወቅሳለን፤ ራሳችንን እናንቋቋለን። ጉደሎና ደካማ የሆነነው ሰዎች በሰላምን ነው እንሳለን። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ሰዎች ሆናን በመፈጠራችን ከእግዚአብሔር ይቅርታ መጠየቅ የለብንም። ምን ወይም ማን መሆናችንን እርሱ በማዝገብ ያውቃል። በቢሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ያውቃል፤ በሰዚህም የእኔና የእናንተ ደካማነት ለእርሱ አዲስ ነገር አይደለም። እሱን ግን፤ በክርስቶስ አማካይነት ወደ እርሱ የመቅረብና የሚያስፈልገንን ሁሉ ከእርሱ የመጠየቅ መብት እንዳለን እርግጠኛ እንድንሆን ይፈልጋል።

እግዚአብሔር በመልካም ነገሮች ሁሉ ሊባርከን ፈቃዱ ነው፤ ደለተኞች እንድንሆን ፈቃዱ ነው፤ አንዳንዴ ግን፤ ክርስቲያኖች ይህን መተበል ይከብዳቸዋል።

ያደግቡት በሽባድ ድህነት ነበር፤ ለሚያስፈልገን ነገር ሁሉ በሌሎች እርዳታ መደገፍ ነበረብን። ሰዎች አንድ ነገር ሲያደርጉልን ፤ ወይም ሲሰጡን ቅርታ ያድርብኛል። ማንኛውንም ነገር ሠርቼ ማግኘት አለብኝ ብዬ ዐስባሁ ወይም ደግሞ ከሌሎች የምቀበለው ሁሉ መብቴ ነው የምለውን ብቻ እንዲሆን ነበር ፍላጎቴ። በነጻ የምቀበለው ሁሉ የመመጽወት ያህል ልቤን ያቆሰለዋል። ለእግዚአብሔር ያለኝ አመለካከትም በዚህ ብቻ ነው ላይ የተመሠረተ ነበር። ለየዕለቱ ከሚያስፈልገኝ ውጪ እግዚአብሔር ይሰጠኛል የማል እምነት በፍጹም አልነበረኝም። መሥራት እስከ ቻልኩ ድረስ፤ ዐቅም እስክለኝ ድረስ፤ ለምን ብሎ በነጻ ይሰጠኛል? እል ነበር። ለእግዚአብሔር ፍቅርና ክብር ትክክለኛ ዕይታ አልነበረኝም፤ ፍቅሩ ወሰን የለለው መሆኑን አልተረዳኩም ነበር።

መንፈሳዊ የምክር አገልግሎት በመስጠት እሠራ በነበረ ዘመን ምድቤ ፎርት ቤንጉን በሚባል አገር ቢሆንም አንድ ተን ወደ ሌላ ሩቅ አገር ሄጄ ነበር፤ ወደ ምድብ ቦታዬ ተመልሼ ሥራዬን ለመሥራት ተቅግራ ነበር። በአያሩ መስለሽት ምክንያት ያቀድኩት በረራ ተሰርዟል፤ ቀጥሎ የሚኖረው በረራ ደግሞ ወደ ነበርኩበት አገር በሰዓቱ የሚያደርሰኝ አልነበርኩም። በመከሩ መሃድም ጨርሶ የማይታሰብ ነበር። ሁኔታው በጣም አናደደኝ፤ እንዲያውም፤ መደበኛ ሥራዬ በቋሚነት መንፈሳዊ ምክር አገልግሎት መስጠት እንደ መሆኔ መጠን፤ ከመደበኛ ሥራዬ ሰዓት ጋር የሚጋዳ እሳኩ ሆነ ድረስ፤ ገንግር እንዳደርግ ብቻብዝ እንኳ የመቀበል ልማድ አልነበረኝም፤ እሱን ግን ሥራዬን ትላ እንዳልሁ የሚያስመስል ሁኔታ እንደ ተፈጠረ ዐስብኩ።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያሰሱ፤ «ጌታ ሆይ፤ መዘግየት እንደማልወድ ወይም ዘመዶች እንደማላውቅ ታውቃለህ። አሁን ግን ሁኔታዎቻችን ሁሉ በአንተ እጅ አኖራለሁ፤ ለእኔ መልካም ፅቅድ እንዳለህ አምናለሁ። የሚያስፈልገኝን ሁሉ በወቅቱ እንደምታዘጋጅልኝ አውቃለሁ፤ ስለዚህም አመለካከትህ» በማለት አለደኩ።

ንግግር ባደረግሁበት ስታ ከሚኖር ከአንድ የአየር ኃይል ፓይለት ጋር ተገናኝቤ። ሶላሲዎቹ ችግር ስምቶ ስለ ነበር፤ «ምናልባት ማድረግ የሚቻል ነገር ካለ ስለ ጉዳዩ ለአለቃዬ እንግራቸዋለሁ» አለኝ።

አንዳለሁም ችግሩን ለአለቃው ነገራቸው። እርሳቸውም «ነገ ጥዋት 12 ሰዓት ላይ ወደ ፎርት ቤኒንግ የሚሸር አውሮፕላን ሰላለ አውሮፕላን ማረፊያ እንዲደርስ ንገረው» በማለት ፈቃደኝነታቸውን ነገሩት።

ያንን ሌሊት ፓይለቱ ቤት አሳለፍኩና በማግኘቱ ጥዋት በተባለው ሰዓት ወደ አውሮፕላን ማረፊያው ሄድኩ። እግዚአብሔር ለችግሩ መፍትሔ ስለ ሰጠኝ በጣም ደስ አለኝ፤ ሰራዊታችን አፍይታም ተሰማኝ። ሆኖም፤ ምን ያህል እንደሚያስብልኝና እንደሚጠነቀቅልኝ ገና የሰለጠውን ሳይ ነው።

አውሮፕላኖች ተደርፎረው ቆመዋል፤ እኔ የፈለግሁት ወይም እንደማገኝ ያለብኩዋት አውሮፕላን ግን በሰታው የሰኝም። ይልቁንም ባለ አራት ሞተር አውሮፕላኖች ነበር፤ በሰታው ያሉት፤ እንዲህ ያሉ አውሮፕላኖች ደግሞ አሁን ሰሜንደሰፊላኝ ቀላል በረራ አደመደበም። እኔ የጠበቅሁት ሰበዓቱ ወደ ቤቴ የሚያደርስኝን ትንሽና ምቹት የሌለውን አውሮፕላን ነበር።

ፓይለቱ ንደኛዬ ወደ እኔ መጣና፤ «ቁስ ማርሊን፤ አውሮፕላኑ ይኸውና መሳፈር ይችላሉ» አለ ተደርፎረው ካሉት መሐል አንዱን እያመለከተ። ከቆምኩበት ስታ ጥቂት ራቅ ብሎ አንድ ትልቅ አውሮፕላን ቆመአል።

«ጌታ ሆይ፤ ይኸው ለእኔ ሊሆን አይችልም» አልኩ በልሁ። በአውሮፕላኑ ውስጥ የሚሠራውን ሰው ተከትዬ ገብዬና በጣም ስፈ በሆን ክፍል፤ ምቹት ባለው ወንበር ተገኝኜ ተቀመጣኩ። አውሮፕላኑ የሕዝብ ትራንሳፖርት ሰላልነበር ውስጡ ያለሁት እኔ ብቻ ነበርኩ።

አዛዥ መጥቶ ራሱን አስተዋውቀኝና መልካም ገብ እንዲሆንልኝ ምኞቱን ገለጸልኝ። በጣም ተገርማ ስለነበር ከማልገልገም ባልተሻለ ሁኔታ ነበር፤ «አመለካከትህ» ያልኩት። ወደ ምድብ ስታዬ በሰዓቱ እንዲያደርስኝ እግዚአብሔር ያዘጋጅልኝ አውሮፕላን እንደ ነበር አውቃለሁ፤ ግን ለምን ይህን ትልቅና ምቹት ያለው አውሮፕላን አዘጋጅልኝ? ትንሹና ተራው አውሮፕላን አይበቃኝም ነበር?

የማይገባኝ ነገር እንደ ተደረገልኝ ተሰማኝ፤ ለእኔ እንዲህ ያለ ትልቅ አውሮፕላን መመደቡ ራሱ ገንዘብ ማበከን ነው በማለት ዐስቤ።

«ጌታ ሆይ፤ ይህ ምን ማለት ነው?» በማለት ጠየቅሁ እየገረመኝ።

«ሰለም» ወይህ ነው» የማለ አዳድር መልስ ብቻ ነበር የተሰጠኝ። «ለሚታመኑብኝ ልጆቼ በዚህ ሁኔታ እንደምደርስላቸው ላላይህ እፈልጋለሁ።»

«ጌታ ሆይ፤ አሁን ገና ገባኝ» አልኩ ደስታ ከልቤ እየተፍለቀሁት። ወደ ልቤ የሚፈሰሰው ቃል ግን አሁንም እንደ ተጠሰ ነው።

«በእነዚህ ወታታቸው ለሚደርስው ማንኛውም ጥቃትን ጉዳይ እንኳ ሳይቀር እኔን እንዲያመስኝ ለሚሰሙ ሁሉ ተናዝኜ። እኔም የሰማይን መስኮች ከፍቼ እነርሱ ከጠየቁት ወይም ከገመቱት የበለጠ በረከትን አፈስሰላቸዋለሁ።»

«ጌታ ሆይ፤ ተመስገን» አልኩ ፊቴ በደስታ ፈክቶና ይበልጥ ተመቻቼ እየተቀመጣኩ።

«ግን አንድ ነገር እወቅ» አለ ወደ ልቤ የሚፈስሰው ቃል፤ «ለስምቻ በረከቴን የምስጠው የሚገባቸው ወይም ጥፋዎች ለለሆኑ አይደለም። ከረሱ መልካምነትና በነገት የተነሳ ማንኛውንም ነገር ለስምቻ የምስጠው በነጻ ነው፤ ይህን አወቅ፤ ይህን ተቀበል!»

በንግድ አውሮፕላኖች ስንዝ የማርፈው ከበሮዬ ዐሥር ኪሎ ሜትር ርቀት ያለው ስታ ላይ ነበር፤ አሁን ግን አውሮፕላኑ ያደረሰኝ ቀጠሮ ከያዝኩበት ጥቂት ራቅ ብሎ በሚገኝ ስፍራ ነበር። ወደ ሕንጻው ስገባ ሰዓቴን አየሁ፤ ልክ በሚያስፈልገን ሰዓት ነበር የደረሰኩት። ጥቂት ደቂቃዎች እንኳ አልተደምኩም ወይም አልዘገየሁም።

የሚያስፈልገንን ሁሉ እግዚአብሔር ያለ ምንም ንፍቅት በነጻ ይስጠናል። እኛ ማድረግ ያለብን እንደ ፊቃዬ መጠየቅ ብቻ ነው። ዳግም የተወሰዱ ልጆቼ ከእርሱ እንዲጠይቁ የሚፈልገው የመጀመሪያው ለጦታ እንዲ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ነው።

እዲህ የተወለዱ አማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በጣም አስፈላጊ ነው።

አንድ አማኝ አያሱስ ክርስቶስን እንደ እጻኝ ቢቀበል መንፈስ ቅዱስ በእርሱ ውስጥ ለመኖር ይመጣል። ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዶአል። ይሁን እንጂ ምስክሮቹ እንዲሆኑና የምሥራቹን ቃል በዓለም ሁሉ የሚያስፋፉበት ነደልና ሥልጣን እንዲያገኙ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን እስኪቀበሉ ድረስ እንዲቆዩ አያሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ተናግሮ ነበር (የሐዋርያት ሥራ 1፡5 እና 8)።

እያሱስ በነገራቸው መሠረት ደቀ መዛሙርቱ በእያናሳሊም ቆዩ፤ በነሳሳ ሃምሳ በመባል የሚታወቀው ቀን በደረሰ ጊዜ ግን፤ በድንገት ባርቀ ዐውሎ ነፋስ የመባለ ድምፅ ከሰማይ መጣ፤ የነባራትንም ቤት ሞላው፤ የአሳት ነበሉል የሚመስሉ ምሳሌቶች ታዩአቸው፤ ተከፋፍለውም ለእያንዳንዳቸው ሳይ ሰረፉባቸው። ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ፤ መንፈስ ቅዱስ እንዲናገሩ በሰማቸው ችሉታ መጠን በሌሉት ቅንጽዎች መናገር ጀመሩ (የሐዋርያት ሥራ 2፡24)።

ይህ የቤተ ክርስቲያን ጀማሪ ቀን ነበር። ፈረምቱና ድንጉወቱ ደቀ መዛሙርት ተለውጠው፤ በድፍረት ለአያሱስ መሰከሩ፤ የምሥራቹንም ቃል

በጋደልና በሥልጣን ስበቡ፤ ኢየሱስን ይከተሉ የነበሩ ተአምራት እነርሱንም ይከተሉለቸው ጀመር።

ኢየሱስ፤ አውነት እሳቸዳለሁ በእኔ የሚያምኑ እኔ የምሠራውን ሥራ ይሠራሉ፤ እንዲያውም ከዚህ የበለጠ ይሠራሉ፤ ምክንያቱም ወደ እነሱ እየዳለሁ ብሎአቸው ነበር (ዮሐንስ 14+12)።

በሺህ የሚቆጠሩ አጻጻፍ እማኞች ወደ ቤተ ክርስቲያን ተጨመሩ። የሐዋርያት ሥራን ሰናነብ ስዎች በጌታ ክሙኑ በኋላ ብዙውን ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ይጠመቁ እንደ ነበር እናያለን። ክፍለዋርያት ሥራ 10+44 እንደምንመለከተው ዴጥርስ በቆርኔሊዎስ ቤት በሰበከ ጊዜ እዚያ የነበሩት ኢየሱስ ያደረገላቸውን በማመናቸው ብቻ ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስ ወረደላቸው፤ በዚያ ጊዜ ገና የውሃ ጥምቀት ሥርዐትን እንኳ አልፈጸሙም ነበር።

ወንጌል በሰማርያ ሲሰበክ፤ ብዙ ሳምራውያን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አጸኛቸው ተቀበሉ፤ በውሃም ተጠመቁ። በዚህ ጊዜ፤

ዲጥርስና ዮሐንስ ከእያሩባልም ተሳኩ፤ እዚያ እንደ ደረሱም ጸሐፊዎች እማኞች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን እንዲቀበሉ ጸሐፊዎቻቸው (ዮሐዋርያት ሥራ 8+15)።

ዴጥርስና ዮሐንስ በእዲሶቹ እማኞች ጥቂት እንዲቆዩ ወይም ቅዱሳት መጻሕፍትን እያጡ ራሳቸውን በጸሎት እንዲያዘጋጁ አልነገሩለትም። በእዲሶቹ እማኞች ገና መንፈስ ቅዱስ አሳመሙረዱ ከእያሩባልም የመጡትን ሐዋርያት አሳበደላቸው ነበር፤ ስበዚህም ወዲያውኑ እጃቸውን ጭነው ጸሐፊዎቻቸው መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ (ዮሐዋርያት ሥራ 8+17)።

በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስንም ጥምቀት እንደሚቀበሉ ተስፋ ተስፋ አታቸዋል። ኢየሱስ፤ ውሃ የጠግሰው ቢኖር ወደ እኔ መጥቶ ይጠግ፤ በእኔ የሚያምኑ መጽሐፍ እንደሚለው የሕይወት ውሃ ምንጭ ከውስጡ ይፈልቃል እሱ፤ ይህንንም የተናገረው በእርሱ የሚያምኑ ለሰሚቀበሉት በላ መንፈስ ቅዱስ ነበር (ዮሐንስ 7+37-39)።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ነጻ ስጦታ ነው። በልፋታችን የምናገኘው እይደለም። ድነትን የሰጠን ኢየሱስ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትንም ይሰጠናል።

እኔ አብን ለእምነታለሁ፤ እርሱም ለዘላለም ከእናንተ ጋር የሚኖር ሌላ እጽናን ይሰጣችኋል፤ ይህ እጽናን መንፈስ ቅዱስ ነው (ዮሐንስ 14+16-17)።

መንፈስ ቅዱስን የሚልክልን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀንም እርሱ ነው።

በዮርጳኖስ ወንዝ እየጠመቀ ኢየሱስ መንፈላ ቅዱስ ሲወርድና ሲያርያበት የምታያው በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው በማለት እግዚአብሔር ስለተማቂው ዮሐንስ ነግሮት ነበር (ዮሐንስ 1+33)።

ታዲያ፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ስመቀበል ብዙ ክርስቲያኖች ይህን ክርስቲያኖችን በየአገሩ አገኝተዋል።

«ትግሬ ምንድነው? ምናልባትም ደካማና የመንፈስ ቅዱስ ስለሆነኳ ይሆን? እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ከማንም ይልቅ ስለኔ የእግዚአብሔር ነገል እንደሚያስፈልገኝ አውቃለሁ» በማለት ይጠይቃሉ።

እንዲያው የእሁድ ትምህርት ቤት አስተማሪ የማይተሰውን ጽፋልኝ ነበር፤

ስሕይወቴ የመንፈስ ቅዱስ ነገል ያስፈልገኛል። የመታዘዝ ሕይወት እንዲኖረኝ ብዙ ሞክሬአለኩ። ምናልባትም መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባ ባለነብ ይሆናል ብዬ በማለብ ተደሞ ክምነባለት ስንት ቀደም ብዬ በመነሣት ስለንድ ስንት ያህል ማንበብና ስላሳሳ ደቀቃ መጻሕፍ ጀመርኩ። ሆኖም ምንም ስውሃ አላቆዩም፤ የምመነውን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትንም አልተቀበልሁም። ለቤ የሚያውቀውን ንጠላቴን ሁሉ ተናዘዝኩ፤ ለሃያ ዓመት በክርስትና ሕይወት ኖሬአለሁ፤ ክርስቲያኖቹ ባልረዱ ማን የለኝም፤ እንዳንደም ምናልባት ድነትን አላገኘሁ ይሆን እንደ? በማለት ራሴን አጠ ይቃለኩ።

እንዲህ ያሉ ሰዎች ወላጆቻቸው የሚያቀርቡላቸውን ምግብ ከመመገብ ይልቅ፤ የምመነበው ካደግኩ በኋላ ነው በማለት ለማድን የሚንጠራሩ ሕፃናትን ይመስላሉ። ውስጣቸው ራሃብ አሰ፤ ስመመገብ ማን መጀመሪያ ማድን ያስባቸው ይመስላቸዋል።

በጥንት ቤተ ክርስቲያን የነበሩ እንዳንድ ክርስቲያኖችም ተመሳሳይ ትግር ነበረባቸው። የእግዚአብሔርን ስጦታ ስመቀበል አስቀድመው መልካም ስዎች መሆን እንዳሰባቸው ያስቡ ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ፤

እናንተ የማታስተውሉ የዛትያ ለዎኝነ አስማት እንደ ተደረዘች ስው ለለምን ፈዘዘችሁ? ... ማወቅ የምፈልገው ይህን ብቻ ነው፤ ለመሆኑ እናንተ መንፈስ ቅዱስን የተቀበላችሁት ሕግን በመፈጸም ነው ወይስ የምሥራችኑ ቃል ስምታችሁ በማመን ነው? እናንተ በእግዚአብሔር መንፈስ ጀምራችሁ በሥጋዊ ጥረት መፈጸም ትፈልጋላችሁ? ለካ ለስዚህ ድረስ ሞትኛ ናችሁ! በማለት የጻፈው ስለንዲህ ያሉ ክርስቲያኖች ነበር (ጥላትያ 3+1-3)።

እነዚያ የዛትያ ክርስቲያኖች በኢየሱስ ክርስቶስ እምነው ድካዋል፤ መንፈስ ቅዱስንም ተቀብለዋል፤ ይሁን እንጂ፤ በክርስትና ሕይወታቸው ማደግ የአካሪሱ ነባሪነት እንደ ሆነ ማስባቸው ከእምነት ጉዳይ አውጥቶአቸዋል።

የትኛውም መንፈሳዊ ሕይወት ስድገት ላይ ስንደርስ፤ ሰድገቱን የመጣነው እኛ እንደ ሆንን እናስብን፤ ሰመኩራራትም እንሞክራለን። ስይጣን ክርስቲያኖችን በሁለት መንገድ ሊፈታታቸው እንደሚችል ዐባሰለኩ። «በመንፈሳዊ ሕይወት» አድገው የለም እንዴ! ጥቂት ጥረት ብታደርግ ደግሞ

የበለጠ የእግዚአብሔርን ንግድ ትለማመዳለሁ። በማለት የሃረጉ ሕይወት እንዲኖሩ ያነሳሳል። ወይም ደግሞ፤ «አየህ፤ አንተኮ ደካማና የማትጠቅም ሰው ነህ! እግዚአብሔር በአንተ እምነት ስለሌለው በፍጹም አይባርክህም» በማለት ተሰላ እንዲቆርጡ ያደርጋል።

በመንፈሳዊ ሕይወት ስዚትህ ትኩረት ይሆናል፤ ወይም ደግሞ የማልረባና የማልጠቅም ሰው ነኝ በማለት ራሱን ትወቅስ ይሆናል። በመሠረቱ ግን ሁለቱም የየራሳቸው ጉድለት ካላቸው። ለተደረገልህ ወይም ለሆኑበው ሁሉ ክብርን ለራሱ ወለደሃል፤ ክብር ስለእግዚአብሔር ሊሆን ይገባ ነበር።

አንድ አገልጋይ ከዐቅሙ በላይ የሆነ ደካማ ጎን ነበረው፤ ከዚህ ድካሙ ለመሳቅ ብዙ ሙከራ አድርጓል። በመጨረሻም አንድ ወንጀል ሠራና ወህኒ ወረደ። ይህ አገልጋይ በእርግጥ ዳግም የተወለደ ከርስተያን ነበር። የገዛ ወድቀቱ ክፉኛ አድቅቆታል፤ በጥሩቱ ተጽዕኖ በንስሐ ተመልሶአል። እግዚአብሔር ይቅር አንዳለው ሙሉ በሙሉ አርግጠኛ ነበር፤ ይሁን አንጂ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ወንጌልን ለመስበክ ሥራው እግዚአብሔር ይፈልገዋል ብሎ በፍጹም አላሰበም።

አንድ ቀን ግን ጓደኛው፤ የምስጋና ፍሬ የማለውን መጽሐፍ ልከለት እነበበ። ወድቀታችንን ጨምሮ ማንኛውንም ነገር እግዚአብሔር ለእኛው ጥቅም ሊያውለው እንደሚችል ከዚህ መጽሐፍ ተረዳ። ስለ ደካማነቱ፤ ስለ አስራቱ፤ በአዲስ ተስፋ እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመር። ይኸው ሰው እንዲህ ጽፎልኝ ነበር፤

ሕይወቴ በአስደናቂ ሁኔታ ተለውጦአል፤ እግዚአብሔር ይመስገን! አስረኛው አድርጎኝ የነበረው የበደለኝነት ለማቴ፤ ጸጽቴና ምሬቴ ሁሉ ተመግዶአል። ለጥቃቅኑ ነገር እንኳ ሳይቀር ስለ ማንኛውም ጉዳይ እግዚአብሔርን ማመስገን ጀምራለሁ። አሁን ብለሁበት ሁኔታ ራሴን ተቀብዬዋለሁ። የእግዚአብሔር ምስረት ምን ያህል ጥልቅ መሆኑን በዚህ መልክ ከዚህ በፊት አሳውቅም ነበር። ከዚህ ቀደም እግዚአብሔር የሚጠ ቀምብኝ «መልካም» ለው ስለሆንኩ እንደ ሆነ ዐሳብ ነበር። ሌላ ማንም ሳይሆን ከርስተኛ ብቻ በውስጡ ይኖር ዘንድ አርጌው ትሰጡ መሆኑ ምንኛ ደለ ይላል!

ያ አገልጋል ታስሮባት የነበረች ጠባብ ክፍል የምስጋና መቅደስ ሆነችለት፤ ብዙምችም ጌታን ይቀበሉ ነበር።

በእኛም ሆነ በሌሎች ለዎች እግዚአብሔር የሚጠቀመው ብዙ ሆነን ስንገኝ ብቻ ነው የሚል አዝማሚያ ካለን አደገኛ ትግር ውስጥ መውደቃችን የማይቀር ነው።

በሌሎች አንዳንድድና ሌሎችን እንዳናወግዝ ክርስቶስ ያስጠነቀቀን፤ መጨረሻ ላይ ራሳችንን የምናወግዝበት ደረጃ ላይ እንዳንደርስ ነው። እንደ

አውነቱ ከሆነ፤ የመፍረድ ሥልጣን ያሰው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እርሱ ደግሞ በፊቱ ያለ ነቀፋና ነውር የሆነን እንድንገኝ አድርጎናል፤ በፍቅሩ ዝፍኖናል። ታዲያ፤ ራሳችንን ወይም ሌሎችን የምንመዝንበትን ሚዛን ለማኖር እኛ ማን ነን? አንደዚያ ለማድረግ አንዴት እንደፍራለን? በራሳችንም ሆነ በሌሎች ለመፍረድ ትክክለኛ ሚዛን ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

በራሳችን ወይም በሌላው ላይ ስንፈርድ፤ ብዙውን ጊዜ እንሳሳታለን። በአስባባሳችን፤ በጠጉር አያያዛችን፤ በመጸሐይ አስመጸስያችን አንዳችን በሌላው አንፈርዳለን። ብዙ ጊዜ ብዙ መሆን አስመሆናችንን የምንመግባው በራሳችን መስፈርት ነው።

ለመሆኑ፤ የእኩድ ትምህርት ቤት አስተማሪዎችን የምንመርጠው እንዴት ነው? ሁለት ክርስቲያኖች ስዚህ አገልግሎት ቀርበዋል እንበል። አንደኛው ከሲታ ነው፤ ለአመጋገቡም ሆነ ለአለባበሱ ደንታ የሰውም። ሌላው ደግሞ በጣም ስለሚበላ ከሚገባ በላይ ወፍራም ነው፤ ፈገግተኛና ቤተ ክርስቲያን አካባቢም ሁልጊዜ መጽሐፍ ቅዱሱን ይዞ ይታያል። ቤተክርስቲያን በአንድ ወቅት፤ «ራስን መማላትን» በተመለከተ የእኩድ ተማሪዎችን የሚያስተምር ሰው እየፈለጋችሁ ነበር። ታዲያ ከሁሉ የትኛውን ነው የምትመርጡት?

ለአመጋገብ ደንታ ቢስ መሆን መጥፎ ለማድ ነው፤ የምንሾረው ከሰዎች ጋር እንደ መሆኑ መጠን ስለላለበስና ለንጽሕናችን ጥንቃቄ ማድረግ ትገባ ነው። እንዲህ ያለው ሰው ራሱን መማላት አለመቻሉ ግልጽ ነው። ስለዚያ ከመጠን በላይ ስለ ወፈረው ሰው ምን ትላላችሁ? መጽሐፍ ቅዱስ ሆያምነት እንደ በካራምነት ሁሉ ነጠአት ነው ይላል (ዘጸም 21+20-21)። እንደ ደንታ ቢሱ ሁሉ ሆያሙም የራሱን ሞት እያፋጠነ ነው።

ይህንን የምስው ስለመጋባቱ ደንታ ቢስ በመሆኑ በጣም በከላውና ብዙ በመብላት አለቅጥ በወፈረው ሰው እንደገፈርድ አይደለም። በአንዳቸውም ላይ የመፍረድ መብት የለንም።

በገመገሙት የተያዘችውን ሴት ወደ ኢየሱስ በማምጣት የአይሁድ መሪዎችና ፈሪሳውያን፤ መምህር ሆይ! እነሆ ይህች ሴት ስታመነዝር ተይዛለች፤ እንዲህ ዐይነትዋ ሴት በድንጋይ ተወግራ እንድትሞት ሙሉ በሕጋችን አዘዛናል፤ አንተስ ስለ እርሰዋ ምን ትላለህ? አሉት። ኢየሱስ ግን፡- ከአናንተ መካከል ገጠ አት ይሰለብት በመጀመሪያ ድንጋይ ይወርወርበት በማለት መሳለባቸው (ዮሐንስ 8+4-5)።

ታዲያ፤ ከእኛ መካከል የነቀፋ፤ የትችትና የፍርድ ድንጋይ በሌላው ላይ መመርመር የማይቻል ማን ነው? ከእግዚአብሔር ጋር ያሰንን ግንኙነት እኛ፤ «መልካም» ወይም «መጥፎ» በምንለው መስፈርት መመሆን ስንጥክር በእምነት ሳይሆን በራሳችን መልካም ሥራ ራሳችንን እየመዘንን ነው።

ስለ «እምነት» እና «ሥራ» አንገሥተን ስንገጋባ ብዙ ጊዜ ስዎች የሚያቀርቡት፤ እኛ አግዚአብሔር አስተድሞ ያዘጋጃቸውን መልካም ሥራዎች

እንደገናው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደ ገና የተፈጠርን የእግዚአብሔር ፍጡሮች ነን የሚለውን ጥቅስ ነው (ኤፌሶን 2+10)።

ታዲያ፣ ይህ ጥቅስ በግልጽ እንደሚያሳየን ዳግም የተወለደነው ለእግዚአብሔር መልካም ሥራ እንደገናው አይደለምን? በማለት ይጠይቃል።

እስቲ ከዚህ ቀደም ሲል የተጠቀሱትን ሁለት ጥቅሶች እንመልከት፤

እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት በደጋው ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር ለጦታ ነው እንጂ በእናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም። ማንም ለው እንዳይመስልም ይህ የመዳን ጸጋ የተገኘው ከሥራ አይደለም (ኤፌሶን 2+8-9)።

ታዲያ፣ ሳውሎስ ይህን ሲል፣ በእምነት ከዳናችሁ በኋላ የተተረው የራሳችሁ ጉዳይ ነው ማለቱ ነውን? እንደዚያ ካልን ደግሞ መሠረታዊ ሐሳቡ ሲፋረስ ነው። ምክንያቱም፣ ቀደም ሲል በዚህ የኤፌሶን መልእክቱ በእግዚአብሔር ፊት ቅዱሳንና ያለ ነቀፋ እንደሆነን፣ እግዚአብሔር በሰማያዊ በረከት ሁሉ እንደ ባረከን ተናግሮ ነበር። ታዲያ፣ ሳውሎስ ምን ማለቱ ነበር? ምናልባት፣ «ሥራ» ሲል ቃሉን እኛ ከምንረዳበት በተለየ መንገድ ተረድቶት ይሆን? ያስቆጣሆን እንዲህ በማለት ጽፎአል። ወንድሞቼ ሆይ ለው እምነት አለኝ ቢል፣ ነባር ግን እምነቱን በመልካም ሥራ ባይገልጥ ምን ይጠቅመዋል? . . . አባታችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን በመሠዊታው ላይ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንዲሆን ባቀረበው ጊዜ በሥራ አልጸደቀምን? (ያሐቆ 11 2+14 እና 21)።

ተራራ መውጣቱ፣ እግዚአብሔር ስላዘነው ብቻ እንደ ልጁን መሥዋዕት አድርጎ ማቅረቡ፣ ምን ዐይነት መልካም ሥራ ሊሆን ይችላል?

ያስቆጣጠርን በመተጠል፣ ለሰዚህ እምነቱ ከሥራው ጋር አብሮ እንደ ነበርና እምነቱም በሥራ ፍጹም እንደሆነ ታያለህ? በመጽሐፍም፡- አብርሃም እግዚአብሔርን እመነ፣ እምነቱም ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት የተባለው ቃል ተፈጽሞ በዚህ ሁኔታ አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ (ያሐቆ 11 2+22-23)።

ታዲያ፣ ምን ዐይነት መልካም ሥራ ነው ማድረግ ያለብን?

እንደ ወቅት ሰዎች ጌታ ኢየሱስን፣ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ምን ማድረግ ይገባል? በማለት ጠይቀውት ነበር። አርሱም ሲመልስ፣ የእግዚአብሔር ሥራማ እርሱ በላከው ማመን ነው ነበር ያላቸው (ዮሐንስ 6+28-29)።

አብርሃም ያደረገውም ይህን ነበር። እግዚአብሔር የገዛበትን የተስፋ ቃል መፈጸም እንደሚችል አመኑ። የእርሱ «መልካም ሥራ» ይኸው ነበር። በእምነቱም አላወላወለም። ስለዚህም እግዚአብሔር አብርሃምን የእስራኤል ላውያን ሁሉ አባት አደረገው።

እርሱ ካደረገው የበለጠ እንደሚያደርጉ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ነግሮአቸዋል፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ከተቀበሉ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱ

በታላቅ ጎደል ወንጌልን እንደ ሰበኩና ታላላቅ ተአምራትም እንደ ተደረጉ ሁላችንም እናውቃለን።

በዚህ ትልቅ ሥራ የእርሱ ድርሻ ማመን ብቻ ነበር። ተአምራት የማድረጉ ጉዳይ ግን የእነርሱ አልነበረም። እነርሱ ሲያምኑ እግዚአብሔር ደግሞ ተአምራት አደረገ።

ሳውሎስ፣ ለሰዚህ በእኛ ውስጥ በሚሠራው ጎደል አማካይነት ከምንለምነውና ከምናለበው ለጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው አምላክ ለእርሱ በቤተ ክርስቲያንና በኢየሱስ ክርስቶስ በዘመናት ሁሉ ለዘለም ክብር ይሁን ያላል (ኤፌሶን 3+20)።

በእኛ ውስጥ ሠይም በእኛ አማካይነት ሥራውን የሚሠራው ራሱ እግዚአብሔር ነው፤ በራሳችን መታመኑን ትተን በእርሱ ስንተማመን እግዚአብሔር የበለጠ ይሠራል ብንል ያስኬዳል።

ስመዋኑ፣ በመንፈስ ቅዱስ መበመቅ ስንል ምን ማስታችን ነው?

ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን፣ «የእውነት መንፈስ» በማለት ጠርቶታል። የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል (ዮሐንስ 16+13)።

ይህ የእውነት መንፈስ በእማኞች ውስጥ ሆኖ ይመራቸዋል፤ በእውነት መንፈስ መበመቅ ግን ከዚህ የበለጠ ትርጉም ይኖረዋል። አማርኛችን «መጠ መቅ» ለሚለው ቃል ማረክኛው «በሰማ መራራ ወይም መሰከር» የሚል ትርጉም አለው። ስለዚህም በመንፈስ ቅዱስ እንዲያጠምቱን ኢየሱስን ለንግዳሚው በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ እንስተማስን፤ እንርሳለን፤ እንረሰርሳለን ማለት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ መበመቅ ያነጻጻ፣ ያጠራል፣ ጥቃቅኗ ያስይወት ንዳችንን እንኳ ሳትቀር በእውነት መንፈስ ይመራመራል፤ ያፈተሻል ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ መበመቅ ከትስጋችን ከራታችን እንዲሁም በራሳችን ከመታመን ባዶ ያደርገናል፤ ራሳችንን ካላትገብትና ይጠቅመናል ብለን ከያዘው ሁሉ ያላቅቀናል፤ የእግዚአብሔር ጎደል በውስጣችን እንዲያልፍ እምነታችንን ከዚጋው ነባር ያጠራናል።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጥንድ በላማዎች አሉት፤ የመጀመሪያው የእግዚአብሔር ጎደል በውስጣችን እንዲያደር እኛን ማጥራቱና ማዘጋጀቱ ነው፤ ሁለተኛው ደግሞ፤ በእግዚአብሔር ጎደል እንድንሞላ ማድረጉ ነው።

ኢየሱስ እንዲሁ አለ፤ መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ጎደልን ትቀበላችሁ (ዮሐንስ 14፡18)።

እንዲህ ሲል፣ ያ ጎደል እኛ እንደ ፊልህን ያምናዝበት የራሳችን ንብረት ይሆናል ማለት ሳይሆን፣ ያ ጎደል ይሞላናል፤ በውስጣችንና በእኛ አማካይነትም ይሠራል ማለት ነው። እኛ መሠረያዎች ነን፤ ማደሪያዎች ነን፤ የመንፈስ ቅዱስ ጎደል መተላለፊያዎች ነን። ያቻልንውን ያህል ጥረት ብናደርግ፣ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ መሥራት እንችልም፤ እርሱን ሆነን መገኘት እንችልም። ውሃ

እንደሚባሉት ብርቶቶ ነን። በብርቶቶው ውስጥ ያለው ውሃ የሚጠጡትን ያረካል፤ ብርቶቶው ብቻውን ግን ማግኘት አያረካም።

አውሎስ እንዲህ አለ፤ ነገር ግን ይህ ታላቅ ገይል የእግዚአብሔር አንጂ የአኛ አሰሪው አንዲታወቅ ይህን ክቡር ነገር እንደ ሽሽላ ዕቃ ሆነን ይዘዋል (፫ኛ ቆራንቶስ 4+7)።

እንግዲህ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አያስፈልገንም ስንል በእውነት መንፈስ መንጸትን፤ መካታትን፤ መጥለቅለቅን ፤ መስጠትን፤ መረሰሰን አንፈልግም ማለታችን ነው። በእኛ ውስጥና በእኛ አማካይነት የመንፈስ ሙሳት አንዲሠራ አንፈልግም ማለታችን ነው።

አንድ ጊዜ እያሱስ ስተኪታዮቹ፤ ለመሆኑ ከእናንተ መካከል ልጅ ዳቦ ስጠኝ ቢለው ፤ ዳቦ ነው ብሎ ድንጋይ ስልጅ የሚሰጥ አባት አለን? ዓሳ እንዲሰጠው ቢለምነውስ ፤ ዓሳ ነው ብሎ እባብ ይሰጠዋልን? ደግሞስ አባቱን ዕንቁሳል ስጠኝ ብሎ ቢለምነው ሂንጥ አንጦቶ ይሰጠዋልን? በአውነቱ እንዲህ የሚያደርግ አባት ፈጽሞ የለም። ታዲያ ፤ አናንተ በተፈጥሮአችሁ ንጢአተኞች ሆናችሁ ሳለ፤ ስልጆቻችሁ የሚያስፈልጋቸው መሆኑን ለውቃችሁ ይህና ደህናውን የምትሰጡአቸው ከሆነ ፤ በባሕርይ ቅዱስ የሆነው የሰማይ አባታችሁን ለሚለምኑት መንፈስ ቅዱስን አንደት አትረፍር፤ አይሰጣቸውም? በማለት ተናግሮ ነበር (ኤፍሳው ቃል ሉቃስ 11+11-13)።

ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ እንዲያጠምቱን እያሱስን እንለምነው፤ እርሱም ያደርገዋል።

በመንፈስ ቅዱስ እንዲያጠምቃችሁ ደጋግመው ከእግዚአብሔር እንደ ለመኑና ምንም ነገር እንዳልተደረገላቸው ከሚጽፉልኝ ብዙዎች በየላምንቱ ደብዳቤዎችን አጥኛለሁ። ትግና ምንድነው? ትግና ከእግዚአብሔር እውነት ይልቅ የራሳችሁን ስሜት ማድመጣቸው ነው። ብዙ ጊዜ ስሜት መሰናክል ሲሆን ይታያል።

እንደ ማገኘትም የእግዚአብሔር ለጠቃ ሁሉ፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትም በእምነት የምትቀበለው ነው። እንዲሁም ሲባል፤ አንዳንድ ጊዜ የተደረገው ወይም የተፈጸመው ነገር ለሰሚታችን ሳይታወቅን ይቸላል ማለት ነው። በመሥረቱ እምነት የፈቃድ ጉዳይ እንጂ፤ ለሰሚቶቻችን የምንሰጠው ምላሽ አይደለም።

አንዳንድ ሰዎች መጀመሪያ እያሱስ ክርስቶስን አጽኝተውና ጌታቸው አድርገው ሲቀበሉ፤ ለአካላቸው ወይም ለሰሚታቸው የሚታወቅ ልምምድ ሊኖራቸው እንደሚችል ሁሉ፤ አንዳንድ ሰዎችም እንዲሁ በመንፈስ ቅዱስ ሲጠመቁ ለአካላቸው ወይም ለሰሚታቸው የሚታወቅ ልምምድ ሊኖራቸው ይችላል። ይሁን እንጂ፤ የዳንኑም በሰሚቶቻችን እንዳልሆነ ሁሉ፤ በመንፈስ ቅዱስ የምንሰጠው መቀውም በሰሚቶቻችን ሊሆን አይችልም። በመንፈስ ቅዱስ ስትጠመቁ ውጫዊ ስሜት ተሰማችሁም አልተሰማችሁም፤ ያ ስሜት በራሱ የምትፈልጉት ጥምቀት

ማረጋገጫ አይደለም። መጠመቃችሁን የሚመስክረው በውስጣችሁ የሚደረገው የሕይወት ለውጥ ነው።

ከዚህ ውስጣዊ ለውጥ የተነሳ ብዙ ዐይነት ምልክቶች እንደሚከተሉ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ለክርስቶስ ለመመስከር ገይልና ሥልጣን ይኖረናል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በሕይወታችን መሥራት ይጀምራሉ፤ ፍቅርን፤ ደስታንና ሰላምን የመሳሰሉ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች በሕይወታችን ይታያሉ። እነዚህ ነገሮች ለሰሚቶቻችን የሚታወቁ ነገሮች ናቸው፤ ሆኖም በሕይወታችን መታየት የሚጀምሩት የእግዚአብሔርን ተስፋ ቃል በእምነት ስንቀበል ብቻ ነው።

ስለዚህም ለሰሚቶቻችን ይህን ያህል ስፍራ አንስጣቸው፤ ይልቁንም? እምነታችንን በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ለማድረግ የሚያወሳውል ውሳኔ እናድርግ። እንደዚያ ካልሆነ ምንም ዐይነት የእምነት ልምምድ አይኖረንም።

በቃሉ መሠረት እግዚአብሔርን እንቀበለው፤ በጠየቃችሁት መሠረት እያሱስ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቃችሁ እመኑ። በእምነት ጸንተን እንቁም፤ ልክ እንደ ተደረገ፤ እንደ ተፈጸመ አድርገን እንመን።

በአንድ ወቅት አንድ ወጣት የሚከተለውን ጻፈልኝ፤

በሚቀጥለው ዓመት የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ መግባት ዐስባለሁ፤ እንደማየው ግን በክርስትና ሕይወቴ ገይል የለኝም። በቅርቡ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ከተለመደኝ ክርስቲያኖች ጋር ተዋውቄ እሰሁ። በልሳን ይጸልያሉ፤ አንዳንድ ተአምራትና ፈውሶችም ያደርጋሉ። በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት እነዚህ ነገሮች ትክክል መሆናቸውን ተረድቼአለሁ፤ እኔ ራሴም የዚህ ዐይነት ልምምድ እንዲኖረኝ ጸልዬአለሁ። ይሁን እንጂ ምንም የሆነ ነገር የለም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚሰጠኝ፤ እግዚአብሔር የፈለገውን ለመሥራት እንዲያስችለን እንጂ ለራሳችን ጥቅም እንዳልሆነ አውቃለሁ። ያም ሆኖ ሆኖ፤ እግዚአብሔር ይህን ልምምድ አልሰጠኝም። ጉድስቱ ምንድነው? እያሱስ ክርስቶስን እንደ ግል ጌታቴና አዳኼ ተቀብሎባለሁ፤ በፍጹም ልቤ ላገለግለውም እፈልጋለሁ። ይህንንም በጸሎት ለእርሱ ብዙ ጊዜ ግልጽ አድርገዋለሁ። ንጢአቱን ሁሉ ተናዘዝሁ፤ እንደ ነጻሁና ይቅር እንደ ተባልሁም እርግጠኝ ነኝ። ክርስቶስን መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ያስፈልገኛል። እንደሚገባኝ ማገልገል እንድችልም የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ያስፈልገኛል። ታዲያ ለምንድነው እስኪሆን ያላገኘሁትን? እግዚአብሔር ጸሎቴን ያልሰማኝ አንድ ያደረግሁት ሰው? ንጢአት ሰላ ይሆን? ትናንትና በአንድ የጸሎት ሰብሳቢ ተንበርካክ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንዲሰጠኝ ጸለዬሁ። እንዳንድ ሰዎችም እጃቸውን ጭነው ጸለዬልኝ፤ ግን ምንም የተሰማኝ የለም። - - - እስክምን ይጸልዩልኝ።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በእናንተና በእግዚአብሔር መካከል የሚደረግ ልምምድ ነው። ብቻችሁን ሆናችሁ እያሱስ በመንፈስ ቅዱስ እንዲያጠምቃችሁ ብትጸልዩ፤ ወይም ሌሎች እጃቸውን ጭነው ቢጸልዩላችሁ፤ እያሱስ በመንፈስ ያጠምቃችኋል። ብዙዎች ብቻቸውን እየጸለዩ እያሉ በመንፈስ ቅዱስ ተጠ

ምቀዋል። ይህን እንጂ፤ ሌሎች ሲጸለፉልን ብዙ ጊዜ እምነታችን ሲነቃቃ ይታያል፤ እምነታችን ይበረታታል።

ምንም ላይሰማችሁ ይኛል ይሆናል፤ ግን እንደ ነዝር ይሆናል፤ ውጤቱንም ልትሰማላችሁ ትችላላችሁ። በየሐዋርያት ሥራ እንደምንመሰክራቸው ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲጠመቁ በልሳን ተናግረዋል። ጌታን የተቀበሉ አዲሶቹ አማኞች የተሰማመዱት የመጀመሪያው ስጦታ በልሳን መናገርን ነበር።

እየሰብ በመንፈስ ቅዱስ እንዲያጠምቱን በጸልይኩ ጊዜ ምንም የተለየ ስጦታ አልተሰማኝም ነበር። እንዲያው ሲታይ እጄን ጭና በልሳን ጸልየትልኝ፤ ወዲያውኑ በአካሌ ላይ የተሰማኝ ነዝር ስላልነበር ምንም እንዳልተፈጸመ በሰብኩ። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን በእምነት እንድቀበል እንጂ፤ ስሜቴ ላይ መደገፍ እንደሌለብኝ፤ ስልደረገውም እግዚአብሔርን እንዳመጥንን ያችሁ ሴት ነገራች ነበር። ያላችኝን አደረግኩት፤ ሆኖም እንደዚያ ማድረጌ በመጠኑም ቢሆን ሳያስቀኝ አልቀረም። ከዚያ በኋላ ደግሞ ለመጸለይ አፈን ስከፍት በልሳን እንደምጸልይ ነገረችኝ። ትንሽ አመንታሁ፤ «አሁን ነፃ ራሴን ቂል እደረግሁ» በማለት ዐሰብኩ። በልሳን መናገር የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ መሆኑን ተረድቼ እስከ፤ ለስሜቴ ታላቅም አልታወቅኝም፤ መንፈስ ቅዱስ በእኔ ሁሰጥና በእኔ አማካይነት እንደሚሥራ መጠበቅ እንዳለብኝ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተምራለሁ። አንዳንድ ያልተለመዱ «ቃላት» በእእምሮቹ ውስጥ እንዳሉ ይሰማኛል፤ አፈን ከፍቼ ከእኔ እንዲወጡ አደረግሁ። ትርጉም የለሽና አንላል መንተባተብ መስሎ ተሰማኝ። ወዲያውኑ ግን በእምነት መናገር ማለት ውጤቱን በባሕርይ መሳሰሉት ማለት እንዳልሆነ ተረዳለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል መቀበል እንጂ ስለማስበው ነዝር መጨነቅ እንደሌለብኝ ለማመን ወሰንኩ።

እስከዚህ ጊዜ ድረስ ምንም አዲስ ነዝር አልተሰማኝም ነበር፤ ሆኖም በእምነት ብቻ ለመተባበል ወሰንኩ። በኋላ ግን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ የኢይወቱ ጌታና አዳኝ መሆኑ ከዚህ ቀደም ከነበረኝ የሚዘልጥ መረዳት በድንገት ልቤን ሞላው። መንፈስ ቅዱስ የመሳሰሉ ስለ ክርስቶስ ለመመስከር እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ነግሮኛል። ይህን ስተበል ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነትና ለኤይወቱ ስላለው ትርጉም ከዚያ በፊት ያልነበረኝ ግንዛቤ ልቤን እጥሰብተው። ሌላው ያግኘው ሁለተኛው ልምምድ ይግሥ ለሰዎች ያደረገኝ ልዩ ፍትረ ነው። ይህም ቢሆን በትዳሳት መጸሕፍት የተነገረ እውነት ነው። ፍትረ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው።

ከዚያን ጊዜ ወዲህ ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በእኔ ውስጥና በእኔ አማካይነት ሲሠሩ ተመልክቼ እለሁ። እርግጥ ነው፤ የመፈወስ፤ ተአምራት የማድረግና ትንቢት የመናገር ስጦታዎች፤ አላገኘሁም። በእምነት ስራ መፍ ግን እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ጥያቄ እመካይነት እንደሚንተላተብ የተናገረውንም እንደሚያደርግ እምናለሁ።

እጄን ጭኜ ስጸልያለት አንድ ሰው ቢፈወስ፤ የሚያመለክተው የእግዚአብሔር ጥያቄ በእኔ በኩል አልፎ እንደ ነሐው እንጂ የተለየ መንፈሳዊ

ሕይወት እንዳለኝ አይደለም። ለበሽተኞች ስጸልይ፤ አንዳንዶች የእግዚአብሔር ፈውስ ጥያቄ ይሰማኛል፤ አንዳንድ ጊዜ ይግላሉ ምንም አይሰማኝም።

የም ሆነ ይህ ውጤት የሚገኘው ከእምነት እንጂ ከስሜት አይደለም፤ እግዚአብሔር እንደሚሠራ በሙስ ልቤ ሲታመንበትና የእምነት እርምጃ ስወስድ ተአምር ሲደረግ አይቻልም።

በእምነት እፋችሁን ከፍታችሁ በልሳን በምትናገሩበት ጊዜ እንደ እኔ ሁሉ እናንተም አገል እየተንተላተባችሁ እንደ ሆነ ታስቡ ይሆናል፤ ቃላቱ የራሳችሁ አእምሮ ፈጠራ እንደ ሆነም የማስብ ፈተና ሊገጥማችሁ ይችላል። ሆኖም በዚህ ሐሳብ ተቃላችሁ በልሳን መናገራችሁን ማቋረጥ አይኖርባችሁም።

ራሳችሁንና አንደበታችሁን በቅንነት ለእግዚአብሔር ስትሰጡ፤ ስለ ምን መጸስዬ እንዳለባችሁም መንፈስ ቅዱስ እንዲመራችሁ ስትፈትዱለት፤ ጥሩ ስሜት ተሰማችሁም አልተሰማችሁም፤ እግዚአብሔር የለመናችሁትን ይሰማችኋል። ዋናው ነዝር ቃላቱ አይደለም፤ ዋናው ነዝር መንፈስ ቅዱስ በእኛ አድሮ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ነው።

ሳንጠይቀው እንኳ እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ሁሉ የሚያውቅ ከሆነ፤ በራሳችን ቋንቋም ሆነ በልሳን መጸስያችን ጥቅሙ ምንድነው? የምንጸልያው እግዚአብሔር ለልጆቹ ያለው ዕቅድ ስለ ሆነና እንደንጸልይ ስለ ታዘዘን ነው። ሳንቋርጥ ጸልዩ (1ኛ ተሰባራቅቂ 5+17)።

በየዕለቱ በልሳን መጸስዬ በጣም ጠቃሚ ነው። በልሳን ስትጸልዩ ምን እያደረጋችሁ እንደ ሆነ እስቲ ለአንድ አፍታ ራጋ ብላችሁ ዐስቡ። የእውነት መንፈስ የሆነው መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ውስጥ ሆኖ ለእግዚአብሔር እየተናገረ ነው።

ኢየሱስ፤ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንደሚለው የኢይወት ውሃ ምንጭ ከውስጡ ይፈልቃል ብሏል (ዮሐንስ 7+38)።

ይህን ያለው በእውነት መንፈስ ስንጠመቅና ስንረስርስ፤ የእውነት መንፈስ ከውስጣችን እንደሚፈልቅ ለማመልከት ነበር።

ብዙውን ጊዜ የምናስበው ሰሌዳችን ስለምናስተላልፈው እውነት ነው። ይሁን እንጂ፤ ያ እውነት በመጀመሪያ ደረጃ በእኛ ውስጥ ስለሚሠራው ሥራ አናስብ፤ የእግዚአብሔር እውነት እስረኛው መንፈሳችንን ነጻ የሚያወጣ ፤ የሚፈታ ንይል ነው። በትዝታ ማሕደራችን፤ በእስራዕ አእምሮአችን ጌዳ ውስጥ የተደበተውን ሐሰት፤ የበደሰኝነት ስሜትና ፍርሀት ያጋልጣል። በልባችን ውስጥ ያለው ሐሰት ሁሉ በዚህ እውነት ብርሃን ይመረመራል። እንዲህ ስላሉ ነገሮች በሃናውተው ቋንቋ ለእግዚአብሔር መግለጽ ብንፈልግ እንኳ፤ የሚገባንን ያህል መግለጽ እንችልም። እግዚአብሔር ይህን አዲስ የጽሑት ቋንቋ የሚሰጠን በዚህ ምክንያት ነው ማለት ይቻላል።

በልሳን ስንጸልይ መንፈሳችን በቀጥታ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ያደርጋል። የራሳችን መረዳት አድግስ የቱንም ያህል የሰላ ቢመስለን ውስንና

ደካማ መሆኑን አንዘንጋ። በልሳን ስንጽልይ ግን መንፈስ ቅዱስ ስለ እኛ ይጸልይልናል ማለት ነው። ልንረዳው የማንችለውን ቃል እንናገራለን። የእውነት መንፈስ ደግሞ የጠለቀውን እኛነታችንን ይመራምራል። በልሳን መጽሐፈ በሕይወታችን ይህን ያህል ታላቅ ፈጥሽ ገደል የሚሆነውም በዚህ ምክንያት ነው። ለሌሎች ስምች በልሳን ስንጽልይ፤ እኛ ራሳችን በእእምሮአችን ስለማናውቀው ችግራቸው እየጸለየላቸው ነው። ብዙ ጊዜ ደግሞ፤ በዚህ ሁኔታ የምንጸልይላቸው ስምች የችግራቸውን ሥራ-መሠረት እነርሱ ራሳቸው ላያውቁት ይችላሉ። እኛም ሆንን እነርሱ ባናውቀውም፤ መንፈስ ቅዱስ ግን የችግራቸውን ሥራ-መሠረት ያውቀዋል፤ ስለዚህም በእኛ ውስጥ ሆኖ ይጸልይላቸዋል።

አንዲት የቤት እመቤት ሥር የሰደደ የእእምሮ መታወክና የስሜት እለመረጋጋት ችግር ነበረባት። ገና በዐሥራዎቹ ሳሙታት አያለች ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታና አዳኝ አድርጋ ተተብላ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ በውስጥ ክብረው ጥልቅ ችግር አልተፈታችም ነበር። ለሰ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምንነት መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን ከመረመረች በኋላ፤ ይህ ልምድ እንዲኖራት የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ተረዳች።

ታዲያ፤ አንድ ቀን እቤትዋ ውስጥ ተንበረከችና፤ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፤ እኔነቱንና ጠቅላላ ሁለተኛዬን ለእንተ አስረክባለሁ። የእንተ ካልሆነ ነገር ሁሉ አንጻፍ፤ በመንፈስ ቅዱስህም እጥምቀኝ። ይህንንም እንዳደረግህ እምናስብ፤ ስለዚህም አመለካከትህ» በማለት ጸለየች።

ከተንበረከነችበት ተንሥታ የተለመደ የቤት ሥራዋን ስትጀምር፤ ለአካልዋም ሆነ ለሰሜትዋ የሚታወቅ ምንም የተሰዩ ስሜት አልነበራትም። ከምስት ሳምንታችን በኋላ ግን እዲስና ከዚያ በፊት የማታውቀው ነገር በውስጥዋ በመከፍመን ላይ አንድ ነበር ተሰማት። መራራ የልጅነት ጊዜ አሳልፋለች፤ ብዙ ስብራትና ስቀቀን ደርሶባታል፤ በድንገት ግን ይህን ምሬት በእንባዋ ከውስጧ ታጥቦ የሚመዝ እስኪመስለት ድረስ ስቅለት ብላ ማልቀስ ጀመረች። ረስታቸው የነበሩ እንዳንድ ሁኔታዎች ወደ እእምሮዋ ይመጡ ጀመር። ሌሎች ያደረሱበት በደልና እርሷም በሌሎች ላይ የፈጸመችው በደል ሁሉ ወለል ብለው ይታያሉት ጀመር። በእእምሮዋ ላይ ጥለው የሄዱት ጠባባዎች ሁሉ ግልጽ ሆኑላት። ከእያንዳንዱ መራራ ትዝታ ጋር የእንባ ጅረት ከዐይንዋ ይፈስ ነበር። ለራሷዋ በሚገርም ሁኔታ እርለዋንም ሆነ የበደሉዋትን ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔር ይቅር እንዲል፤ የደረሰባትን የልብ ስብራትና መጥፎ ትዝታ ሁሉ ጌታ በፍትሄ እንዲፈውስ መጽሐፍ ጀመረች። ለምን እንደዚያ ስቅለት ብላ እንዳለቀብች ስታስብ፤ እንደ ትመጽላል አንደሚሰጥ ስለማናውቅ መንፈስ ቅዱስ በድካማችን ጊዜ ይረዳናል፤ በቃል ሊገለጥ በማይቻል መቃተት ስለ እኛ ይጸልያል የሚለው ቃል ወደ እእምሮዋ መጣሁ (ሮሜ 8+26)። እየተለማመድች የነበረውም ይህንን እውነት እንደ ሆነ በሚገባ ተረዳች።

በእያንዳንዱ የእንባ ጊዜ መካከል ቀድሞ የማታውቀው መፈታትና እጩይታ ይሰማት ነበር። በሦስተኛው ሳምንት ማለቂያ ምሽት ላይ ያለቀብችው ግን

ከምንጊዜውም የባሰ ነበር፤ ሌላ የሚፈነዳ እስኪመሰላት ድረስ ተንብቅሲቃ አለቀሰች፤ ያኔ የሆነውን በራሷዋ ቋንቋ ስትገልጽው እንዲህ ነበር ያላችው፤ «ከተልቅ እኔነቱ የታመቀ የእንባ ነርፍ ይፈሰስ ነበር፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ማሰል ካለፈ በኋላ እንደሚሆነው ጸተታ ዐይነት ሰላም ውስጤን ሞላው። በዚያ የሰላም ባሕር ውስጥ እያለሁ ልዩ ብርሃን ላይ ላይ ሲፈስ ይሰማኛል። ያን የብርሃን ፈላሽ እየቤት ከማለት ይልቅ፤ ለስሜቱ ታውቀኝ ማለቱ በተሻለ ሁኔታ ሲገልጽኝ እንደሚችል ዐስባለሁ። ያ፤ ብርሃን እኔን የከበበኝና ደግሞ የያዘኝ የእግዚአብሔር ፍቅር፤ እንጂ ሌላ ሊሆን እንደማይችል በእርግጠኝነት መናገር እችላለሁ።»

ይህም ሆኖ፤ በውስጥዋ ዩኒቨርሲቲው ሁከትና ውጥረት በእብዛኛው በወገድም፤ ጨርሶ አልጠፋም ነበር። በሚቀጥሉት ጥቂት ቀናት ከዚህ በፊት ተለማምዳው በማታውቀው ሁኔታ የልሳዋ ሽክም ቀለለ፤ ትልቅ ሽክም የወረደላት ዐይነት ሆኖ ይሰማት ጀመር። የቤት ሥራዋን ስትሠራም ሆነ መኪናዋን እያሸከረከረች ስትሄድ ደስ ብሎአት ትዘምራለች። ቀድሞ የምታውቃቸው መዝሙሮች እሁን የተለዩ ትርጉምና መልእክት ይስጡዋት ጀምረዋል። ድሮ ልጅ በነበረችበት ጊዜ «አ ጌታን እመዳለሁ፤ ጌታን እመዳለሁ፤ እርሱ ስለወደደኝ...» በማለት ትዘምር የነበረው እሁን እዲስና ጣፋጭ ትርጉም ሰጥቶአታል።

አንድ ከሰዓት በኋላ መኪናዋን እያሸከረከረች እያለች ትዘምር ነበር፤ በድንገት አንዳንድ የማታውቃቸው ቃላት መዝሙሩ ውስጥ ጣልቃ ይገቡ እንደ ነበር ተረዳች።

«ምን እየሆነ እንደሆነ የማውቀው አልነበረኝም። በልሳን ስለ መናገር መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰውን ይህን ያህል አሳስተዋልኩም ነበር፤ አሁን ግን በእዲስ ቋንቋ እየዘመርኩ ነው። እነዚህ ቃላት ፍሬ ቢሰና ፍሬዳ የለሽ ቃላት ሳይሆኑ፤ በመንፈስ ቅዱስ ከመጣመቅ ጋር የተያያዙ እንደ ሆኑ አውቃለሁ» ነበር ያለችው ስለ ልምምድዋ ስትናዘር።

በየሰለቱ በልሳን መዘመርዋን ቀጠለች፤ ሳምንታት በወሮች እየተተኩ በሃዱ መጠን ውስጥዋ የነበረው ውጥረት ብን ብሎ ጠፋ።

«የእእምሮ ሕክምና ባለ ሙያው (ሳይኪዮትሪስት) ስሜታዊ ስንኩል መሆኔን እንድቀበል ነግሮኝ ነበር፤ ግን እግዚአብሔር ይመስገን እያሱስ ፈውሰኛል፤ አሁንም ቢሆን በልሳን እጸልያለሁ፤ በእእምሮዬም ሆነ በእካሉ ጤነኛ ነኝ። የእግዚአብሔር ስም በሩክ ይሁን!»

እናንተም ብትሆኑ በመንፈስ ቅዱስ እንድትጠመቱ እየጸለያችሁ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለተሰፋ ቃሉ ታመነኝ መሆኑን ልትያመኑበት ትችላላችሁ። ቃላቱን በእእምሮአችሁ ውለጥ ያስቀመጠው ራሱ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን በፍጹም ልባችሁ በማመን እነሁኑ ከእንደበታችሁ የሚወጡትን ቃላት በነጻነት ልትሰቋቸው ትችላላችሁ።

እግዚአብሔር በልሳን እንድትናገሩ እያስገድዳችሁም። በመንፈስ ቅዱስ ስትጠመቁ እግዚአብሔር ይህን ችሎታ ስጥቶአችኋል፤ ይህ የማሳካው ግን እኛ

ትገዝባላችሁ። የዚህን ዓለም ሰዎች ጠባይ እንድትከተሉ ተጠንቀቁ። በአባባችሁም በእድራጉታችሁም ሁሉ ፍጹም የተሸመጣችሁ ሁኔ እንጂ እነርሱን አትምሰሉባቸው። ይህን ብታደርጉ እግዚአብሔር የሚደስትበት ፍጹምኛ በጉ ፈቃዱ ምን እንደ ሆነ ማወቅ ትችላላችሁ (ጌላው ቃል ሮጫ 12÷1-2።)

እግዚአብሔር ሕይወታችንን የሚለውጠው እንዴት ነው? ረጅም ዓመታት አብሮን የኖረውን አርገውን ልማዳችንን የአስተሳሰብ ልማዳችንንና ተግባራችንን የሚለውጠው እንዴት ነው? «በሕድይ» ወይም የሰብዕና መግለጫዎች የምንለውም እነዚህን ነገሮችን እንደ ሆነ ይታወቃል። የምንወዳቸውና የምንጠላቸው፣ ምርጫዎቻችንና እጥብቀን የያዘቸው አመለካከቶቻችን ሁሉ እዚህ ውስጥ ይካተታሉ። እነዚህን ነገሮች በእውነት መንፈስ ብርሃን እማካይነት ቀረብ ብለን በንመለከተቸው፣ የእግዚአብሔርና የሌሎች ፍቅር እንዳይነካን በራስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ መከላከያዎች መሆናቸውን እንረዳለን።

ታዲያ፣ እኛን ለመለወጥ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ዘዴ ምን ይሆን? እስረላጊ ሆኖ ከተገኘ በልዩ ልዩ ፊተና ምንም እንኳን ብታዝሉ በዚህ ነገር ደስ ይላችኋል። ይህ ፊተና የደረሰችሁ የእምነታችሁን አውነተኛነት ለማረጋገጥ ነው፣ የሚጠቁ ወርቅ እንኳን በእሳት ይፈተናል፤ ከወርቅ ይልቅ የከላ እምነታችሁም እንደዚህ መፈተን አለበት፤ ይህም የተፈተነ እምነታችሁ እያለኩ ክርስቶስ በሚገልጽበት ጊዜ ምስጋናንና ክብርንና ውዳሌን ያስገኛላችኋል (1ኛ ኢፐሶስ 1፡፭-7)።

እንግዲህ እምነታችን የሚያድገው ይህን በመስለ መንገድ ነው ማለት ነው፤ በሕይወታችን ትግሮችና (ፈተናዎች ቢገጥሙን በዚህ መሰን ትሰግሥትን፤ እናትን፤ ብርታትን እንደጭናዳብር ቀደም ሲል ተመልክተናል።

አንዳንድ ሰዎች፣ «እምነታችንና ትሰግሥታችን የሚያድገው በዚህ መንገድ ብቻ ከሆነ፣ እንግዲያውስ ይቅርብን!» ሲሉ ስምቻዳሉ። አንዳንድ ሳታሆን እንደዚያ የምታስብ ከሆነ፣ ቀኛው ምክንያት በእግዚአብሔር አለመተማመኑን ያለውን ዕቅድና ፍቅር እየተጠራጠርህ ነው ማለት ነው። ከአይሁድ ሕዝብ ጋር ወደ ባቢሎን እንደመሄድ እግዚአብሔር ለነቢዩ ኤርምያህ በነገረው ጊዜ ከዚህ ጋር አብሮ፣ ስለ እናንተ ያለንን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ባይሆን ሰላምን በማስገኘት እናንተ ዕተለፋ የምትጠ ብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው ብሎት ነበር (ኤርምያስ 29÷1)።

እንግዲህ በኤርምያስና በሌሎች አይሁዳውያን ላይ በባቢሎን የሚደርስባቸው መክራ እግዚአብሔር ለሕይወታቸው ያለው ዕቅድ እኩል ነበር ማለት ነው። የእግዚአብሔር ዕቅድ ፣ ፍጹምና ተባብሮ ሊሰጣቸው ነበር።

እግዚአብሔር ለእኔ፣ ለእናንተም ያለው ዕቅድ መልካም ነው። ይህ እውነት እንደ ሆነ ታምናለህ? ለመሆኔ፣ በመልካምና ምቹ ሁኔታዎች ውስጥ እምነታችን የማያድገው ለምንድነው? ነገሮች በተባኩልን መጠን ይዘለጥ በእርሱ የምንደገፍ እስከ ሆነ

ድረስ፣ ይበልጥ በተባሉ ቃላት እስከ ታመንን ድረስ፣ በመልካምና ምቹ ሁኔታዎች ውስጥ እምነታችንን ማግኘት መቻሉ እውነት ነው። ብዙ ጊዜ እንደ ታዩው ግን፣ በፈታችን ሁኔታዎች ውስጥ ሰናዳና አጥፋችን ተሰፋችን በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ይሆናል፤ በሰሜናቸውንን ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ ለመታመን ቀርጾ ሁላችን እናደርጋለን። ለረጅም ጊዜ እምነታችንን ሰሜትና አእምሮአችንን በማግኘት ላይ አያደርገን ኖረናል፤ እምነታችንን በእስካምሮአችን ስንመዝገው ኖረናል። እውነተኛ እምነትን እንድንገለጫመድ ከተፈለገ ግን፣ ይህ ልማዳችን መቆረጥ ይኖርበታል። እምነት ማለት በግንኙነትና ለሰሜናቸውን ባይታይ በማይታወቅ ነገር ለማመን ቁርጥ ውሳኔ ማድረግ መሆኑን አንዘንጋ።

ምንም እንኳን ሁኔታዎች ተሰፋ የሌላችሁና ከቅጥጥር ውጪ የወሰዱ መስለው ቢታዩም፣ ሁሉንም ነገር በመልካም ሊለውጠው እንደሚችል በእግዚአብሔር ካመንንና ካመሰገንነው በዚያው መጠን እምነታችን ያድጋል፤ ይዳብራል።

የአብርሃም እምነት ያደገው እንዴት እንደ ነበር ነው የምታስቡት? ያሻቆ ለንድ ልጅ ብቻ ቢሆን፣ ያንንም ልጅ ወደ ተራራ ወሰዳችሁ መሥዋዕት አድርጋችሁ እንድትቀርቡለት እግዚአብሔር ቢሆነችሁ ኖሮ ትብሉ ነበር? በዚያው መሥዋዕት በሚሆነው ልጅ እምነታችን እንደሚባርነብና ዘራትሁንም እንደሚያበላ እምነት ይኖራችሁ ነበር? ምንልባት የአብርሃም ንድፍት ብትሆኑና እንደዚያ ያለ የእምነት እርምጃ ለመቆለጥ የሚያደርገውን መካሄድ ማየት ብትችሉ ኖሮ፣ አብርሃም በሰላት እንኳን እግዚአብሔር ለመልካም ሊለውጥለት እንደሚችል በማመን ታመብግራች ነበር?

እንደ እውነቱ ቋሆነ፣ የውስጥ ሕይወታችንን መለወጥና ማበጀት የሚቻለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። የእኛ ድርሻ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ በመክረግ መሠረት፣ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ መስጠት ብቻ ነው። እንደዚያ ካደረግን ደግሞ በማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔር ጥላፊነቱን እንደሚወስድ መመከር ስለዚያም እርሱን ማመስረት ይኖርብናል። ያን ጊዜ እግዚአብሔር በማንኛውም ሁኔታ ተጠንቅቆ የውስጥ ሕይወታችንን ይለውጣል።

ስለ እንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ የተነገረ ምሳሌ ትዝ ይለኛል። ይህ መጋቢ እግዚአብሔር ትሰግሥታችን እንዲያደርገው አጥብቆ ይጸልዳል ነበር። ታዲያ እንድ ቀን፣ ጸሐፊው ታመመችና በእርሷም ምትክ ሌላ ጸሐፊ በጊዜያዊነት መቅበር ነበረበት። ይህችኛዋ ጸሐፊ ግን ቀርፋሩና በሥልጣን ብዙ ስሕተት የምታደርግ ነበረች። ይህ ደግሞ መጋቢውን ያናጽዳል፤ የበሳጩዋል። አንድ ቀን ግን ድንገት፣ «ምናልባት ይህች ጸሐፊ የጸሐፊ መልስ ትሆን እንዴ?» በማለት ወሰነ። የሚያናደደው ነገር ከሌላ መንገድ ሊማር ትሰግሥታችን ሊሆን ይችላል? እንዴትስ ትሰግሥታችን በሌላ መንገድ ሊማር ይችላል? በሰዚህም፣ ትሰግሥታችን እንዲማር የተሰጠችው መሆንን በማመን ስለዚያች ቀርፋሩና ብዙ ስሕተትን የምትፈጽም ጸሐፊው እግዚአብሔር ማመስረት እንዳለበት ወሰነ።

እምነትና ትዕግሥት የክርስትና ሕይወት ዐይነተኛ ባሕርያት ናቸው፤ ይሁን እንጂ፤ ክርስቲያኖዊ ምስክርነታችን ፍሬያማ እንዲሆን ከተፈለገ ሌላ ልዩነት የሚገባን ባሕርይም አለ፤ አለበለዚያ ግን እንኳ ሆነውን የወንጌል መልእክት ዘንግተናል ማለት ነው።

ጳውሎስ ለቅርንጫፍ ክርስቲያኖች **ፍቅርን ተከታተሉ ፍቅር የሕይወታችሁ ግብ እና ዐባግ ይሁን** በማለት ጽፎላቸዋል (1ኛ ቆሮንቶስ 14፡1)።

ኢየሱስም፡- **እርስ በርስችሁ ከተዋደዳችሁ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደሆናችሁ ሰው ሁሉ የውቃል ብሏል** (ዮሐንስ 13፡35)።

ደብታችሁ ፍጹምና የተሟላ ይሆን ዘንድ አለ ኢየሱስ፤ **የእኔ ትእዛዝ እኔ እንደ ወደድታችሁ እናንተም እርስ በርስችሁ እንድትዋደዱ ነው** (ዮሐንስ 15፡12)።

እንደ ክርስቲያንነታችን ስለ ፍቅር ብዙ እናውራለን። እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ኢየሱስ ይወድሃል፤ እኔም እወድሃለሁ እንላለን። ይሁን እንጂ፤ ከልባችን ወይም በተግባር ስንወድ ግን እንታይም።

ኢየሱስ ግን **እኔ እንደ ወደድታችሁ እናንተም እርስ በርስችሁ ተዋደዱ** ብሎናል (ዮሐንስ 15፡12)።

በዚህ ዓለም የፍቅርን ያህል ግምት ለንሰጠው የሚገባ ነገር የለም። የተፈጠረው እግዚአብሔርና ሰዎችን እንድንወድ ነው። ፍቅር ሲርተን፤ እንደገድ መተካይ ነገሮች ይጠናወቱናል። በተላላ እንዳለን፤ በተላላ ሌሎች ላይ ቅርታ ያድርብናል፤ እርስ በርስ እንፈራረላለን፤ እንጠባለን፤ በዚህም ምክንያት የበደለንን ስሜት ያድርብናል።

የሰሜታችን በተላላ መነፃት፤ ፍርሃትና በሌሎች ላይ ተስፋ መቀረባችን፤ ራሳችንን ለመከላከል የምናደርጋቸው አንዳንድ መከራዎችና አፍራሽ ዝንባሌዎቻችን ከፍቅር ማጣት የመነፈጩ ሊሆኑ ይችላሉ።

ፍቅር በሰዎች ሕይወት ማምጣት ስለሚችለው ለውጥና የሰዎችን ሕይወት በማዳበር ረገድ ስላለው ድርሻ የሥነ ልቦናና የማኅበር ስብ ጥናት ምሑራን እንኳ ሳይቀሩ ብዙ ተናግረዋል።

ባለቤት ሁኔታ ሌሎችን የሚተበልና በሌሎች ላይ እምነቱን የሚጥል ፍቅር ትዕግሥተኛና ደግ ነው፤ በፍጹም ግብጋቢ አይደለም፤ አይመተኝም፤ ትስቢተኛና ስለ ራሱ ብቻ የሚያስብም አይደለም። ለምን ተነካህ ባይና ነፃነቱን አይደለም። ቁመኛና ሽማቂ አይደለም። ፍቅር በሌሎች ስሕተትና በማደርሰባቸው ክፉ ነገር ደስ አይለኝም፤ ሌሎችን ከስሕተትና ከክፉት መመለስ ግን ደስ ያለኝዋል። እውነት ሲጠጣ፤ እውነት ሲያሸንፍ ደስ ያለኝዋል። እንዲህ ያለው ፍቅር ደግሞ በማንኛውም ሁኔታ ታጋሽ ነው።

እግዚአብሔር እኛን የሚወደን በእንዲህ ዐይነቱ ፍቅር ነው፤ ሌሎችን እንድንወድ ያስዘንም በእንዲህ ዐይነቱ ፍቅር ነው። ስብረትን የሚጠግን፤ ፍርዖትን እውጥቶ የሚጥል፤ ቅርታንና ምሬትን የሚያሸንፍ የዚህ ዐይነቱ

ፍቅር ነው። በማንኛውም ነገራችን ጤንኛና የተሟላ የሚያደርገን፤ ምናልባት ቢጉዱኝስ ወይም ቢጎቁኝስ ብለን ሳንፈራ ሌሎችን መውደድ የሚያስችለን እንዲህ ዐይነቱ ፍቅር ነው።

እንዲህ ዐይነቱን ፍቅር ግሪክኛው፤ «አጋፔ» ይለዋል። አጋፔ ሆን ብለንና ራቅድን ለሌሎች የሚኖሩን መንፈሳዊ ፍቅር ማለት ነው። እንዲህ ዐይነቱ ፍቅር፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው፤ እንዲህ ያለው ፍቅር በዎችን ወደ ዋናው ምንጭ ማለትም ወደ ክርስቶስ ይመራል፤ እግዚአብሔር ፍቅሩን የገለጠው በክርስቶስ ነው።

ኢየንዳንዱ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚሰጠን፤ በእያንዳንዱ ትግራችን ውስጥ እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወድን ሊያሳየን ነው። እግዚአብሔር የሚፈውሰን ስለሚወድን ነው። ተአምራትን የሚያደርገው ስለሚወድን ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። የእግዚአብሔር መልኮታዊ ንድል የሚደርስን በዚህ ፍቅሩ እማካይነት ነው።

እግዚአብሔር ለዚህ ዓለም ያለው መልእክት ፍቅር ነው፤ እኛም የዚህ ፍቅር መልእክተኞች፤ የዚህ ፍቅር መተላለፊያ እስክንዳዎች መሆን አለብን። ይህንን ተግባራዊ ለማድረግ ደግሞ እኛ ራሳችን የፍቅር ሰዎች እንድንሆን ይፈልጋል።

እንዲህ ዐይነቱ ፍቅር የሚመጣው ከእግዚአብሔር ብቻ ከሆነ፤ እንዲህ ዐይነቱ ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ከሆነ፤ ታዲያ ከእኛ የሚገኝ ይመስል ኢየሱስ ሰዎችን እንድናፈቅር የሚያዘዝን ለምንድነው? በአንድ ዐይነት ተአምር ፍቅርን እስኪሰጠን ድረስ መጠየቅ አለብን ማለት ይሆን? ይህንንም በተመለከተ፤ በእምነት መቀበል የሚገባን አስተማማኝ የእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አለን።

ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንደሚኖር የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል፤ ስለዚህም በሕይወታችን ፍቅር እንዲታይ መጠበቃችን እግባብነት አለው ማለት ነው። ሌላውን የመውደድ ችሎታ ተስተዋዳል፤ ያንን ስጦታ በእምነት የመለማመድ ምርጫ አለን።

«አጋፔ» ሆን ብለንና ራቅድን የምናደርገው ፍቅር እንደ ሆነ አንዘንጋ። የመውደድ ዐይነት ስሜት ባይሰማን እንኳ፤ እርስ በርስ እንድንዋደድ ተነግሮናል።

የእምነት እርምጃ ስንወስድና በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ስንተሳተስ የሚሆነው ምንድነው? የእምነት እርምጃ ስንወስድ፤ ሌሎችን መውደድ የሚያስችለን የእግዚአብሔር መለኮታዊ ንድል ወደ ሕይወታችን ይለታል። በመጀመሪያ የራሳችንን ሕይወት ይለውጣል፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ለሌሎችም ይተላለፋል። ታዲያ፤ ይህን ዐይነቱን ፍቅር እንዴት መለማመድ ይቻላል?

ይበልጥ ሰዎችን መውደድ የምትልበትን ዲጋ እግዚአብሔር እንዲሰጠን ስልይ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ዋል አደር ብዬ፤ «እኔኮ ይህን ያህል ጥላቻ ያለኝ ስው እይደለሁም» በማለት ራሴን መሸንገል ጀመርኩ። እውነት ነው፤ በተለያዩ ስፍራ እየተዘዋወርኩ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን እገልግያለሁ።

ብዙዎች በአገልግሎት ሲባረኩ አይቻልም፤ ይህ ደግሞ ሲሆን የቻሰው ስዎችን በመውደድ ነው የሚል ግምት አሳድሮብኝ ነበር።

በኋላ ግን ግምገማቴ ትክክል እንዳልነበረ ተረዳሁ። እንደ ቀን አንዱት በጣም የሰብአዊነትና ክብር ምንም ዓይነት አርዳታ ቢደረግላት ሰው ትሆናለች ተብላ የማትታብብ ሴት ወደኔ መጣች። እንዲህ ዐይነት-ቀን ሴት መውደድ በፍጹም የማይቻል መሰሉ ነበር የታዩኝ፤ ስለሆነም፤ በተቻለ መጠን ቶሎ ብትሄድልኝ ፈብኳ።

ወደ ቢሮዬ ይህንኑ የመጣው ሙሉ ደር ንደኛው ነበር። ለብዙ ጊዜ ያልታጠ በችው ሚኒስቴር እድፍ ፈትቀ ላይ ተጋግሮአል። ጠጉርቀ ተጋጠሟል፤ ልብሰቀ በጣም ከመቆሸሱም በላይ ተቀድቶአል። አግሮችዋ በጠባባዎች ተሸግረውታል። በዚህ ላይ ደግሞ ታግባሙ የምታሰቡት አይመስልም። ከሰውነትዋ የሚመጣው መጥፎ ጠረን ከፍሎት ሞላው። ጥላቻና አይጸዳሽነት ከገጽታዋ ይነበባል፤ ብዙ ከሚልቀስቀ የተነሣ ዐይኖችዋ አባብጠዋል።

ይቺ ምስኪን ፍጡር ወደ ፎርት ቢኒን የመጣችው እንደረዘቸችላት ሲዚሁ ወታደር ንደኛዋ ልትነግረው ነበር። የተረዘበው ልጅ የእርሱ መሆኑን ቢያምንም፤ ሲያገባት ግን አልፈለገም። ይህ ደግሞ በጣም አናድቶአታል፤ እንደምትነገረውና ቀጥላ ራሱን እንደምታጠፋ ትዝት ነበር። ከዚህ በፊት ከጋብቻ ውጪ እንደ ልጅ ወልደለች፤ በዚህ ጊዜ ግን ለማግኘት፤ ያ ካልሆነ ደግሞ ለመቀጥ ወስኗለች።

ትኩር ብዬ አየኋለት፤ እንዲህ ያለ ፍቅርን የተራሰ፤ ተስፋ የቀረጠ፤ በፍርሃትና ስብከትነት የተቀጠ ሰው ጉጥሞኝ እንደሚያውቅ ዐሰብኩ። ያም ሆኖ፤ ለእርሱም ለመጸበይ ማስቡ ራሱ አገላለጽ ነበር፤ አውነቱን ለመናገር በእጄ ልክነት እንኳ አልፈለግኩም።

«ኔታ ሆይ! ይህችን ሴት ወደ እኔ ያመጣላት ስምንድ ነው?» በማለት በውስጤ ቃተትኩ።

«ከልጆቼ አንድዋ ናት» የሚል መልስ መጣ። «የትኩላትዋ ጠፍታለች፤ የእኔ ፍቅርና ፈውስ ያስፈልጋታል። ወደ አንተ ያመጣችሁት እንድትወዳትና ስለ እኔም ፍቅር እንድትነግራት ነው።»

ግብዝ መሆኔ በድንገት ታወቀኝ። ምንም ልዩነት ሳሳደርግ ስዎችን ሁሉ የምወድ ነኝ በማለት በራሴ ስብራራ ነበር፤ አሁን ግን ከማንም ይበልጥ ፍቅር የሚያስፈልጋት ሴት ወደ እኔ ስትመጣ በእጄ ለመገኘት እንኳ ተጸደፈኳታለሁ።

«ኔታ ሆይ ይቅር በልኝ። የምክራራብት ፍቅር ምን ያህል ጠብባኛ ራስ ወዳድ እንደ ሆነ ስላየኸኝ እመክንኳለሁ። ፍቅር ማጣቱን አስወግደህ፤ ልወዳት እንድችል በራሴ ፍቅር ሙላኝ።» በማለት በውስጤ ጸባይኩ።

ልጅቴ ስቅለት ብላ ታለቅሰ ነበር፤ ሕይወት የለሽና ማስከራ የተቀቡ ዐይኖቿ አብብጠዋል።

«ለባክዎን፤ እኔን ለመርዳት የሚያልፉትን ሁሉ ያድርጉ!» አለች።

«በእግዚአብሔር ታምኛለሽ?»
በአምንታ ራስዎን እየተቀነቀነች፤ ከሽኩሽኩታ ባልተሻለ ድምፅ፤ «አምን» አለች።

«ሲረዳሽ እንደሚችል ታምኛለሽ?»
ጥቂት አመነታችና ስቀላሱ መሰማት በማይችል ድምፅ፤ «ሲረዳኝ እንደሚችል አምናለሁ፤ ሲረዳኝ የሚፈልግ ግን አይመስለኝም። በአንድ ወቅት እኔም ክርስቲያን ነበርኩ፤ አሁን ግን በእንደዚህ ዐይነት ብልሽት ውስጥ ነኝ። ሲረዳኝ ቢፈልግ እንኳ እኔን ከዚህ ማሳሰብ ስማውጣት ምን ሲያደርግ ይችላል?» አለች።

«እግዚአብሔር ሲረዳሽ ይችላል፤ ሲረዳሽም ይፈልጋል» አልኳት እርግጠኛነት በጎደሰው ሁኔታ።

ራስዎን እየተቀነቀነች፤ በተባሉ ቢስነት ዐይነት ትከሻዋን ከፍ ብት አደረገች።
«እባክሽን እግዚአብሔር እንደሚወድሽ ለመተባበል ሞክረ። ከቢሮዬ ከመውጣትሽ በፊት በራሱ ደብታና ሰላም ይሞላሃል፤ ለማንኛውም ትግርሽ መፍትሔ ይሰጥሃል» አልኳት።

ልጅቴ አፍዋን ከፍታ በጉቶት እየሰማችኝ ነበር፤ ወታደሩ ግን እንዲያገባት የምነግረው መሰሎት ተደናግጦአል።

«በራ ወደዚህ ያመጣሽ እግዚአብሔር ራሱ ነው» በማለት ቀጠለሁ።
«ምን ያህል እንደሚወድሽ መረዳት እንድትችሉ ይህ ሁሉ ትግር በሕይወትሽ እንዲደርስ ፈቅዶአል። ለሕይወትሽ አስደናቂ ሶቅድ አለው፤ በሕይወትሽ በሆነው ነገር ሁሉ ብታመስግኘውና ብትታመኝበት፤ እግዚአብሔር እየረዳሽ መሆኑን አሁኑኑ ታውቁዋል።»

«ስለዚህ ሕይወት ሳመስግነው?» ዐይኖችዋን በድንገተኛ ቁጣ ፍም መሰሉ። «የምፈልገው ይኸ ሰው እንዲያገዝኝ ብኛ ነው፤ ልጄ ያለ አባት እንዲያድግ አልፈልግም።»

«አስቲ ይህን እዩ» አልኩ፤ ያለመርከብነትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ በጣቴ እየጠቆምኩ።

«... በማናቸውም ሁኔታ አመስግኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና» (1ኛ ተስፋ 5+18)። እንደ ገና ደግሞ ከሮማ 8+28 «እግዚአብሔርን ለማወቁትና እንደ ሐሳቡም ለተጠፋት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበት እንዲሠራ እንደሚደረግላቸው እናውቃለን» የሚሰውን አውጥቼ እነበብኩት።

ሕይወት የለሽና ባዶ ዐይኖችዋ በጥርጣራ ፈጠሩ፤ ለእንደዚህች ዐይነትዋ የቆሰሰች ፍጡር ስለ እግዚአብሔር ፍቅርም ሆነ ማንኛውም ፍቅር መናገሩ ዋጋ እንደሌለው ዐሰብኩ። ሌላው ቀርቶ፤ «ፍቅር» የሚለው ቃል ትርጉም እንኳ የጠፋት ይመስላል። በዚህች ሴት ልብ ውስጥ የማስተዋልን ልፈረር መፈንጠት የሚችል እግዚአብሔር ብኛ ነው።

«የእኔ አገት እንድጽልይልሽ ፈቃድኛ ነሽ?»

«እዎን፤ ይቻላል» አለች ብዙም ያለበትበት በማይመስል ሁኔታ።
እጇን ራሰቀ ላይ ለማድረግ ወደ እርሰቀ ተጠጋሁ፤ ህቅ ብዬ ስመለከት ከበራቱ ይልቅ ምን ያህል እንደ ቆሸሸች አየሁ። ከሰውነቷ የሚወጣው መጠፍ መረን ይሰካታል።

«እንዲሁ ብላል ሆይ» አልኩ ዝግ ባለ ድምፅ። «እኔን ያለህ ፍቅር ምንኛ ወሰን ያለኝ ነው? . . . እኛ ከራሳችን ማውጣት ከምንችለው ትንሹ ፍቅር ይበልጥ እጅግ ታላቅ ነው። ጌታ ሆይ እባክህን አሁኑኑ ፍቅርህ ይገነባኝ፤ እኔም እንደወዳት እርዳኝ።»

ከዚያ በኋላ ተረጋግቼ እጇን ራሰቀ ላይ እድረገዛና ድምጹን ከፍ አድርጎ መጸለይ ጀመርኩ።

«እንዲሁ ብላል ሆይ! በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ እንደናመስግንህ የእንተ ፈቃድ መሆኑን አውቃለሁ። እንተ ሳትፈቅድ በዚህ ዓለም የሚሆን ምንም የለም። ይህች ልጅህ በተለያዩ ምክንያት ተሳድታለች። ስብራት ደርሶባታል፤ ሁሉም እንደ ጠላትና እንደ ተቃውሞት ይሰማታል። ጌታ ሆይ እንተ ግን እንደምትወዳት አውቃለሁ። እስከዚህ አሁን አስከለኝበት ሰዓት ስላደረሳት፤ በኢየሱስ ስለሆነው ነገር ሁሉ ተመስገን። እንዲሁ ብላል ሆይ፤ እርዳት። ፍቅርህን እንድታይና እንድታመሰግንህ እንደምትረዳት እምናለሁ።»

እጇን ላይቀ ላይ ጭኝ እየጸለይኩ እያለ ትንከብዳ ጀመር። እንዲሁ ብላል ሆይ፤ በፍቅሩ እየገነባኝ ነበር።

«አሁንስ ስለማንኛውም ነገር እንዲሁ ብላል ሆይ፤ ለማመስገን ትችታለህ?» በማለት ጠየቅኳት።

«እዎን» አለች ከውስጥ ፈንቅሎ በማወጣ ዐይኔት አኔጋዝር። «ጌታ ሆይ! አመሰግንኳለሁ፤ በኢየሱስ ስለ ደረሰው ስለ ማንኛውም ነገር ሁሉ አመሰግንኳለሁ።»

እኔም ጸሎቴን በመቀጠል፤ «እንዲሁ ብላል ሆይ! የተሰበረ መንፈስህን እንደ ፈወሰህ እምናለሁ። በውስጥህ እዲስ እይሁትን እኑረሃል፤ በገዘን ፈንታ ደስታን፤ በሽንፈት ፈንታ ድልን ስተተሃታል፤ ስለዚህም ተመስገን» በማለት አለደኩ።

ጸሎቴን እንዳበቃሁ በእገዛ የራሳው ፊትቀ ፈካ።

«ምንድነው የሆነው? እንደ ነገር እንደ ተለወጠ፤ ልዩ ሰው እንደ ሆንሁ ይሰማኛል፤ ውስጤ የነበረው ውጥረት ጨርሶ ጠፍቶአል፤ ፍጹም ሰላምና ጸዋታ ልቤን ሞልቶአል። እንደዚህ ዐይኔት ሰሜት በፍጹም ተሰምቶኝ እየሞትሞኝ ደስተኛ ነኝ፤ በእውነት በሳም ደስተኛ ነኝ፤ ግን እንዴት ሌላን ቻለን?» አለች ዐይኛችን በመደንቅ እየተቀረፀለብኩ።

«እንዲሁ ብላል አደረገው፤ በእርሱ እምነናልና፤ ስለሆነው ሁሉ አመሰግንኳለሁ እንዲሁ ብላል አደረገው» ከማለት ሌላ የምላው እልንበረኝም። በድንገት ለእርሰቀ ከተደረገው ተእምር ያለክ፤ በእኔም ሕይወት ተእምር መፈጸሙ ታወቀኝ። እፍጥረቱ እየሰቃየት፤ ፍጹም የተለየች

ካሳተር ሆና ታዋቂችኝ። እቅፍ አድርጌ ሳምክኳት። በሳም ውብ፤ በሳም ንጹሕና ትዲስ ሆኖ ታዋቂችኝ!

መንፈሴ ወደ ሰማየ ሰማየት ሲመጥቅ ይታወቀኝ ነበር። «እንዲሁ ብላል ሆይ ስለ ለወጥክኝ ተመስገን! ትድም የተጸናኩትን አሁን ልወዳት ቻዬ እላለሁና ተመስገን!» አልኩ።

ለዚህች ሴት ያልኝን አመለካከት ወይም ዝንባላ ለመለወጥ በማድረግው መኪራ ብቻ አሁን በሆነው መልኩ ልወዳት አልችልም ነበር፤ ያንን ለውጥ እንዲሁ ብላል ሆይ ማድረግ ነበረበት። የእኔ ድርሻ ፍቅር እንደሌለኝ መቀበልና መለወጥ ለሚችለው የእንዲሁ ብላል ሆይ ራሴን በእምነት መስጠት ብቻ ነበር።

ሌሎችን መውደድን በተመለከተ ራሳችንን ለመለወጥ ብዙ መኪራ ባደረግን መሰኘት በዚያው ልክ ውድቀት ያጋጥመናል፤ በውድቀታችን ምክንያት ድግሞ የበደለኝን ስሜት ያጠቃናል።

በራሳችን ብርታት መውደድ እንደማንችል ሊያስተምረን፤ እንዲሁ ብላል ሆይ እንዳንድ ስምችን ወደ መንገዳችን ያመጣል። ይህን የሚያደርገው ምን ያህል መጥፎ፤ መሆናችን እንዳያውቀን ሳይሆን፤ እኛንም ሆነ ሌሎችን መለወጥ የሚችለውን የእርሱን ፍቅር ጎይል እንድንለማመድ ነው።

እንዳንድ ስምችን መውደድ አስቸጋሪ ነው። ታዲያ፤ ስለ እነዚህ ሰዎች እንዲሁ ብላል ሆይ አመሰግንህ ታውቃለህ? አስቸጋሪ ጎረቤት አለህ? ተጥመናህ? ሆኖኝ? የሚጫንህ አለቃ ይኖርህ ይሆን? ስለ እነዚህ ሰዎችም በሆን እንዲሁ ብላል ሆይ አመሰግን። ምክንያቱም እንዲሁ ብላል ይወድሃል፤ እነርሱን መውደድ በማስቻልም ደስታህን የተሟላ ማድረግ ይፈልጋል። እነርሱንም በሆን እንዲሁ ብላል ይወዳቸዋል፤ እንተ-ን እንደ መተላለፊያ ተጠቅሞ በፍቅሩ ሊነካቸው ይፈልጋል።

ምናልባትም ሌሎችን ማፍቀርን የማንማርበት ዐይነቶች ስፍራ አሁን ያሰበት የገዛ ቤታችንና ቤተ ሰባችን ሊሆን እንደሚችል ዐስባለሁ። የትዳር ኋይኛችሁ እየሳዳችሁ ወይም እየሳዳችሁ ይሆን? ወላጆቻችሁ እብር ሰመናር የሚያስቸግሩ ሰዎች ናቸውን? ወይስ ከጠበቃችሁት ውጪ ልጆቻችሁ በመሆኖች ሆነውባችኋል?

እያሰበ ሰዎችን ሁሉ ውደዱ አለ። አንዳችሁ ሌላውን ተቀብሉ፤ አንዳችሁ ስለ ሌላው እንዲሁ ብላል ሆይ አለ። አንዳችሁ አመሰግኑ።

ስለ ስኬራም የትዳር ኋይኛችሁ እንዲሁ ብላል ሆይ ማመስገን ቀላል አይደለም። ስለ ዐመፀኞችና ሰማችሁን በዝቅ ለማያስጠሩ ልጆች ተመስገን ማለትም ቀላል እንዳለሆነ ይገባኛል። ፍቅራችን የማይገዛውን ወይም፤ የእናንተን ፍቅር አልፈልግም። የሚለንን ሰው መውደድ ቀላል እንዳልሆነም አውቃለሁ።

ዐይናችን ውስጥ ስላለው ጉድግና አጉል ራሳችንን ጻድቃን ማድረጋችንን የማንጎናንን ሰዎች መቀበል ቀላል አይደለም። በዐይናችን

ውስጥ ስላለው ጉድፍ እንዲያሳዩን፤ እግዚአብሔር ጋር ወደ ሕይወታችን ስለሚያመጣቸው ሰዎች ለማመስገን ፈቃደኞች ነን?

እነዚህ ሰዎች በላላባት ሁኔታ እግዚአብሔርን ማመስገን እንችላለን፤ አንዳንዶቹ ለዘመናት አብሮአቸው የኖረ አጉል ልማድ ይኖራቸው ይሆናል። ታዲያ፤ እነዚህን ሰዎች መውደድ እንዳቃርን ማለት ለእግዚአብሔር ለመናዘዝ ፈቃደኞች ነን? እነዚህን ሰዎች መውደድ እንድንችል በራሱ ሐላብና ፈቃድ እንዲቀርጽን ራሳችንን ለእግዚአብሔር ለመስጠት ፈቃደኞች ነን?

እንደዚያ ከሆነ፤ በሕይወታችን እስደናቂ ተአምር እንደማያደርግ በእግዚአብሔር መተማመን እንችላለን። ምናልባት ጉዳዩ ወዲያውኑ ሊፈጸም ይችላል፤ እስደናቂ ፍቅር ወደ ልባችሁ ሲፈስስ ሊሰማን ይችላል፤ ስለተደረገውም ነገር እግዚአብሔርን እናመስግናለን። እዚህ ላይ ጥንቃቄ ማድረግ ያለብን በስማኝነትን መደገፍ የሌለብን መሆኑ ነው። ምናልባትም መጀመሪያ ላይ የተሰማችሁ እስደናቂ ስሜት፤ ለሁለተኛና ለሦስተኛ ጊዜ ሳይሰማችሁ ይችላል፤ ከእናንተ የሚጠበቀውን ዘንግታችሁ በንቃት ትጠብቃላችሁ፤ ግን ምንም የተለየ ስሜት ሳይኖራችሁ ይችላል።

ክርስቶስ እኛን እንደ ወደደን እኛም ሌሎችን መውደድ እሰብን፤ ይህ ግን ሆነ ብለንና ፈቃድን የምናደርገው እንጂ የሰሜት ጉዳይ አይደለም። ቢሰማንም ሳይሰማንም፤ ሰዎችን ለመውደድ ከወሰንን የሰማችሁትን ላይ ታች ማለት ሐቁን አይሰጡንም። በራሱ መንገድና ፈቃድ እግዚአብሔር ልንወዳቸው የሚገባንን ሰዎች ወደ ሕይወታችን ያመጣል፤ ከዚያ በፊት ተለማምደንው በማናጠቀሙ ሁኔታም እነርሱን የምንወድበት ጽኑ ያሰጠናል። ይህ ፍቅር የሚመነጨው ቀጣይና ከማያቋርጥ የእግዚአብሔር ምንጭ በመሆኑ ፍቅራችንም ቀጣይና ዘላቂ ይሆናል። ይህ ፍቅር በእኛ እማክያነት ለሌሎች የሚተላለፍ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው። መሠረታችን የእርሱ ፍቅር ከሆነ በዚህ ፍቅር እናድጋለን፤ ፍሬ እናፈራለን።

መንፈስ ቅዱስ የራሱን ፍሬ በሕይወታችን የሚያፈራውም ይህን በሚመስል መንገድ ነው።

አንዲት ክርስቲያን አጉት ለብዙ ዓመታት ሲሰክር የኖረ ባል ነበራት፤ በመጨረሻም፤ ወንጀል ይሠራና ይታመራል። መንግሥት በሚሰጣት መሰላች ድጋግ ልጆችን ለማሳደግ ከፍተኛ ጥረት ማድረጉን ለብቻዋ ተያያዟቸው። ያለ ማቆረጥ ልጆችን ወደ ቤተ ክርስቲያን ትወስዳቸው ነበር፤ በክርስቲያኑ ማህበረ ሰብ የምትከበርና ሁሉም የሚያገኙት ነበረች።

አንዳንዶቹም፤ «ምስኪን ቤት፤ ባልዋ ስክሮ ቀኑን ሙሉ ተችቶ ይሠራል፤ ለቤተ ሰቡ ውርደትና ማፈሪያ ከመሆኑም በላይ፤ ሥራ ፊልጎ ማግኘት እንኳ እልቻለም። እርስዋ ግን ብቻዋን ልጆች ታላቅጋለች፤ እርሷዋም ሆነች ልጆችዋ ከቤተ ክርስቲያን ቀርተው አያውቁም፤ በሳም የሚገርመው ደግሞ አንድ ቀን እንኳ ስታገራመራም ተሳምታ አታውቅም» ። በማለት ይናገሩላት ነበር።

ባልዋ በመታሰብ ፍቺ ብትፈጽም ምንም ትግር። እንደማይኖረው ህሰቦች። እንዲህ ካደረጉት ወደ ሌላ አካባቢ ሄዳ በተሻሻለ ሁኔታ ልጆችዎን ማሳደግ እንደምትችል ገመተች።

አንድ ቀን ንደኛዋ የምስጋና ፍሬ የማለውን መጽሐፍ እመጣችላት። በችግር ሰላሳላፊያቸው ብዙ ዓመታት እግዚአብሔርን ማመስገን በፍጹም የማይቻል መስሎ በታችኛው ምስጋና በእንደት ዐይነት ሁኔታ የሰዎችን ሕይወት መስጠት እንደ ቻለ ሰላሳሳቸው ብቻ ልትሰጡት ማለት።

«እግዚአብሔር፤ ጋር ሆኖ ስለ ባለቤቱና ስላለበት የመጣው ትግር እመሰግንለሁ። በድህነት፤ በፍርሃትና በብቸኝነት ስላሰፍኩባቸው ዓመጣው ተመስገን» ። በማለት ጸሐፊች።

ብዙም ሳይቆይ የቀድሞ ባልዋ ከእስር እንደ ተፈታና አሁንም የመጣዋ ስብኝነትን እንደ ቀጠሰበት ሰማች። ይህ ሆኖ፤ ተሰፋ ሳትቆርጥ ስለ ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን ማመስገን ቀጠለች።

ቀስ በቀስ በፊት ያልነበሩዋት እንዳንድ ነገር፤ በሕይወትዋ እየተፈጸመ መሆኑን እስተጥላች። ስለ ቀድሞ ባልዋ እግዚአብሔርን እያመስገነች፤ ባለበት ሁኔታ እንድትወደውና እንድትቀበሉም የሚያስችላትን ንጹል እንዲሰጣት በመጸለይ ላይ አደላች አንድ ነገር ደጋግሞ ይታመናት ጀመር። ከባልዋ ሰነድም፤ ባለነሱ ሁኔታ፤ እርስዋም ሰዓመታት ከፍተኛ ነገረች ስትደርግ እንደ ነበር ተረዳች።

የባለቤቷን ዐይን ውስጥ ጉድፍ ስታይ ማለት፤ በራሱ ዐይን ውስጥ ያለውን ግንድ ግን ማየት ስልቻለችም ነበር። በሰነድም፤ ስትፈርድ ነበር፤ ራሳዋን ጸፍቅ በማድረግም ከእርሱ የተሻሻለች እንደ ሆነች ስታስብ ኖራለች፤ ይህ ደግሞ በግዜን እንድትቆራመድ ስላደረጋት፤ ደስታ የራቀው ሕይወትን ስትመራ ኖራለች።

አንድ ቀን ግን፤ «ጌታ ሆይ፤ እንደ ባለቤቴ ሁሉ የእኔም ነገረች እስከፈ መሆኑን ተገንዝቤአለሁ። እርስ በርሳችን እንድንዋደድና በማደርሰብን ትግር ሁሉ ደስ እንዲሰን እገዝዛለሁ፤ እኔ ግን እንዴትም እልፋጸምኩም። እግዚአብሔር ሆይ ይቅር በልኝ፤ ራሴን በዚህ መልክ ማየት እንድትል ከባለቤቴ ጋር ሰላምኝኸኝ ተመስገን። ለእኔ ያደረግኸውን ለእርሱም አድርግላት፤ በፍቅርህ ንክሁ፤ የተሳዳ ልቦንም ፈውስ» በማለት አጥባቂታ ጸሐፊች።

ከዚያ ቀን ጀምሮ ስለ ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን ማመስገን የበለጠ ቀላል ሆኖ አገኘችው። በሕይወታቸው የደረሰውን ሁሉ እግዚአብሔር ለበጌ ሊጠቀምባት እንደሚችል አመለከተ። ብዙም እግዚአብሔርን ማመስገን መጣ፤ ቀድሞ የነበራት ለራስ የማዘን ስሜትና መደበኛ እየቀለላት ሄደ፤ እያንዳንዱ ቀን የአጽዲስ ልምድና የደስታ ቀን ይሆንላት ጀመር፤ ከዚህ ቀደም በማታውቀው አስደናቂ ሁኔታ የኢየሱስ ክርስቶስ መገኘት ንጹል ይሰማት ጀመር።

ይህ ከሆነ ከጥቂት ቀን በኋላ፤ አንድ ቀን ዛሬዋ ሳያበቃው ወደ አንድ ቤት ክርስቲያን ጎራ ይላል፤ በሰማው የእግዚአብሔር ቃል ልቡ ተከቶ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል እያገኘ ጌታው ይተባባሳል፤ ለዐሥራ አምስት ዓመታት ከተጠናወተው የአልኮል ሱሰኝነት ሙሉ በሙሉ ይፈውሳል። ከጥቂት ጊዜ በኋላም በባልና ሚስቱ መካከል ዕርቅ ተፈጥሮ፤ አብረው መኖር ጀመሩ። በቀሪው ሕይወት ዘመናቸው በአዲስ ሕይወት እግዚአብሔርን ለማገልገል ባልዋው በአንድ ከሊጅ በተማሪነት ተመዘገቡ።

ከስዎች ጋር ያለን የሽክር ግንኙነት ወይም ፈታኝ ሁኔታዎች ምናልባት እግዚአብሔር እኛን የሚያሳድግበትና መንፈሳዊ ጡንቻችንን የምናቀርባት አርሱ በፍቅሩ ያዘጋጀልን መንገድ ሊሆን ይችላል። ምናልባትም በራሳችን ሕይወት ያለውን ድካምና ንጹህነት የምናይበት መንገድ ሊሆንም ይችላል።

ያም ሆነ ይህ፤ ለመግረርና ለመነጫነቱ በቂ ምክንያቶች አይኖረንም፤ እንዲያውም ደስ ሊለን ነው የሚገባው። የቀንም ያህል ድብቅ ቢመስለን እንኳ ማንኛውም ደካማ ጉን የተዛባ መሠረትን ይመስላል፤ በዚህ መሠረት ሳይ የተሠራ ቤት ሙሉ እድር መፍረስ የማይቀር ነው።

ይህ በደላችሁ ተሳታፊነት ሊወድቅ እንደ ተቃረበና አወዳደቁም በፍጥነትና በቅጥር እንደሚደርስበት እንደ ረጅም ቅጥር ግንብ ያደርጋችኋል (ኢሳይያስ 30፡13)።

በግንቡ መሠረት ላይ ያለ ንቃታት ሙሉ አድር ግንቡን ይንደዋል። እኛ የምናውቀው ንቃታት በሕይወታችን ካለ አንድ ነገር ማድረግ እንችላለን። ንጹህነታችንና ድካማችንን አንናዘዝ፤ ይቅር እንደ ተባልገም እርግጠኞች እንሁን። ያኔ የእግዚአብሔር ፍቅር ቁስላችንና ትዝታውንም ጭምር ይፈውሳል። ስለማይታዩን ንቃታችንን በዕረፍት ማጣት፤ በፍርሀት፤ በግራ መጋባት፤ እርግጠኛ ባለመሆን፤ በቅርታና በምሬት እንዲሁም እነዚህን በመሳሰሉ ሌሎች ችግሮች ከመገለጣቸው ውጪ ራሳቸውን ለውረው ለሰሚኖሩ ንጹህነታችን ምን ታላላቅነት ሁላችንም ብንሆን እነዚህን ችግሮችን በልምድ እናውቃቸዋለን።

እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ቃል መመራትን አሻፈረን ብለው ነበር። ከዚህ ይልቅ ከባለ ራሳቸውና ከሥጋ ለባሽ ምክርን እየጠየቁ ነበር። ከእግዚአብሔር ይልቅ በራሳቸው መደገፍን መርጠዋል። ከላይ በተመለከትነው ጥቅስ ነቢዩ ኢሳይያስ የሚናገረውም ለእዚህ ንጹህነታቸው ነበር።

በራስ መተማመንና በሁኔታዎች መደገፍ፤ መሠረቱን የሚንጸዱ አደገኛ ንቃታት ናቸው። እምነታችንና ተስፋችንን ያደረግነው በራሳችን ችሎታ ሳይ መሆኑን ማየት ወደምንችልበት ሁኔታ ሲያመጣን ታዲያ፤ እግዚአብሔርን ማመስገን የለብንም ትላለችሁ። እግዚአብሔር ድካማችንን የሚያሳየን ከራሳችን ይልቅ በእርሱ ጎደል እንድንደገፍና እንድንተማመን ነው።

የመኮንኖች ማህልጠኝ ተቋም ውስጥ የነበረ አንድ ሠላት መቋቋም የማይችለው ችግር ገጥሞት ነበር። ታዲያ አንድ ቀን ወደ እኔ መጣና፤ «እርዳታምን እፈልጋለሁ፤ አስበለዚያ ማበዴ ነው» አለ።

ይህ ሠላት ማንኛውንም ነገር መቋቋም እንደሚችል በራሱ አምነት ነበረው፤ በሕይወት የሚያጥመውን ማንኛውንም ውጣ ሠራጅ ብቻውን መወጣት እንደሚችል እርግጠኛ ነበር። ወደ መኮንኖች ማህልጠኝ ተቋሙ ከመጣ ሠዲህ ግን እንደ በፊቱ መሆን አቅቶታል፤ በራስ የመደገፍና የመተማመን ለማድረግ ከድቅታል፤ ስለ ራሱ የነበረው ግምትም ተናግቶበታል።

ለሰፊ መኮንኖቹ የሚሰጣቸው ከዚያ ሥልጠና እንዴት ጎላፊነታቸውን በተባቢው መንገድ መወጣት እንደሚችሉ የሚያስተምር ብቻ ሳይሆን፤ በጦርነት ጊዜ ራሳቸውንና ሌሎችን ችግር ሳይ እንዲጥሉ የሚያደርጋቸውን ደካማ ጎን የሚያጋልጥ ጭምር ነበር። ምን ዐይነት ሰዎች መሆናቸውን ለመመዛን ሆን ተብሎ ጫና ይደረግባቸዋል፤ ደካማና ልፍስፍስ ሆነው ከተገኙ ደግሞ፤ ሌሎችን ቀርቶ ራሳቸውን እንኳ መምራት እንደማይችሉ ይታሰባል።

ምንም እንኳ ይህ ወጣት ከሠጪ ሲታይ በራስ የመተማመን ብቃት ያለው ቢመስልም፤ ከውስጥ ግን ደካማና በነገሮች ሁሉ እርግጠኝነት የነደለው መሆኑን አሠልጣኞቹ በሚገባ ተረድተዋል። ሆኖም ጫናው ተጥሎአል፤ ጠዋት በማለዳ ይነሥና ቀኑን በሙሉ በተለያዩ እንቅስቃሴዎች ሲፈጋ ይውላል። በዚህ ላይ ደግሞ የሚያደርገውን ማንኛውንም እንቅስቃሴ አለቆቹ ይተቸብታሉ።

«ምን ትንቀረፈላለህ ፈጠን ማለት አትችልም?»

«የሚሰጥህ መመሪያ የማይገባህ ይደብ ነህ እንዴ?»

«እንደ አሳማ ከመብላት በቀር ሌላ ሞያ የለህም»

«ቀጥ ብለህ የማትቆመው የጀርባ አጥንት ስለሌለህ ነው?»

«ምንው፤ ጉንበለ በል እንጂ ግንድ ውጣሃል እንዴ?»

«ታዲያ፤ እናትህ መጥታ እንድትረዳህ ትፈልጋለህ?»

«አንድ ጊዜ በፋጫ ይህን ሚዳ ዙር ምናልባት ያኔ የደበተህ ይለቅህ ይሆናል»

እንዲህ ዐይነቶቹ የሚቆጠቁት ቃላት ተስፋ አስቆርጠውታል፤ ይህ ሁሉ በአንድነት ተደማምሮ በራስ የመተማመን ሰማቱን አሟሽሸው። ደካማና ለምንም የማልጠቅም ነኝ በማለት እንዲያብብ አደረገው፤ ስለዚህም ማንም ሳያውቅ ከማህልጠኛው ብን ብሎ ለመጥፋት ወስኖ ነበር።

እየተጎጋገርን እያለ በእርግጥ በእግዚአብሔር እንደማይምን፤ ለመጽሐፍ ቅዱስም ይህን ያህል ደንታ እንደሌለው ነገረኝ። ሊረዳሁ የሚችል እግዚአብሔር የሚባል ነገር ካለ ግን፤ ሊያምንበት ዝግጁ መሆኑንም እጫወተኝ።

ያለበት ሁኔታን አስመልክቶ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል እንገረው ጀመር። እግዚአብሔር ለሕይወቱ ዐላማ እንዳለው፤ እሁን እየሰፈበት ያለው

አስቸጋሪ ሁኔታም የዚህ ዐላማው አንድ ክፍል ሊሆን እንደሚችል ገልጽሎት። ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ቢያስረክብና ስለ ማንኛውም ነገር ቢያመስግነው ትግሩን የሚቋቋምበት ግድል እንደሚሰጠው ነገርኩት።

ድካም፣ እንቅልፍ ማጣትና ተሰራ መቀረጥ ከገደታው ይነሱበት ነበር። በሁኔታዎች መሰላቸውንም መረዳት ይቻላል ነበር።

«በሕይወቴ በሙሉ እንዲህ ያለ ነገር ገጥሞኝ አያውቅም» አለ ራሱን በመነቅነቅ። «በናጽጽም መቋቋም የማልችልበት ሁኔታ ሆነች ነኝ፤ ይግረምህ ብለው ደግሞ እርሱም በእንዲህ ዐይነት ትግር ሆኖ ሆኖ እግዚአብሔርን እንዳመስግን ይነግሩኛል።»

«እንደ ነገርኩኝ ከመጠን በላይ በራሴን የምትተማመን ሰው ነህ፤ ያለ እግዚአብሔር አርዳኳት የሕይወቴን ውጣ ሆኖ ብቻዬን መውጣት እችላለሁ ብለህም ታስባለህ። ታዲያ፣ ይህ አሁን ያለበት ሁኔታ እግዚአብሔር እንደሚያስፈልግህ የምትማርበት መንገድ ቢሆንህ?» አልኩት።

በመቀጠልም፤ መንደራዊ ሆይ በእስያ ከፍለ ሀገር በነበርኳበት ጊዜ የደረሰብኳን መከራ እንድታውቁ እንመዳለን፤ ይህም የደረሰብኳን መከራ ለንሽመው ከምንችለው በላይ ስለነበር በሕይወት ለመኖር የነበረን ተስፋ እንኳ ተቋርጦ ነበር። እንዲያውም ሞት እንደ ተፈረደብን ያህል ተሰምቶን ነበር፤ ይህም ሁሉ የደረሰብኳን ሙታንን በሚያስነሳ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን ግድል አለመሆኑን እንድንገነዘብ ነው የሚለውን አነብዘሁለት (ጊኛ ቆሮንቶስ 1+8.9)።

ዕዛቤ መኮንኑ ጭልላ ብሎ በሐሳብ ነገደ። ምንም እንኳ ውጤት ይኖረዋል ብሎ ባይጠብቅም፤ እያታማሳ እንድንደራገድለት ፈቃደኛ መሆኑን ነገረኝ።

እጄን ራሱ ላይ አደረግሁና ስላለበት ሁኔታ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ። እግዚአብሔር እንደሚመደውና በእያንዳንዱ ጥቃትን የሕይወት ገደታው እንኳ እንደሚያስብለትና እንደሚጠነቀቅለት መረዳት እንዲችልም ጸለደኩለት። እየጸለደኩለት አያለ ይንዘረዘፍና ከዐይኖቼም እንባ ይወርድ ጀመር። ወዲያውኑም ከት ከት ብሎ ያለት ጀመር።

«እግዚአብሔር ሆይ! ተመስገን። ጌታ ሆይ ተመስገን፤ እንደምታስብለኝና እንደምትጠነቀቅለኝ አመክሁ፤ እሁን ገና እንደምትወደኝ ገዛኝ» አለ ሙክ ብሎ።

በደስታ የፈካሁን ፊቱን ወደ አኔ መለሰና፤ «በእርግጥ ወደዚህ መኮንኖች ማሰልጠኛ ክርስቲያን መጣኝ ራሱ እግዚአብሔር መሆኑን አለበት። ለሕይወቴ መልስ የሚሆኑን የማተኝበት ሰናፊ እዚህ እንደሆነ እግዚአብሔር ያውቃል። ለእነ አዲስ ሰው የሆኑት ያህል ነው የሚለማኝ» አለ።

በእርግጥም፤ እንደዚያ ነበር የሆነው። ክርስቶስን እንደ ግል እዳኝና ጌታው ተቀበለ፤ የጀመረውን ሥልጠና ለመጨረሻም ትምህርቱን ለመከታተል ያኔውኑ ቁርጥ ሙሉን አደረገ።

የሕይወት መሠረቱ እየተሰነጣጠቀ መሆኑ የተገለጠው፤ በደረሰበት ትግርና መከራ እማክያነት ነበር። ይህን ሲቀበልና ስላለበት ሁኔታ እግዚአብሔርን ማመስገን ሲጀምር ደግሞ በሕይወቱ መሠረት ላይ የደረሰው ንቃታትና መሰነጣጠቅ ተፈጠሰ።

የራሳችንን ደካማነት የሚያሳዩን ሁኔታዎች፤ «ሰው» የእግዚአብሔር በረከት ሊሆኑልን ይችላሉ። ራሳችን ለራሳችን እንበቃለን የሚል አጥል ትምክህታችንን ስለሚያስመግዱልን የቱንም ያህል አስከሬና መራራ ቢሆኑ እንኳ፤ ስለ እነዚህ ሁኔታዎች ከልባችን እግዚአብሔርን ማመስገን ይኖርብናል። ብዙ ባመስገንነው መጠን፤ ከሽንፈት ወደ ድል የምናደርገው ሽማግርም የዚያኑ ያህል ቀላል ይሆንልናል። ይሁንታችን ይጨምራል፤ ሕመሙ ብዙ አይሰማንም፤ ሁኔታዎች የመክበዳቸውን ያህል በዚያው ልክ የምንቋቋምበት ግድልና ብርታት ይኖረናል። ያ ግድልና ብርታት በእኛ ሙስጥ የሚኖረው የክርስቶስ እንጂ የእኛ አለመሆኑን የምንረዳውም በዚህ ወቅት ነው።

እያንዳንዱ ትግር በመንፈሳዊ ሕይወታችን የምናድግበት ልዩ ዕድል ይሆንልናል፤ የክርስቶስ ፍትረና ግድል በሕይወታችን እንዲገለጥ ምቹ አሸንፏ ለመሆን ያህንጃናል።

እንዲያው እዳጌ ሴት ልጅ ተከታታይ ትግሮች የጋጥሟት ነበር። እናትዋና ሁለት ወንድሞችዋ በቅርቡ በድንገት ሞተዋል። አባትዋ ሌላ ሴት አግባቶ ፈትቶአል፤ እንደ ገና ደግሞ ሌላ ሴት አግባቶአል። የካሊጅ ትምህርትዋ ስላልተሳሳት በብስጭት ከባድ ጠፎ ሆናለች። እንደ ቀን ስለ አያሱ ክርስቶስ ሲለበክ ሰምታ የሕይወትዋ ጌታ እንዲሆን ተቀበለችው። መጀመሪያ በጣም ደስተኛ ነበረች፤ ታሪኳን ስትናገር የሰሙ ሰዎች ክርስቶስን መቀበል ጀምረው ነበር። በመጀመሪያ ላይ ሁሉም ነገር በጥሩ ሁኔታ እየሄደ ስለ ነበር የከዝንና የትካሄዋ ዘመን እንዳከተመ ዐስባ ነበር።

«በዚያ ሳትቆይ ግን ትግሮች ተከታትለው ይመጡ ጀመር። ሁለት ጊዜ ከባድ የመኪና አደጋ ደረሰባት፤ በሁለቱም አደጋዎች ከፋኛ ተጎድታ ነበር። ቀጥሎ ደግሞ አንገትዋ ላይ ዕለጭ በመውጣቱ፤ በከባድ ስቃይ አጥራሲያን ማድረግ ነበረባት። እንደ ቀን የጠጣችው ከካ ከምትወስደው መፍቃኒት ጋር ተሳታፊ በፈጠረው ቀውስ ለጥቂት ከሞት ተረፋለች። በዚህ መካከል ትምህርትዋን ተጥላ ነበር፤ ወደ ትምህርት ቤት በመሄድ ላይ እያለች አንድ ጨቤ የያዘ ሰው አስፈራርቶአታል። በሌላ ቀን ደግሞ አንድ ሾኑት የያዘ ሰው አሳደላታል። ሌላው ደግሞ፤ እንደ ሰው የምትኖርበትን ቤት በሌሊት ተወድሞ ይገኛል፤ አስገድዶ ደፍሮአታል። በመጨረሻም ይህ ሁሉ ትግር የሚደርስባት ራሱዋ በአንድ መጥፎ ዐይነት ድርጊት ተካፋይ ብትሆን ነው በማለት አሠረዋ ስለ ጠረጠረ ከትርፍ ሰዓት ሥራዋ ተብረረች።

ይህ ሁሉ ሲሆን በእምነትዋ ጸንታ ለመቆም ብዙ ትግል አድርጋ ነበር። የቤተ ክርስቲያንዋ ሰዎች እርስዋ ላይ ጥርጣሬ ነበራቸው፤ እንደ ክርስቲያን

ወዲያውኑ መጽሐፉን ከነበረበት መደርደሪያ ላይ አስቀመጠች። በሞት የተለያዩት ባልዋ ወተደር በላ ነበር መጽሐፉን ብታነብ የረሳችውን ትዝታ የሚቀስቅሱት መስላት። ምንም ሳትይዝ ወደ ቤትዋ ሄደች፤ ይህን እንጂ፤ የዚያ መጽሐፍ ርዕስ ከእያምኖዋ አልወጣም አለ። እንዲያው አንብቧል።

ከዚህ ቀደም ምንም ነገር እንድታነብ የዚህ ዐይነት ግፊት ተለምድት አያውቅም! በሁኔታው አየተገረመች ወደ መጻሕፍት መሸጫ መደላፋ ተመለሰችና ገዛችው።

እቤትዋ እንደ ደረሰች በችክላ ማንበብ ጀመረች፤ ወዲያውኑ እንባዋ ይፈሰስ ጀመር። እንደዚያም እንባዋ ለማንበብ ያስቸግራት ነበር፤ እንዲያውም አንድ ደረጃ ላይ ለራሱ ማለፍ ባልሆነላት ምክንያት ተንበርክቶ ታነብ ጀመር።

በዚያ መጽሐፍ በኩል እግዚአብሔር በቀጥታ እየተናገራት እንደ ነበር እርግጠኛ ነበረች፤ መልእክቱ ግን የሚያታመን ዐይነት ሆነች። ባልዋ ስለ ሞተ እንድታመለከት እግዚአብሔር እየተናገራት ይሆን? እግዚአብሔር እንዴት ይህን ያህል ጨካኝ ሊሆን ይችላል? እንዲህ ዐይነቱን ሐሳብ በፍጹም መቀበል አልፈለገችም። ይበልጥ በነበበች መጠን ግን፤ ይተናኝታት የነበረው ሲቃ ይበልጥ ጸኑ ከማለቱም በላይ፤ አዲስ ዐይነት ለላም ልብዋን ሞላው፤ ቀስ በቀስ ከዚህ በፊት ዐስባ በማታውቀው ሁኔታ ማበባ ጀመረች።

«በደረሰላችኝ ችግር ሁሉ እግዚአብሔር እኔን ስመርዳት ሲሠራ ነበር። ባለቤቴ በሕይወት እስካለ ድረስ እርሱን እንደማልፈልገው ያውቃል! ቤተ ሰበቄ አጽናንተውኝ፤ መልካም አድርገውልኝ ቢሆን ኖሮ፤ እንዳይኑ ከእርሱ ጋር አልግባቅም ነበር። አሁን ግን ማንም አይዘሽ ባይ የሌለኝ ብዙኛ በለሆነሁ ወደ እግዚአብሔር መቀቻለሁ። አየሱስ ሆይ! በዙሪያዬ የአንተ መገኘት ይሰማኛል! አንተ ከእኔ ጋር ነህ፤ ከቀ ሁኔታዎች ወደ አንተ በላቀረብኝ ተመበገን! ተመበገን!» ማለት ቻለች።

አሁን ያላት ለላም ከዚህ ቀደም ከነበራት ማንኛውም ነገር ይበልጣል። በሚቀጥሉት ጥቂት ቀኖች ደብተኛና ፍልቅልቅ ሕይወትን መምራት በመቻልም፤ ይህንኑ ፈቺ ላይ ማንበብ ይቻል ነበር። ባዩት ለውጥ ነረቤቶችዋና የሚያውቁት ሁሉ ከመጠን በላይ ተገርመዋል። ከዚህ ቀደም በሀዘን ቅጥጦ የተላበረ ሲት መሆንዋን ነበር የሚያውቁት።

ብዙም ሳይቆይ ወንድምዋ ሊጠይቃት እቤት ይመጣና እያለቀለ፤ «በላ በደልንሽ ይቅርታ አድርጊልን። በእኛና በአንቺ መካከል ተፈጥሮ በስ ነበረው አለመግባባት በጣም እናዝናለን። በላ እኛ ክፉ ወሬ እንደምታወረ ስምተን አገኝን ነበር፤ ለላ ጉዳዩ አንቺን ማናገር ሲገባን በማኩረፋችን ትልቅ በሕትት ፈጽመናል። ለማንኛውም ይቅርታ አድርጊልን?» ይላታል፤ እንባውን መቆጣጠር ለላልቻለ ይበልጥ ተንቅቅቦ አለቀበ።

«ማዘን የለብዘም፤ እንደዚያ ዐይነት በሕትት ለላደረጋችሁ ቅር ሊልህ አይገባም፤ እንዲያውም እግዚአብሔርን አመሰግን!» እላችው።

እያዩአትም። ይህ ደግሞ ከማንኛውም ደልት መቆቆም የማትችለው ገዝን ሆኖባታል።

አንድ ቀን አንድ ሰው፤ የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ ለባትና አነበበች። ልቧ በአዲስ ተባቶ ተሞላ። ምናልባትም ይህ ሁሉ ችግር እንዲደርስባት እግዚአብሔር የፈቀደው ምክንያት በላለው ሊሆን እንደሚችል ዐበበች። በላዚህም በሕይወትዋ በስ ደረሰው እያንዳንዱ ችግር እግዚአብሔርን ማመጣጥ ጀመረች፤ እንደዚያ በታደርግ ፍርሀትና ጥርጣሬዋ በደብታና በእምነት ይተካ ጀመር።

«በዚህ ዓለም አለኝ የምሰው እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን ከምንገቢውም በበለጠ ሁኔታ ተረዳኩ። ሌሎች ብዙ ነገር ሲኖራቸው ይችላል፤ እኔ ያለኝ ግን እርሱ ብቻ ነው። በሕይወቴ የደረሰው ሁሉ ይህን ይበልጥ እንድረዳ አድርጎኛል» አለች አንድ ቀን ተገኝተውን እየተጨዋወትን አያለ።

የዚህች ሴት ሕይወት በአዲስ ተባቶና ራዲዩ ለምልሞአል፤ በላ አዳኝዋ ስለ ክርስቶስም በአዲስ ገይል እየመሰከረች ነው። ከማንም በላይ የሌሎች ችግር የሚገባት ሆናታችን በላዚህም በተለያዩ ችግር ውስጥ ለሚያልፉ ሁሉ ጥልቅ ፍቅርና ርኅራኄ ሊኖራት ችሎአል።

በሕይወትዋ የሚደርሰውን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር በፍቅር እጅግ እንደሚቆጣጠር ተምራለች። ያሳስፈችውን ውጣ ሠረድ ወደ ጎሳ መስባት ስትመለከት፤ «ያ ሁሉ ችግር እንዲደርስብኝ የፈቀደው ራሱ እግዚአብሔር ነበር፤ እሁን ግን ሁሉንም ለበግ ለውጦታል» እንድትል አስችሎአታል።

ሌላዋ ወጣት ሴት ደግሞ ባልዋ በድንገት ሞቶባት ነበር። ምንም ልጆች ስላልነበሯትም ብቸኝነቱ መቆቆም ከምትችለው በላይ ሆኖባታል። ምናልባትም ቢያጽናኑኝ ብላ ወደ ቤተ ሰባትዋ ሄደች፤ እነርሱ ግን ሊያናግሩዋት እንኳ ፈቃደኛ አልሆኑም፤ ከነመፈጠርዋ እንኳ የሚያውቁ አልመሰሉም።

ለምን ይህን ያህል ፊት እንደ ነሱዋት ሊገባት አልቻለም፤ ከዚህ ቀደም ቤተ ሰባትዋ እንደዚያ ሆነው አያውቁም። ብቸኝነቱና በሌሎች መገለልዋ ተደራርሰው በቃይዋን አበዙት። ሰውነቷ መንመን፤ ጤና ራቃት፤ እንቅልፍም አልወሰዳት አለ።

ሴት ተቀን እቤትዋ ሆና ከማልቀስ በቀር ሱላ ምርጫ አልነበራትም፤ ቀስ በቀስ መምሸት መንጋቱ እንኳ ይጠፋት ጀመር። የአእምሮ መቃወሽ እየደረሰበት እንደ ሆነ ዐበበች።

ግራ ሲገባት ደግሞ፤ «እግዚአብሔር ሆይ በእውነት በቦታህ አለህ! ለእኔ በ ታሰብላኛለህ?» በማለት ትጠይቃለች፤ ሆኖም፤ መልስም ሆነ እጩይታ የለም።

አንድ ቀን በአካባቢው ባለ መጻሕፍት መሸጫ ውስጥ፤ የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ አየች። ከጀርባው ያለውን በታነብ ጸሐፊው ለወታደሮች መንፈሳዊ ምክር አገልግሎት ይሰጥ የነበረ በው መሆኑን በመረዳትዋ

ወዲያውኑ መጽሐፉን ከነበረበት መደርደሪያ ላይ አስቀመጠች። በሞት የተሰደት ባልዋ ወታደር ስለ ነበር መጽሐፉን ብታነብ የረባችሁን ትዝታ የሚቀሰብበት መስላት። ምንም ሳትይዝ ወደ ቤትዋ ሄደች። ይሁን እንጂ፤ የዚያ መጽሐፍ ርዕስ ከአእምሮዋ አልወጣ እለ። እንዲያው አንብቧል።

ከዚህ ቀደም ምንም ነገር እንድታነብ የዚህ ዐይነት ግፊት ተሰምቷት አያውቅም። በሁኔታው እየተገረመች ወደ መጻሕፍት መሸጫ መደብሩ ተመለሰችና ገዛችው።

እቤትዋ እንደ ደረሰች በችኮላ ማንበብ ጀመረች። ወዲያውኑ እንባዋ ይፈሰስ ጀመር። አንዳንዴም እንባዋ ለማንበብ የስቸግራት ነበር፤ እንዲያውም አንድ ደረጃ ላይ ለራሰዋ ግልጽ ባልሆነላት ምክንያት ተንበርክካ ታነብ ጀመር።

በዚያ መጽሐፍ በኩል እግዚአብሔር በቀጥታ እየተናገራት እንደ ነበር እርግጠኛ ነበረች፤ መልእክቱ ግን የማይታመን ዐይነት ሆነባት። ባልዋ ስለ ሞተ እንድታመስግነው እግዚአብሔር እየተናገራት ይሆን? እግዚአብሔር እንዴት ይህን ያህል ጨዛኝ ሊሆን ይችላል? እንዲህ ዐይነቱን ሐሳብ በፍጹም መቀበል አልፈለገችም። ይበልጥ ባንበበች መጠን ግን፤ ይተናነቃት የነበረው ሲቃ ይበልጥ ጸጥ ከማለቱም በላይ፤ አዲስ ዐይነት ሰላም ልብዋን ሞላው፤ ቀስ በቀስ ከዚህ በፊት ዐባባ በማታውቀው ሁኔታ ማሰብ ጀመረች።

«በደረሰብኝ ችግር ሁሉ እግዚአብሔር አኔን ለመርዳት ሊሠራ ነበር። ባለቤቴ በሕይወት እስካለ ድረስ እርሱን እንደማልፈልገው ያውቃል፤ ቤተ ሰባቱ አጽናተውኝ፤ መልካም አድርገውልኝ ቢሆን ኖሮ፤ አንዳሁኑ ከእርሱ ጋር አልጣበችም ነበር። አሁን ግን ማንም አይሆኽ ባይ የሌለኝ ብቸኛ ስለሆንኩ ወደ እግዚአብሔር መጥቻለሁ። አያሱስ ሆይ! በዙሪያዬ የአንተ መገኘት ይለማኛል! አንተ ከእኔ ጋር ነህ፤ ክፉ ሁኔታዎች ወደ አንተ ስለቀረቡኝ ተመስገን! ተመስገን!» ማለት ሆለች።

አሁን ያላት ሰላም ከዚህ ቀደም ከነበራት ማንኛውም ነገር ይበልጣል። በሚቀጥሉት ጥቂት ቀኖች ደብተኛና ፍልቅልቅ ሕይወትን መምራት በመቻልዋ፤ ይህንኑ ፈቺ ላይ ማንበብ ይቻል ነበር። ባዩት ለውጥ ነረቤቶችዋና የሚያውቁት ሁሉ ከመጠን በላይ ተገርመዋል። ከዚህ ቀደም በህዘን ቅስጥ የተሰበረ ሴት መሆንን ነበር የሚያውቁት።

«በዙም ሳይቆይ ወንድሞዋ ሊመደቃት እቤት ይመጣና እያለቀሰ፤ «ስለ በደልንሽ ይቅርታ አድርጊልን። በእኛና በአንቺ መካከል ተፈጥሮ ስለ ነበረው አስመግብህት በጣም እናዝናለን። ስለ እኛ ክፉ ወሬ እንደሚታወር ስምተን አዝን ነበር፤ ስለ ጉዳዩ አንቺን ማናገር ሲገባን በማከራፋችን ትልቅ ስሕተት ፈጽመናል። ለማንኛውም ይቅርታ አድርጊልን?» ይላታል፤ እንባውን መቆጣጠር ስላልቻለ ይበልጥ ተንስቅስቆ አለቀለ።

«ማዘን የለብህም፤ እንደዚያ ዐይነት ስሕተት ስላደረጋችሁ ቅር ሲልህ አይገባም፤ እንዲያውም እግዚአብሔርን አመስግን!» አለችው።

አያዩለትም። ይህ ደግሞ ከማንኛውም ይልቅ መቆቆም የማትችለው ነዘን ሆኖባታል።

አንድ ቀን አንድ ሰው፤ የምሉጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ ሰጣትና አነበበች። ልሷ በአዲስ ተከፋ ተሞላ። ምናልባትም ይህ ሁሉ ችግር እንዲደርስበት እግዚአብሔር የፈቀደው ምክንያት ስላለው ሊሆን እንደሚችል ዐበበች። ስለዚህም በሕይወትዋ ስለ ደረሰው እያንዳንዱ ችግር እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመረች፤ እንደዚያ ስታደርግ ፍርድታትና ጥርጣሬዋ በደስታና በእምነት ይተካ ጀመር።

«በዚህ ዓለም አለኝ የምለው እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን ከምንጊዜውም በበለጠ ሁኔታ ተረዳሁ። ሌሎች ብዙ ነገር ሊኖራቸው ይችላል፤ ለእኔ ያለኝ ግን እርሱ ብቻ ነው። በሕይወቴ የደረሰው ሁሉ ይህን ይበልጥ እንድረዳ አድርገኛል» አለች አንድ ቀን ተገኝቶትን እየተጨዋውትን እያለ።

የዚህች ሴት ሕይወት ባለዲስ ተስፋና ራዲያ ለምልሞአል፤ ስለ አጻጻፍ ስለ ክርስቶስም በአዲስ ንድል እየመሰከረች ነው። ከማንም በላይ የሌሎች ችግር የሚገባት ሆናለች፤ ስብሊም በተሰደዋ ችግር ውስጥ ለሚያልፉ ሁሉ ጥልቅ ፍቅርና ርኅራኄ ሊኖራት ችሎአል።

በሕይወትዋ የሚደርሰውን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር በፍቅር እጅግ እንደሚቆጣጠር ተምራለች። ያሳለፈችውን ሁጣ ውረድ ወደ ጳላ መለስ ብላ ስትመለከት፤ «ያ ሁሉ ችግር እንዲደርስብኝ የፈቀደው ራሱ እግዚአብሔር ነበር፤ አሁን ግን ሁሉንም ለበጎ ለውጦታል» እንድትል እስችሎአታል።

ሌላዋ ወጣት ሴት ደግሞ ባልዋ በድንገት ሞቶባት ነበር። ምንም ልጆች ስላልነበሯትም ብቸኝነቱ መቆቆም ከምትችለው በላይ ሆኖባታል። ምናልባትም ቢያጽናኑኝ ብላ ወደ ቤተ ሰባቱ ሄደች፤ እነርሱ ግን ሊያናግሩዋት እንኳ ፈቃደኛ አልሆኑም፤ ከነመፈጠርዋ እንኳ የሚያውቁ አልመሰሉም።

ለምን ይህን ያህል ፊት እንደ ነሱዋት ሊገባት አልቻለም፤ ከዚህ ቀደም ቤተ ሰባቱዋ እንደዚያ ሆነው አያውቁም። ብቸኝነቱና በሌሎች መገለልዋ ተደራርሰው ስቃይዋን አበዙት። ስሙንቷ መነመነ፤ ጤና ራቃት፤ እንቅልፍም አልወሰዳት ሌላ።

ሴት ተቀን እቤትዋ ሆና ከማልቀስ በቀር ሌላ ምርጫ አልነበራትም፤ ቀስ በቀስ መምሸት መንጋታ እንኳ ይጠፋት ጀመር። የአእምሮ መቃወሙ እየደረሰበት እንደ ሆነ ዐበበች።

ግራ ሊገባት ደግሞ፤ «እግዚአብሔር ሆይ በእውነት በቦታህ አለሆኝ ለእኔስ ታስብላኝህ!» በማለት ትጠይቃለች፤ ሆኖም፤ መልስም ሆኝ አፎይታ የለም።

አንድ ቀን በእስክባቢው ባለ መጻሕፍት መሸጫ ውስጥ፤ የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ እየች። ከጀርባው ያለውን ስታነብ ጸሐፊው ሰውታደርች መንፈሳዊ ምክር አገልግሎት ይሰጥ የነበረ ሰው መሆኑን በመረዳትዋ፤

«እንዴት ምን ማለትሽ ነው» አለ ወንድምዬው ግራ በመጋባት። «በው በሚያስፈልግሽ ሰዓት ፊቴን እዙሬ-በሽለሁ፤ ታዲያ፤ ስለዚያ እግዚአብሔርን አመስግን ነው የምትደኝ?»

«እምን፤ በትክክል» አለች እየሳተች። «አየህ፤ እኛንተ ፊታችሁን ባታዘዱላችኋል ምን ያህል እንደሚጠይኝ መረዳት አልቻልም ነበር!»

ከዚህ ታሪክ የምንረዳው ሐሜቶችን እንድንቀበል፤ ወይም ደግሞ ፍቅር የሚያስፈልጋቸውን ሰዎች ችላ እንድንል አይደለም። እንድትረዱ የምፈልገው ሕይወታችሁን ሙሉ በሙሉ ከሰማችሁት ከእርሱ ፈቃድ ውጪ ማንም ምንም ሊያደርግን የማይችል መሆኑን ነው። ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ከሰጠነው፤ ክፉውን ነገር እንኳ ለሰነ ሊለውጥልን እንደሚችል እርግጠኛ መሆን እንችላለን። ያለ እግባብ ስለሚለከርብን ነቀፋና ትችት፤ እንዳንድ ሰዎች እራታችን ስለሚያኖሩት እንቅፋት እንኳ ሳይቀር ልናመስግነው ይገባል።

ሰው የሚመስገነው በገፍ መከራ ሲቀበል ስለ እግዚአብሔር ብሎ ቢታገሥ ነው። ከፋ አድርጋችሁ ቅጣት ስትቀበሉ ብትታገሡ ምን ምስጋና ይኖራችኋል? ነገር ግን መልካም አድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሡ ከእግዚአብሔር ምስጋና ታገኛላችሁ (1ኛ ኤፕሮስ 2-19-20)።

የወይን ዛፍ መልካም ፍሬ እንዲያፈራ ከተፈለገ፤ መገርዝ አለበት። እያሰሰ፤ እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው፤ በእኔ ያለውንም የማያፈራ ቅርንጫፍ ሁሉ አባቴ ቆርጦ ይጥለዋል፤ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ አባገዙ አንዲያፈራ ገርዞ ያጠራዋል። እናንተም በነገርሁላችሁ ቃል ምክንያት አሁን የጠራችሁ ንጹሐች ናችሁ አለ (ዮሐንስ 15-1-3)።

እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱህ በፍጹም እሳብህ ውደድ፤ ከሁሉም የሚበልጠውና የመጀመሪያው ትእዛዝ ይህ ነው። ይህንንም የሚመለለው ሁለተኛው ትእዛዝ ሰውን ሁሉ እንደ ራሱ አድርጎ ውደድ የሚለው ነው በማለት እግዚአብሔርንና ሰውን እንድንወድ እየሰሰ እገዛናል (ማቴዎስ 22-37-39)።

እያሰሰ እየተናገረ ያለው ሆነ ብለንና ፈቃድን ስለምናደርገው ፍቅር ነው፤ በእምነት ስለምንለማመደው ፍቅር ነው። «እኔ እንደወደድኋችሁ እናንተም አርስ በርሳችሁ ተዋደዱ» ስለ ስለ እንዲህ ዐይነቱ ፍቅር መናገሩ ነበር (ዮሐንስ 15-12)።

እንግዲህ እየሰሰ ለሰጠን ትእዛዝ እንዳንታዘዝ እንቅፋት የሚሆንብን ነገር ሁሉ፤ መገረዝና ተቆርጦ መጣል አለበት ማለት ነው። የመገረዝ ሥራ ሲከናወን ሕመም ሊለማን ይችላል፤ ይህም ወደ ማጥረምጋምና መግዳናቱ እንዳይመራንና ሥራውን እንዳናደናቅፍ መጠንቀቅ አለብን። እነዚህ ነገሮች የደረሱብን በአጋጣሚ ወይም ሶዛ ክፍላችን ስለሆነ አይደለም። እንደ መልካም ዝግፈ ሁሉ፤ እግዚአብሔር እምላክችንም ለእኛ ስለሚያስብ ከፍቅሩ

የተነሣ ብቻ ነው እነዚህ ነገሮች የሚደርሱብን። ለእኛ የሚሻለንን እርሱ ስለሚያውቅ ክፉም ይሁን ደግ፤ በሚደርሱብን ነገር ሁሉ ደስ ሊለንና ልናመስግነው ይገባል።

በፎርት በኒኒገን የወታደሮች ካምፕ ውስጥ የነበረ አንድ ክርስቲያን ሰፊዬ መኮንን ማሰብ ብዙ ከተጉዳችኛ ከተገባቸው በኋላ የእእምሮ ሐኪም ቤት መግባትዋን ይሰማል። ይክተሮቹ የተሳሳተ ሕክምና በማድረጋቸው ሆስፒታል ውስጥ ላልተወሰነ ጊዜ እንደምትቆይ ተንገሮታል። ጆን ወደ ቢሮኔ ሲመጣ በመጀመሪያ ላይ መናገር እንኳ አቅጥቶ ነበር። ስቅለቅ ብሎ ያለቅሳል። ውስጡ ካለው ታላቅ ጎዘን የተነሣ ስሙንቱ ይንቀጠቀጣል። ብሉን ባገባቸው ፊቱ እንባው ከላል ብሎ ይፈላል።

«እምን ለምን በእኔ ላይ ይህ ሁሉ ይደርሳል?» አለ ሲቃ እየተናነቀው። «እኔና ባለቤቴ በሚቻለን ሁሉ ጥሩ የክርስትና ሕይወት ለመኖር የምንጥር ነን፤ ታዲያ፤ እግዚአብሔር ለምን ተወንጥ ለምን እንዲህ ላለ መከራ አሳልፎ ስጠን?»

«እግዚአብሔር አልተወሰነም፤ አልከዳህም» አልኩት። «ሚለትህ ወደ ሆስፒታል በመግባትዎ የራሱ በላማ አለው። ታዲያ፤ ለምን ተዝብርክን እናመስግነውም?»

በመገረም አፋጣ አዋቅ። «ይሰሙኛል፤ እኔ ነኝ የሉተራውያን ቤተ ክርስቲያን አሳል ነኝ፤ እንዲህ ያለ ነገር በፍጹም ከመጽሐፍ ቅዱስ አንብቤ አላውቅም!» በዲታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር እግዚአብሔር አብን ዘወትር አመስግኑ (ኤፌሳን 5+20) የሚለውን እንብብሉትና፤ «ስለዚህ ቃል ምን ታስባለህ?» አልኩት።

«ያንን ጥቅስማ አውቀዋለሁ፤ እኔ እንደምረዳው ከሆነ፤ እግዚአብሔርን ማመስገን ያለብን ስለ መልካም ነገሮች ብቻ ነው። ስለ ክፉ ነገሮች ማመስገን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ ያለው አይመስለኝም። እንዲያውም ጳውሎስ፤ «በድክሜ እመክላለሁ» ሲል ትንሽ ሳያዘው አልቀረም ብደለሁ» አላችኋ።

«እኔም እንዳንተው ዐስቤ ነበር፤ እንደ አንተው ተናገረ ነበር። አሁን ግን ጳውሎስ ትክክል እንደ ነበር ተረድቻለሁ። ጳውሎስ፤ «በድክሜ እመክላለሁ» ሲል ድካም ወይም ችግር በራሱ አስደሳች ነው ማለቱ ከልክረኝም። ጳውሎስ ችግሮቹን ከተለየ ዕይታ አንጸር ማየት ችሎአል። ችግሮቹ፤ እግዚአብሔር ለሕይወቱ ያለው ስቃይ ክፍል እንደ ሆኑና ዐላማውንም ለመፈጸም እንደሚጠቀምባቸው ተረድቻለኝ» አልኩት።

ጆን «ዋልጥ ብሎ በሐሳብ ነገደ። ወዲያውኑም «እኔ እንጃ» አለ ለሰለሰ ባለ ድምፅ።

«ጳውሎስ ነኝ ይህን የተማረው በዘባድ መንገድ ነበር» አልኩት። «ምጋዬን እንደ እጃህ የሚወጋ ስቃይ» ስለሚለው ትዝ ይልገልጋል። ጆን በእምነታ ራሱን ነቀነቀ።

«ትግሩ እንዲወገድላችሁ ጳውሎስ ሦስት ጊዜ ጸልዩኋል። መቼም በወቅቱ በዚያ «እሾህ» ደስ እንዳልተሰኘ ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ሦስቱ አይሆንም የሚል መልስ ነበር የሰጠው። «አይዘህ ለኔ ከአንተ ጋር ነኝ ፤ የሚያስፈልግህን ይኸው ነው። የሕይወት ግድል የሚገኝበት ሰዓት ለሰዓት ጸጋዬ ይበቃሃል» አለው። ጳውሎስ ይህን ማስጠራት ከተረዳ በኋላ ግድል የማግኘት ደካማ በምሆንበት ጊዜ ሰለሆን ስለ ክርስቶስ ሰደክም፤ ሰለደሳለኝ ሰቶግር፤ ሰለደድ፤ ሰለገላታ ደስ ይለኛል ማለት ትሱኣል (2ኛ ቆሮንቶስ 12+10)።

ጆን የመጽሐፍ ቅዱስ ገጽችን እየገለበጠ፤ «እግዚአብሔር በሁሉም ነገር ውስጥ መሥራት እንደሚችል አምናለሁ፤ በትግራችን ደስ ሲሰን ይገባል የሚለውን ሃን መቀበል ይከብደኛል» አለ።

«እግዚአብሔር በማንኛውም ነገር ተጠቅሞ ለእኛ መልካም የሆነውን ማድረግ እንደሚችል እያመንን ደስ የማይሰን ከሆን፤ እምነታችን ከልብ አስመሆኑን የሚያሳይ እይመስልህምን?» በማለት ጠየቅዞት።

በጽሁፉ ጥቂት ክፍያ በኋላ፤ «ልክ ነህ፤ ስማንኛውም እጥክረዋለሁ» አለ።

እብረን ተንብርክኮን፤ «እግዚአብሔር ሆይ! ማሰቱን ከአኔ በላይ እንደምትወዳት አምናለሁ፤ እስደናቂ ዕቅድህን በሕይወታችን እየፈጸምህ እንደሆነ አምናለሁ ...» እያለ ሲጸልይ፤ አሁንም ስቅሶት ብሎ እያስቀረኑ ነበር። ሆኖም፤ የነበረው እምነት በግልጽ ይታወቅ ነበር።

«እግዚአብሔር የሚያደርገው ሁሉም ትክክል መሆኑን አውቃለሁ» አለ። ከጥቂት ቀኖች በኋላ ማስቱን በቅርብ ሆኖ መርዳት እንዲችል ገውውሮ ይጠይቅና ጥያቄው ተቀባይነት በማግኘቱ ከመሄዱ በፊት ሊሰበተን መጣ።

«አስደናቂና አስገራሚ ነገር እስከስማምት ድረስ በትሶግሥት ይጠብቁኝ» እለ ከዚያ በፊት ባልነበረው እምነትና ተስፋ ተሞልቶ። «እጅን ግንባርዋ ላይ እድርጌ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተፈወሻ! ስላት እንደምትፈወሽ እግዚአብሔር ልቤን በእምነት ጥልቅታል» አለ።

እውነቱን ለመናገር ይህን ሲል፤ በመጀመሪያ መጠራጠሬ አልቀረም። ከነበረው የጋሳ ፍላጎትና ጉጉት የተነሣ፤ ምናልባት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ቀድሞ ቢሆንበት ይሁን እንጂ፤ መንፈስ ቅዱስ እርግጠኝነትን በውስጡ ማኖር ስለ ተሰማኝ እጅን ራሱ ላይ አድርጌ ጸብደክላትና ተሰባስቦትን።

«እባት ሆይ! ከእናንተ ሁለቱ ስምድር ላይ ማንኛውንም ነገር ለመስመን በጸሎት ቢተባበሩ የሰማኑት እንደሚፈጸምላቸው ተናግረሃል ፤ እኔም ከወንድሜ ጋር በጸሎት እተባበራለሁ፤ እጅን ላይዋ ሲያደርግ ባለቤቱን እንደምትፈውሳት እኔም ከወንድሜ ጋር እስማማለሁ» በማለት ነበር የጸብደክላት።

ከጥቂት ሳምንታት በኋላ የሚከተለው ደብዳቤ ደረሰኝ፤

ልክ ጌታ በነገረኝ መሠረት ነበር የሆነው። ባለቤቱን መጀመሪያ ሳያት በእእምሮ ሕክምናው ባስጠራ (ሳይክያትሪስት) ቢሮ ቆማ ነበር። በጣም ከስታስቶ፤ ተሰላሳላክቶ። ማንኛውም ሳይ ያሉት መስመሮች፤ ዐይኔ ውስጥ የሚታየውን ፍርሀት ሳይ ማንም ሲረዳት የማይችልበት ደረጃ ሳይ እንደ ደረሰች ዐስብሁ። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ሰነገረኝ መታዘዝ ስለ ነበረብኝ ብቻ እጅን ራሳዋ ሳይ አደረግሁ። ስካት እንደ እሴክትሪክ ንዝረት ያለ ነገር ወደ እርሷዋ ሲተላለፍ ተሰማኝ፤ እንደ ተፈወሰችም እርግጠኛ ሆኑሁ። መፈወስዋን ሲረክክሙ ነገርኩት፤ እርሱ ግን፤ እኔ ራሴም አንዱ የእእምሮ ሕመምተኛ ባልሆን እንደማልቀር ነበር የገመተው። በሚቀጥለው ቀን ሳይክያትሪስቱ አስጠራ ራኝና፤ «ምን ዐይነት ገለጻ ልስጠው እንደምችል እሳውቅም፤ ስማንኛውም ባስቤትህ የተሻላት ትመሰላለሁ» አለኝ። በእነዚህ ጊዜ ባለቤቱ እቤትዋ ነው ያለችው። ከምንጊዜውም በበጠጠ ሁኔታ ደስተኛ ናት፤ የደረሰበት ችግር ጠንካራ አድርጎአታል። ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን በማመስገኑ ጉዳይ ተባብሮ ሆኗለች። እርሱን ስናመሰግን የክርስቶስ ፈዋሽ ገይል እንደሚሰቀታልን እኔም ሆንሁ እርሷዋ በሚገባ ተረድተናል።

ጉዳሱ የሆንንበትን ነገር ተረድተን ወደ እርሱ ስንቀርብ ድካማችን በእግዚአብሔር ገይል ይተካል። ይሁን እንጂ፤ ድካማችንን መናገር ያሳፍረናል፤ እግዚአብሔርም ሆነ ሲሎች ባስንበት ሁኔታ ሳይቀበሉን ይችላሉ የሚል ስታት አሰን። የዚህ አስተሳሰብ ሥራ መሠረት ደግሞ በእግዚአብሔር ለመወደድ፤ ከእኛ በኩል ማመጃላት ያስብን መስፈርት መኖር አለበት የሚለው የተሳሳተ ማምታችን ነው።

አንድ ቀን አንድ ክርስቲያን ጄኔራል ወደ እኔ መጣና አብረውት በሚሠሩት ሰዎች ዘንድ ፍጹምና ጠንቃቄ ሆኖ ለመገኘት የሚያደርገው ጥረት በጣም እያስጨነቀው እንደ ሆነ ነገረኝ። ይህን ጄኔራል ለረጅም ጊዜ እውቀታለሁ። ከውጪ ሲታይ እርጋታ ያለው ስለሚመስል፤ በስው ፊት በለው በራስ የመተማመን ችሎታ ሳይንቀው ኖራለሁ። ባለበት ሁኔታ ራሱን መቀበል ይቃተው ሰው መሆኑን በፍጹም አልተረዳሁም ነበር። ዘንድ ብሎ ቢኖር በቤተ ሰብና በሥራ ጓደኞቹ ፊት ደካማ ሆኖ የሚታይ ስለሚመስለው ዘወትር በፍርሀትና በመሳተቅ ነበር የሚኖረው።

ባለበት ሁኔታ ራሱን ቢቀበልና በዚያ ሁኔታ ስለ ፈጠረውም እግዚአብሔርን ቢያመስግን፤ ውስጣዊ ውጥረቱና ጭንቀቱ እንደሚቃለልበት ነገርኩት።

«ማሰት፤ አሁን ባለበት ሁኔታ ፍርሀትህንና ውጥረትህን ጨምሮ ራስህን ተቀበል ነው የምትሰኝ?» በማለት ጠየቀኝ፤ እኔም በአምንታ ራሴን ነቀትኩ።

«ይህን ግዙፍ ዓለም የፈጠረና ከዋክብትንም በስማዮት ላይ ያኖረ አምላክ፤ እንተን ሲፈጥር ከዚያ ያነሰ ጥንቃቄ ያደረገ ይመስልሃልን?» እነዚህ

መጽሐፍ ቅዱስ ክፉ ነገርን መጥላት እንዳለብን ይናገራል። ለምሳሌ ያህል መዝሙር 97+10፣ እግዚአብሔርን የምትወድቁ ክፉትን ጥሉ ይላል። ትንቢተ አጥጽ 5+15 ደግሞ፣ ከፋውን ጥሉ መልካሙንም ወደዱ ይላል።

ይህንን መሠረት በማድረግ እንዳንድ ሰዎች ክፉ ለለሆነ ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን አግባብ ነው ወይ? ትክክል ነው ወይ? በማለት ደብዳቤ ይጽፋልኛል።

ክላይ የተመለከቱትን ጥቅሶች የሚያመለክቱት ክፉ ነገሮችን መቀበል እንደሌለብን ነው፣ ክፉ ነገርን ማድረግ እንደሌለብን ነው፣ ለክፉ ነገር እሜን ብለን መግባት እንደሌለብን ነው።

ስለ ክፉ ነገሮች እንኳ እግዚአብሔርን ማመስገን እንደሚገባ ስንናገር፣ ትክክል ነው ብለን መቀበል አለብን ማለት አይደለም። ጳውሎስ ስለ ድካሜ ወይም ስለ ደረሰብኝ ችግር ደስ ይለኛል ወይም እግዚአብሔርን እመስግናለሁ ያለው በዚያ ክፉ ነገር ውስጥ እንኳ እግዚአብሔር በላማውን መፈጸም እንደሚችል በመረዳቱ እንጂ፣ ክፉ ነገር በራሱ ጥፋ ነው ለማለት አልነበረም።

እግዚአብሔር ክፉ ነገር እንዲገዛን ወይም እንዲቆጣጠረን እይፈልጋለሁ። ከነጻ ምርጫ ጋር፣ ክፉ ከማድረግ መብት ጋር ፈጥሮኛል። ክፉ ነገር በዚህ ዓለም የሚኖረው እግዚአብሔር እስከ ፈቀደለት ጊዜ ድረስ ብቻ ነው፣ ያም ሆኖ ሃን፣ ማንኛውም ክፉ ነገር ከአርሶ ቆጥጥር ውጪ ነው ማለት አይደለም። እግዚአብሔር ካልፈቀደለት በቀር ምንም ክፉ ነገር ወደ እኛ አይደርሰም።

በዚህ ዓለም ክፉ ነገር አለ፣ በእርሱ የሚያምኑ ሰዎችን ለማዳን፣ የክፉ ጥይልን ጉልበት ለመለበር፣ እግዚአብሔር በመስቀል ላይ እንዲሞት ልጁን ልኮታል። ክፉት የሚባል ነገር ባይኖር ኖሮ፣ ይህን ማድረግ በሳስፈለገም ነበር።

ክፉ በመልካም እግር ሥር ይወድቃል (ምሳሌ 14+19)። ለእኛ ለአማኞች ዓለምን የማሸነፍ ጉዳይ ተስተቆናል።

ኢየሱስ መሲሕ መሆኑን የሚያምን ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ነው፣ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል፣ ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው (1ኛ ጥሐንሰ 5+14)።

ታዲያ ይህ እምነት ምን ላይ ነው መመሥረት ያለበት? አሸናፊዎች ሆነን እንድንገኝ ምንድነው ማመን ያለብን? በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን አለብን፣ ሆኖም ከዚያ በላይ ይጠበቅብናል። ሙሉ በሙሉ በኢየሱስ ክርስቶስ

ማመን ማለት እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑንና እርሱ ላያውቅ ወይም ሳይፈቅድ ምንም ነገር የማይደርስብን መሆኑን መቀበል ማለት ነው።

እንግዲህ ይህን በሚገባ ብናምን፣ ክፉ ብለን ስለምናስበው ሁኔታ ሁሉ እግዚአብሔርን ብናመስግን፣ ማንኛውንም እስኛጋሪ ሁኔታ፣ ማንኛውንም ንዝንና ስብራት ለመልካም እንደሚለውጥልን እምነቱ ጽኑ ነው።

ይህንንም ስል፣ እንዳንጽፍቻችሁ ቶሎ ብላችሁ እግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር እኛ መልካም ነው ብለን ወደምናስበው ይለውጥልናል የሚል ማጠቃለያ ላይ እንደምትደርሱ ይገባኛል። በመሠረቱ ግን እንደዚያ ማለቱ አይደለም።

ማንኛውንም አስቸጋሪ ሁኔታ ለእግዚአብሔር እሳልፈን ብንስጠው፣ እርሱንም ብናመስግኑም፣ በዚያ ሁኔታ ላይ የእግዚአብሔር ንጋይል ያለቀቃል። የእግዚአብሔር ንጋይል በዚያ ውስጥ ያለውን ክፉ ስቅድ ያከሸፈዋል፣ ያሸንፈዋል፣ የራሱን ስቅድና ዓላማ ለመፈጸም ይጠቀምበታል።

የእግዚአብሔርን ስቅድ ሳንረዳ እንችላለን፣ ብንረዳ እንኳ መልካም መሆኑን መቀበል ያዳግብን ይሆናል። ስለዚያም በሆን ለናመስግኑው ግን፣ መልካም ይሆንልን ዘንድ የእግዚአብሔር ንጋይል በዚያ ውስጥ መሥራት ይጀምራል።

ብዙውን ጊዜ ስለ መልካምና ክፉ ያለን አመለካከት የተዛባ ነው። ለምሳሌ ያህል፣ አንድ ልጅ በውርስ አንድ ሚሊዮን ብር ቢያገኝ፣ «እንዴት ስድለኝ ነው!» እንላለን። አንድ አማኝ ሲሞት ግን ምንም እንኳ የሚሄደው ወደ ጌታ እንደ ሆነ በተሳታ ደረጃ ብንቀበልም፣ «እንዴት ያሳዘናል!» እንላለን። አንድ ሰው ሚሊዮን ብር ስላገኘ ብቻ፣ ሁሉም ነገር መልካም ይሆንለታል ማለት አይደለም፣ ንዝብራን በአገራ ሁኔታ ሊጠቀምበትና ፊትንም ሊጎዳ እንደሚችል እናውቃለን፣ ወደ ጌታ መሄድ ግን ከምንም የበለጠ መልካም እንደሆነ እናምናለን።

ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን ብንችል ኖሮ፣ የነገሮች መሠረዳ ውጤት ይህን ያህል እስኪሳይላን እንደሚችል እምናስቡ፣ ይህን እንጂ፣ እግዚአብሔርን የምናመስግንበት ምክንያት ይህ መሆኑን የለበሰም። እርግጥ ነው ድንብጠት ይወድቃል፣ ሕዛብ ያለ ስድራዊታው ይቀጥላል፣ ሰዎችም መድኃኒት ባልተገኘበት ሕመም ይመቅቃሉ። ሆኖም፣ ስለ እነዚህ ነገሮችም ጭምር እግዚአብሔርን ማመስገን አለብን።

እንዳንድ ደለ የማይሉ ነገሮች በሕይወታችን በደርሱ እንኳ፣ በዚያ ውስጥ ስቅዱንና ዐላማውን መፈጸም እንደሚችል በማመን እግዚአብሔርን

እንድናመሰግን ተነግሮናል። ቀጥሎ ማድረግ ያለብን ምንድነው? ለመሆኑ ከክፍት ጋር ፊት ለፊት ስንገፋ ምን እንድናደርግ ነው የሚጠበቅብን? በዚህ ጉዳይ ላይ ክርስቲያኖች ያላቸው አመለካከት በጣም የተደባለሰ ነው።

ኢየሱስ ለተከታዮቹ፤ **ክፍሉን አቅቃወሙ** በማለት ነግሮአቸዋል ማቴዎስ 5፡39። ያም ሆኖ ግን፤ ቤተ መቅደሱ ሠውሶ በፊዎችንና በሳቸንን ርግጥንም የሚሸጡትን ገንዘብ የሚመነግሩትን ባዩ ጊዜ ጅራፍ አበጀና ሰዎችን ሁሉ ስታቸንና በፊዎችንም ከቤተ መቅደስ አስወግዳላቸው የገንዘብ ለዋጮችንም ገንዘብ በተነ፤ ጠረጴዛዎቻቸውንም ገበጠ የሚል እናነባለን (ዮሐንስ 2፡15)።

እንግዲህ፤ እዚህ ላይ ኢየሱስ ክፉ ሥራቸውን በጎይል ሲቃወም እናያለን ማለት ነው። ያም ሆኖ ግን በጌቲሴማኒ እትክልት ሰፋራ ሊይዙት የመጣ ሕትን ሰዎች ሲቃወማቸው አንመለከትም፤ እንዲያውም ለእርሱ ለመከባከል ሲል ሰይፍ የመዘዘውን ጴጥሮስን ገሥጸታል።

እንግዲህ፤ በእንዳንድ ሁኔታዎች ክፉ ሥራን እንድንቃወምና በሌላ ጊዜ ደግሞ ያለ ምንም ተቃውሞ ክፉውን ነገር እንድንቀበል እግዚአብሔር የሚፈቅድበት ጊዜ አለ ማለት ነው። መቼ መቃወም እንዳለብን፤ መቼ መቃወም እንደሌለብን የምናውቀው እንዴት ነው?

በመጀመሪያ ደረጃ፤ በራሳችን ጎይል ክፉውን ማሸነፍ እንደማንችል መገንዘብ አለብን። ምንጊዜም ቢሆን፤ አሸናፊው የእግዚአብሔር ጎይል ነው። እዚህ ላይ የመልእክቱ ጭብጥ ሐሳብ ልብችን ማረፍ ያለበት የጎይል ሁሉ መሠረት በሆነው በእግዚአብሔር እንጂ፤ ፊት ለፊታችን በተጋረጠው ክፉ ነገር ላይ መሆን እንደሌለበት ነው። ከዚያ በኋላ በእያንዳንዱ ሁኔታ መውሰድ ስላለብን እርምጃ እርሱ ራሱ ይመራናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሮም ክርስቲያኖች ሲጽፍላቸው፤ **ክፉውን ነገር በመልካም ነገር አሸንፉ እንጂ በክፉ ነገር አቅሽኑ** ብሏል (ሮሜ 12፡21)።

የኢየሱስን መድከፍ መስቀልን በተመለከተም፤ ክፉውን በክፉ ባለ መቃወሙ የክፉትን ጎይል ለእንዴና ለመጨረሻ ድል ለመንግት አስችሎታል።

እዚህ ላይ ኢየሱስ የሚያሳግን፤ በዚህ ዓለም በተለመደው መንገድ ክፉውን ከመቃወም ድልቅ ሌላ የተሻለ መንገድ መኖሩን ነው። እኛ የለመድነው ጎይልን በጎይል መቃወምን ነው፤ ስለዚህም ክፉ ነገር ሲገዛመን እግዚአብሔር በሁኔታው ውስጥ እንዲመራንና ፈቃዱን እንዲያሳየን ከመጣ የቅ ድልቅ እናምጸለን።

የምንወስደው እርምጃ ሁሉ ክፉውን በክፉ ለመመለስ ከሆነ፤ ገና በክፉ ተጽሶም ሥር ነን፤ ክፉ እንዲቆጣጠርን ፈቅድንለታል ማለት ነው። ከዚህ ድልቅ ግን እርምጃችን በእግዚአብሔር ጎይል ባለን እምነት መሠረት መሆን አለበት። ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን በማመን የምንወስደው እርምጃ መሆን አለበት፤ በእግዚአብሔር ጎይልና ዐላማ እንጂ በክፉ መነሳሳት የለብንም።

ኢየሱስ፤ «ክፉውን እትቃወሙ» ሲል እጉል ሰላም ወዳድ መሆኑ አልነበረም፤ ድልቁንም ይህን ያለው የእግዚአብሔር ጎይል በክፉ ላይ የበሰደ መሆኑንና አንዳንዴም ዕቅዱንና ዐላማውን የሚፈጽመው ለእኛ ክፉ መሰለው በሚታዩን ሁኔታዎች ተጠቅሞ መሆኑን እንድንገነዘብ ነው።

እንግዲህ ከዚህ እንጻር ስንመለከተው ክፉውን በክፉ የምንቃወም ከሆነ፤ እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ የሚሠራውን ሥራም እየተቃወምን ነው ማለት ይቻላል። ኢየሱስ በጠላቶቹ፤ እጅ እንዳይወድቅ ድቀ መዛሙርቱ ያደረጉት ሙከራ ተሳክቶላቸው ቢሆን ኖሮ፤ ምንም እንኳ ለጊዜው ያሸነፉ ቢመስላቸውም፤ በዚያ ውስጥ የሚፈጽመውን የእግዚአብሔርን ዕቅድ ያስናክሉ ነበር።

ኢየሱስ የመሳሰው ለዘለቄታው አሸናፊዎች የምንሆንበትን መንገድ ሊያስተምረን እንጂ፤ ለጊዜው ክፉ በመሰለን ነገሮች እንድንፍረከረክ አልክበረም።

በእምነት ጸንተን በመቆም ስይጣንን እንድንቃወም ሁሉም ሐዋርያት ማለትም፤ ያዕቆብና ጴጥሮስ ነግረውናል። አጠቃላይ የመልእክታቸውን ደዘት ስንመለከትም፤ ከኢየሱስና ከጳውሎስ አመለካከት ጋር የሚስማማ ሆኖ እናገኘዋለን።

ለእግዚአብሔር ተገዕዞ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙት፤ **ከእናንተም ይሸሻል። ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ አርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል** (ያዕቆብ 4፡7)። በመጠን ኑፋኑን ተቆም፤ ምክንያቱም ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚወጣውን በመፈለግ እንደሚያገባ አንዘባ በሐረያችሁ ያደባል . . . በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት (1ኛ ጴጥሮስ 5፡8-9)።

ዲያብሎስን የምንቃወመው በእግዚአብሔር ጎይል ነው። ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን በእምነት ስንቀበልና ስንጸና አስቸጋሪ በሆኑ ሁኔታዎቻችን ውስጥ የእግዚአብሔር ብርቱ ጎይል ይለቀቃል። ይህን እምነታችንን የምንገልጽውም በሁኔታው እግዚአብሔርን በማመስገንና በማክበር ነው።

ስያህን ለሚሰነዝረው ጥቃት ንቁዎችና ጠንቃቄች እንድንሆን ተነግሮናል፤ ይሁን እንጂ፤ ሌት ተተን ስለ ሰይማን እያሰብን በመሳቀቅ መኖር አለብን ማለት አይደለም። ትኩረታችንና ልባችን በእግዚአብሔር ማረፍ አለብን። እርግጥ ነው፤ ጠላትን በዋሳ አንመለከተውም፤ ከጥቃቱ የምንጠብቀው ግን የእግዚአብሔርን ንጉል በእምነት ስንተብል ብቻ ነው። ከስያህን ጥቃት የሚጠብቀን የራሳችን ንቃትና ጠንቃቄነት አይደለም።

ስለ ክፉ ነገር ያለን ፍርሀትና ስጋት ልባችንን ከምላው፤ የእግዚአብሔር ንጉል በሁኔታዎች ላይ እንዳይገለጽ እንቅፋት ይሆናል። ስለ ክፉ ነገር ያለን ዕይታ መስተካከል አለብን። ለኃይለኛው ስለእግዚአብሔር እንገባ፤ ከዚህ በኋላ ደግሞ በመልካም ስቅዱና ዐላማው መሠረት ነገሮችን ሁሉ ስበሳ እንዲለውጣቸው የእርሱ ንጉል እንዲሠራ እንፋቀድለት።

የእኛ ድርሻ በእምነት ጸንተን መቆምና መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ለማስጠን ግፊት መጋብዝ ብቻ ነው፤ እንደዚያ ካደረግን መውሰድ ያለብን እርምጃ አርሱ ይመራናል። ምን ጊዜም ቢሆን ልባችን በእግዚአብሔር ይረፍ፤ በነገሮች ሁሉ ስለሚገለጠው ምስረቱና መልካምነቱም ዘወትሮ እናመሰግናለን።

ሁኔታዎች የቱንም ያህል አስቤፊ ቢሆኑም፤ ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን በማነግረን በቃሉ እንጂ፤ በውጫዊ ሁኔታዎች ወይም በለጫቶቻችን መታመን የለብንም። በእምነት ጸንቶ መቆም ማለትም ይኸው ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እያንዳንዱ ወጀብና ሀውሎ ነፋስ፤ እያንዳንዱ የመሬት መንቀጥቀጥ፤ እያንዳንዱ ድርቅና ረሃብ፤ እያንዳንዱ ልደትና ጥት፤ እያንዳንዱ የምድረ በዳ እብብ፤ እያንዳንዱ ድንበዊ፤ እያንዳንዱ በራሳችሁ ላይ ያለ ጠገር እንኳ ሳይቀር፤ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን በአርግጠኝነት ይናገራል። እንግዲህ እዚህ ላይ ማመን ወይም እለማመን የእኛ ፈንታ ነው።

እንዳንዴ ለዎች፤ «በእንዳንድ ነገሮች የእግዚአብሔር እጅ ሊኖር ይችላል፤ በእንዳንድ ነገሮች ግን የእግዚአብሔር እጅ አለበት ብሎ መቀበል ያስችግረናል» ይላሉ።

በእንዳንድ ለሰቸጋሪ ነገሮች ውስጥ የእግዚአብሔር እጅ ሊኖርን እንደሚችል መቀበል ካቃተን፤ እርሱን ለማመስገን በቂ ምክንያት ሊኖረን እንደሚችል ግልጽ ነው፤ ነገሮችን መለወጥ የሚችለውን እጁን ማየት አልቻልንም ወይም አልፈለግንም ማለት ነው።

እስቲ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ውጪ በሚመስሉን ነገሮች እንኳ፤ እጅ ሊኖርበት እንደሚችል ለመቀበል ስለሚከብዱን ነገሮች መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን እንመልከት።

ብዙዎቻችን ዛሬ በዓለማችን እየሆነ ያለውን ስናዩ እንደምናደርገው ሁሉ፤ ነቢዩ ዕንባቆም ሀገሩ ስላላችበት ሁኔታ አገራምርሞ ነበር።

እግዚአብሔር ሆይ! እንድትረዳኝ ወደ አንተ ስጮህ የማትለማኝ እስከ መቼ ነው? (ሉላው ቀርቶ እግዚአብሔር ይሰማል ብሎ እንኳ አላለበም ነበር፤ ምናልባትም አንዳንዴ ብዙዎቻችን ከዚህ አሳቢነት ጋር ሳንስማማ አንቀርም) ከሚፈጸምብን ግፍ የማታድንን እስከ መቼ ነው? ለምን ይህን ሁሉ መከራ እንዳይ አደረግኸኝ? እንዲታስ ይህ ሁሉ ግፍ ሲፈጸም ዝም ብለህ ትመለከታለህ? አንሆ ፤ እጅግ የበዛ ጥፋትና ግፍ ዙሪያዬን ከብብኛል፤ አምባገነኛና ጭቅጭቅ ያልተነሣበት በታ የላም። ሕግ ላልቆክል፤ ፍትሕም ተዛብቆክል፤ ፍርድም በመጣመው ምክንያት ንጢአተኞች ደጋግ ስዎችን ከብበው ያለጨንቃሉ (ዕንባቆም 1÷2-4)።

በእነዚህ ያችሁ ያላችሁበትን ሁኔታ ስትመለከቱ፤ ምናልባት እንዳንድቻችሁ ይህን የመስሉ ጥያቄዎችን አቅርባችሁ ይሆን? በበኩሉ ብዙ ጊዜ ይህን የመስሉ ጥያቄዎችን ማቅረቤን መደበኛ አልፈልግም።

እግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ በማለት አንቢዩ መለስለት፤ በሐደቶችሁ ያሉትን ሕዝቦች እስቲ ተመልከቱ፤ በምታቆሙ ሁሉ አጅግ ትደነቃባችሁ፤ ማንም ሰው ቢነግራችሁ እንኳ ልታምኑ የማትችሉትን አስደናቂ ነገሮች በዘመናችሁ እሠራለሁ። እነሆ፤ እነርሱ የረታቸው ያልሆነውን ምድር ሁሉ በጦር ኃይል ለመያዝ በየሀገሩ ይዘራሉ (ዕንባቆም 1÷5-6)።

ጨካኞቹንና ፈጣኞቹን ባቢሎናውያን እንደሚያስነሣ እግዚአብሔር ተናገረ። ታዲያ፤ ዛሬ በዓለማችን የተነሳፊና የሚነሳፊ እምባካን መሪዎችን እግዚአብሔር ሳይውቅና ሳይፈቅድ የሚነሳፊ ይመስላችኋል?

ባቢሎናውያን ድል እንዲያደርጉ መፍቀድ ብቻ ሳይሆን፤ መጀመሪያው ነው፤ ያስነሣቸው እግዚአብሔር ፊት ነበር። እኛስ በዚህ ዓለም በሚነሳፊ ክፉ መሪዎችና በሚፈፀሙ ክፉ ሥርዐቶች እግዚአብሔርን እናመለካን ይሆን? በክፉ እንኳ ተጠቅሞ መልካምን ማምጣት እንደሚችል የሚነግረንን ቃሉን በእምነት አንተብል ይሆን? በዚህ ዓክለኛት እናመለካው ይሆን? እግዚአብሔር የተናገረውን ሲሰማ ነቢዩ ዕንባቆም፤ መሳረሙና መደንገቡ አልቀረም። ስለዚህም፤

እግዚአብሔር አምላክ ሆይ! አንተ ከጥንት ጀምሮ የነበርህ ቅዱስና ዘላለማዊ ነህ፤ አንተ በለምትጠብቀን አንዎትም፤ መጠሪያችን የሆንህ

ሳይጣን ለመፋለስዝረው ብቃት ንቁቆች ወንቅቆች እንድንሰኝ ተነሳሪና ሄፊ፡፡
ይሉን እንጀ፤ ሌት ተተኝ ስለ ሳይጣን እያለብን በመሳቀቅ መኖር አለብን
ማለት አይደለም። ትኩረትችንና ሌቦችን በእግዚአብሔር መረፍ አለበት።
እርግጥ ነው፤ ጠላትን በዘብ እንመሳሰልው። ከብቃት የምንመብቀው ማን
የእግዚአብሔርን ጥይል በእምነት ሲንተላል ብቻ ነው። ከሳይጣን ጥቃት
የመጣብቀን የራሳችን ንቃትና ጠንቃቄነት አይደለም።

[illegible]

የእኛ ድርሻ በእምነት ጽኑነት መቆምና መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ለሚሰጠን ግፊት መታዘዝ ብቻ ነው፤ እንደዚህ ካደረግን መውሰድ ያለብንን እርሱ ይመራናል። ምን ጊዜም ቢሆን ልባችን በእግዚአብሔር ይኖር፤ በነገራች ነላለሁ ስለሚገለጠው ምንጎችና መልካምነትም ዘወትር ።

[illegible]

መጽሐፉ ቅዱስ እያንዳንዱ ወጀብኝ በሙሉ ነቀብ፤ እያንዳንዱ የመሬት ስጦታውን አያንዳንዱ ያርቅና ረባብ፤ እያንዳንዱ ልደትና እያንዳንዱ የምድረ በዳ አበባ፤ እያንዳንዱ ድንብኝ፤ እያንዳንዱ ሥርዓተ ላይ የለ ጠገር፤ እንኳ ሳይታዩ፤ በእግዚአብሔር ቁጥጥር መሆኑን በእርግጠኝነት ይናገራል። እንግዲህ እዚህ ላይ ጫማ ወይም አላላ መሰሪያው የአንቀጥቶ ነው።

አንዳንዶች ሰዎች፣ «በአንዳንድ ነገሮች የእግዚአብሔር እጅ አለበት ብሎ መቀበል ይቻላል፤ በአንዳንድ ነገሮች ግን የእግዚአብሔር እጅ አለበት ብሎ መቀበል ይቻላል» ይላሉ።

በአኃዳዊ፡ አባቶቻሪ ነገሮች ውስጥ የኢግዚብሊካር እጅ ሊኖርበት
አንደሚችል መቀበል ካቃተን፤ እርሱን ለመመስገን በቀ፡ ምክንያት ሊኖርን
እንደሚችል ግልጽ ነው ፡ ነገሮችን መለወጥ የሚችልበትን እጅን
ማለት፡፡፡

[illegible]

:: 317, ab3,677-717 - f-747, 4-804, 4-805, 4-806, 4-807, 4-808, 4-809, 4-810, 4-811, 4-812, 4-813, 4-814, 4-815, 4-816, 4-817, 4-818, 4-819, 4-820, 4-821, 4-822, 4-823, 4-824, 4-825, 4-826, 4-827, 4-828, 4-829, 4-830, 4-831, 4-832, 4-833, 4-834, 4-835, 4-836, 4-837, 4-838, 4-839, 4-840, 4-841, 4-842, 4-843, 4-844, 4-845, 4-846, 4-847, 4-848, 4-849, 4-850, 4-851, 4-852, 4-853, 4-854, 4-855, 4-856, 4-857, 4-858, 4-859, 4-860, 4-861, 4-862, 4-863, 4-864, 4-865, 4-866, 4-867, 4-868, 4-869, 4-870, 4-871, 4-872, 4-873, 4-874, 4-875, 4-876, 4-877, 4-878, 4-879, 4-880, 4-881, 4-882, 4-883, 4-884, 4-885, 4-886, 4-887, 4-888, 4-889, 4-890, 4-891, 4-892, 4-893, 4-894, 4-895, 4-896, 4-897, 4-898, 4-899, 4-900, 4-901, 4-902, 4-903, 4-904, 4-905, 4-906, 4-907, 4-908, 4-909, 4-910, 4-911, 4-912, 4-913, 4-914, 4-915, 4-916, 4-917, 4-918, 4-919, 4-920, 4-921, 4-922, 4-923, 4-924, 4-925, 4-926, 4-927, 4-928, 4-929, 4-930, 4-931, 4-932, 4-933, 4-934, 4-935, 4-936, 4-937, 4-938, 4-939, 4-940, 4-941, 4-942, 4-943, 4-944, 4-945, 4-946, 4-947, 4-948, 4-949, 4-950, 4-951, 4-952, 4-953, 4-954, 4-955, 4-956, 4-957, 4-958, 4-959, 4-960, 4-961, 4-962, 4-963, 4-964, 4-965, 4-966, 4-967, 4-968, 4-969, 4-970, 4-971, 4-972, 4-973, 4-974, 4-975, 4-976, 4-977, 4-978, 4-979, 4-980, 4-981, 4-982, 4-983, 4-984, 4-985, 4-986, 4-987, 4-988, 4-989, 4-990, 4-991, 4-992, 4-993, 4-994, 4-995, 4-996, 4-997, 4-998, 4-999, 5-000, 5-001, 5-002, 5-003, 5-004, 5-005, 5-006, 5-007, 5-008, 5-009, 5-010, 5-011, 5-012, 5-013, 5-014, 5-015, 5-016, 5-017, 5-018, 5-019, 5-020, 5-021, 5-022, 5-023, 5-024, 5-025, 5-026, 5-027, 5-028, 5-029, 5-030, 5-031, 5-032, 5-033, 5-034, 5-035, 5-036, 5-037, 5-038, 5-039, 5-040, 5-041, 5-042, 5-043, 5-044, 5-045, 5-046, 5-047, 5-048, 5-049, 5-050, 5-051, 5-052, 5-053, 5-054, 5-055, 5-056, 5-057, 5-058, 5-059, 5-060, 5-061, 5-062, 5-063, 5-064, 5-065, 5-066, 5-067, 5-068, 5-069, 5-070, 5-071, 5-072, 5-073, 5-074, 5-075, 5-076, 5-077, 5-078, 5-079, 5-080, 5-081, 5-082, 5-083, 5-084, 5-085, 5-086, 5-087, 5-088, 5-089, 5-090, 5-091, 5-092, 5-093, 5-094, 5-095, 5-096, 5-097, 5-098, 5-099, 5-100, 5-101, 5-102, 5-103, 5-104, 5-105, 5-106, 5-107, 5-108, 5-109, 5-110, 5-111, 5-112, 5-113, 5-114, 5-115, 5-116, 5-117, 5-118, 5-119, 5-120, 5-121, 5-122, 5-123, 5-124, 5-125, 5-126, 5-127, 5-128, 5-129, 5-130, 5-131, 5-132, 5-133, 5-134, 5-135, 5-136, 5-137, 5-138, 5-139, 5-140, 5-141, 5-142, 5-143, 5-144, 5-145, 5-146, 5-147, 5-148, 5-149, 5-150, 5-151, 5-152, 5-153, 5-154, 5-155, 5-156, 5-157, 5-158, 5-159, 5-160, 5-161, 5-162, 5-163, 5-164, 5-165, 5-166, 5-167, 5-168, 5-169, 5-170, 5-171, 5-172, 5-173, 5-174, 5-175, 5-176, 5-177, 5-178, 5-179, 5-180, 5-181, 5-182, 5-183, 5-184, 5-185, 5-186, 5-187, 5-188, 5-189, 5-190, 5-191, 5-192, 5-193, 5-194, 5-195, 5-196, 5-197, 5-198, 5-199, 5-200, 5-201, 5-202, 5-203, 5-204, 5-205, 5-206, 5-207, 5-208, 5-209, 5-210, 5-211, 5-212, 5-213, 5-214, 5-215, 5-216, 5-217, 5-218, 5-219, 5-220, 5-221, 5-222, 5-223, 5-224, 5-225, 5-226, 5-227, 5-228, 5-229, 5-230, 5-231, 5-232, 5-233, 5-234, 5-235, 5-236, 5-237, 5-238, 5-239, 5-240, 5-241, 5-242, 5-243, 5-244, 5-245, 5-246, 5-247, 5-248, 5-249, 5-250, 5-251, 5-252, 5-253, 5-254, 5-255, 5-256, 5-257, 5-258, 5-259, 5-260, 5-261, 5-262, 5-263, 5-264, 5-265, 5-266, 5-267, 5-268, 5-269, 5-270, 5-271, 5-272, 5-273, 5-274, 5-275, 5-276, 5-277, 5-278, 5-279, 5-280, 5-281, 5-282, 5-283, 5-284, 5-285, 5-286, 5-287, 5-288, 5-289, 5-290, 5-291, 5-292, 5-293, 5-294, 5-295, 5-296, 5-297, 5-298, 5-299, 5-300, 5-301, 5-302, 5-303, 5-304, 5-305, 5-306, 5-307, 5-308, 5-309, 5-310, 5-311, 5-312, 5-313, 5-314, 5-315, 5-316, 5-317, 5-318, 5-319, 5-320, 5-321, 5-322, 5-323, 5-324, 5-325, 5-326, 5-327, 5-328, 5-329, 5-330, 5-331, 5-332, 5-333, 5-334, 5-335, 5-336, 5-337, 5-338, 5-339, 5-340, 5-341, 5-342, 5-343, 5-344, 5-345, 5-346, 5-347, 5-348, 5-349, 5-350, 5-351, 5-352, 5-353, 5-354, 5-355, 5-356, 5-357, 5-358, 5-359, 5-360, 5-361, 5-362, 5-363, 5-364, 5-365, 5-366, 5-367, 5-368, 5-369, 5-370, 5-371, 5-372, 5-373, 5-374, 5-375, 5-376, 5-377, 5-378, 5-379, 5-380, 5-381, 5-382, 5-383, 5-384, 5

[illegible]

በጎሳተሰጠ፣ ያችሁ ሁሉም ያላችሁትን ሁሉም ስትመለከቱ፤ ምናልባት እንዳንዶቻችሁ ይህን የመላሉ ጥያቄዎችን እቅርባችሁ ይሆንን በበኩሉ ብዙ ጊዜ ይህን የመላሉ ጥያቄዎችን ማቅረቤን መደበኛ አልፎልግም።

[illegible]

፤ ህጻኖች ለህመም ምክክመት ሕዳግ ገደብ ነቀፋዊነት ጋንዋታዊ ገዢዎች
 ፤ ፊት ለገደብ ፊት ለገደብ ምክክመት ሕዳግ ገደብ ነቀፋዊነት ጋንዋታዊ ገዢዎች
 ፤ ጋንዋታዊ ገዢዎች ፊት ለገደብ ምክክመት ሕዳግ ገደብ ነቀፋዊነት ጋንዋታዊ ገዢዎች

[illegible][illegible]

እግዚአብሔር ሆይ! በገብረኤታችን ምክንያት እንዲቀጡን ባቢሎናውያንን በእኛ ላይ ያለውን ግድግዳ ለመሰላጠን አንተ ነህ። ዐይኖችህ እጅግ ንጹሕ ስለሆኑ፤ ክፉ ነገርን አይመለከቱም፤ ክፉ ሲሠራ አይተህ መታገሥ አይሆንልህም፤ ታዲያ እነዚህን ሞመፀኞች አንዴት ሕም ብለህ ትመለከታቸውህ? ከሰለተኞች ከአክራቢ ይበልጥ ደጋግ የሆኑ ሰዎችን ሲያጠፉ ሲነሡ ልሳ ምን ሕም ትባላህ? በግለት እንደ ገና ይጠይቃል (ዕንባቆም 1+12-13)።

ክፉዎችና ጨካኞች ንጹሐንን ሲጎዱ፤ እግዚአብሔር ለምን ሕም እንደሚሰጥ ጠይቃችኑ ታውቃላችሁ? በበኩሉ ብዙ ጊዜ ጠይቁለሁ።

በመቀጠሉም ዕንባቆም፤ ሰዎችን እንደ ባሕር ፍጥነትና መሪ እንደሌላቸው በደረጃቸው እየተሳሉ እንደሚሄዱ ፍጥረቶች የምታደርጋቸው ለምንድነው? ባቢሎናውያን ሕዝቡን እንደ ፃሣ በመንጠቆ ይይዛሉ፤ በመረብም እየተተቀ በእልልታ ደለታቸውን ይገልጣሉ። ታዲያ ፤ እነዚህ ሰዎች ለይፋቸውን እየመዘዙ ዘመትር ሕዝቡን ያለ ርኅራኄ በመፍጀት ይኖራሉ? ይላል (ዕንባቆም 1+14-17)።

የዕንባቆምን ጥያቄ እግዚአብሔር በቫልታ አላለፈውም፤ መልስ ሰጥቶታል። መልሱንም ሰው ሁሉ እንዲያየውና እንዲያስታውሰው በጉልህ እንዲጽፈው ይነግረዋል።

እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰለኝ። የምገልጥህን ራሳይ ጽፍ፤ በቀላሉ እንዲነበብም አድርገህ በሰሌዳ ላይ ቅረጻው፤ ምክንያቱም ትንቢቱ የሚፈጸምበት ጊዜ ገና ነው፤ ሆኖም ትንቢቱ የሚፈጸምበት ጊዜ ፈጥኖ ይደርሳል፤ ሐሰትም ሆኖ አይቀርም፤ የሚዘገይ ቢመስልም እንደ ዘዋ አይቀርም፤ በእርግጥ ስለሚመጣ በትዕግሥት ጠብቀው (ዕንባቆም 2+3)።

እግዚአብሔር አይዘገይም፤ የእርሱ ጊዜ ፍጹም ነው፤ ከእኛ ገዢውን ጋር ባለመጣጠው ብቻ እንዳንደጋ እናገራ መርግለን።

እግዚአብሔር ለዕንባቆም የነገረውን ልብ እናድርግ ፤ ልቡ የሚታባይ ዐመፀኛ እንደ ባቢሎናውያን የመኖር ተስፋ የለውም፤ ጽድቅ ግን በእምነቱ ሕይወትን ያግኛል (ዕንባቆም 2+4)።

በመጨረሻ ባቢሎናውያን ራሳቸው ይወድቃሉ፤ የገዛ ድንቁርናቸው ለጥፋት አጋልጦ ይሰጣቸዋል፤ ለግብግብነታቸውና ሁሉን ለእኔ ባይነታቸውም ያጠፋቸዋል፤ እንደ ቀን የገዛ ሥራቸው እንደ ወጥመድ ይይዛቸዋል፤ የጊዜው ክብራቸውም በውርደት ይለወጣል። ምድር ሁሉ የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ የምትሞላበት ቀን ይመጣል (ዕንባቆም 2+14)።

አሁን ዕንባቆም የእግዚአብሔር ዕቅድ ምን ያህል የላቀ እንደሆነ ተረድቶአል። በልዚህም።

እግዚአብሔር ሆይ! ሰላደረግኸው አስደናቂ ሥራ ሁሉ ሰዎች እጅግ ፈራሪነት ከዚህ በፊት ያደረግኸውን ድንቅ ሥራ ሁሉ አሁንም በዐመናችን ደግመህ አድርግ፤ በየዐመናቱም አንዲታወቅ አድርግ፤ በምትቆጣበት ጊዜ እንኳ ምስረትህን አታርቅ... ክብሩ ለማያቸን ሽፍኖአል፤ ምስጋናውም ምድርን ሞልቶአል። ውበቱ እንደ ፀሐይ ያበራል፤ ገይሎ ከተሰወረበት አጅም የብርሃን ጨርር ያንጸባርቃል፤ መቅበሩት ፈት ፊቱ ይሄዳል፤ ሞትም ከኋላው ይከተለዋል። እርሱ በአንድ ለፍራ ሲቆም ምድር ትናመጣለች፤ እርሱ ሲመለከታቸው አሕዛብ ይንቀጠቀጣሉ፤ ለዘላለም ጸንተው የኖሩ ተራራዎች ይናዳሉ፤ ከጥንት ጀምሮ የእርሱ መረማመጃ የነበሩት ኮረብቶች ወደ ታች ይሰጥማሉ በግለት በእሸናራነት ለእግዚአብሔር ይዘሃ። ራል (ዕንባቆም 3+2-6)።

ዕንባቆም ባየው እለገራሚ ራሳይ እጅግ ተደንቆአል። የመሬት መንቀጥቀጥ፤ መቆለፍት፤ ረሃብ፤ ጦርነት ሁሉ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆናቸውን፤ ከእንግዲህ ወዲያ ሲጠራጠር እንመለከትም። ከንፈርቼ በፍርሃት ተንቀጥቆጠዋል፤ እግርቼ በድንጋጤ ርደዋል፤ የም ሆኖ ግን።

ምንም እንኳ የበለሰ ዘፍ ባያፈራ፤ በወይን ተክል ላይም ፍሬ ባይገኝ፤ የወይን ዛፍም ምንም ፍሬ ባይለጥ ፤ በአርኻዎች ላይ ለብል ቢጠፋ፤ የበግ መንጋዎች ሁሉ ቢያልቁ ፤ በበረት ውስጥ ምንም ክብት ባይገኝ፤ ይህም ሁሉ ቢሆን፤ አኔ በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ እርሱ መድኃኒቴ ለለሆነ ሐሰት አደርጋለሁ። እግዚአብሔር አምላክ ገይልን ይሰጠኛል፤ እግሮቼንም እንደ ዋልያ አግሮች ያጠክክርልኛል፤ በተራራዎችም ላይ ለሰላም እንድንመለስ ያደርገኛል በግለት ዘምናል (ዕንባቆም 3+17-19)።

የወደ ፊትን አለመልክቶ እግዚአብሔር በጎልጠሰት ራሳይ ዕንባቆም መሸበፍ እውነት ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የፍትሕና የምስራት አምላክ መሆኑን ተረድቶአል። ሙሉ እምነቱንም በእግዚአብሔር ላይ አድርጎአል፤ ለእስራኤል ስላለው መልካምና ዘላለማዊ ዕቅድም አመሰግኖታል።

ምንም እንኳ ከንፈርቼችን በፍርሀት ቢንጠቀጡም፤ ጉልበቶቻችንም በድንጋጤ በርዕዮች ቢፈቱ ውስጥ ስለሚፈጸመው ዕቅዱ እንድናመስግንው እግዚአብሔር እኛንም እገዛናል።

[illegible][illegible]

እናገጥም ከበቢሉን በደስታ ትመግባችሁ፤ ከስተማይቱም በበላም ትዘናላችሁ፤ ተራራዎችና ኮረብታዎች የደስታ መዝሙር ይዘምራሉ።
 ዛሬችም በደስታ እልል እየሉ ያዉበዎባሉ። በእኛህ ፈንታ ጥረጥ ስኩርንችትም ፈንታ ባርሰነት ይበቅላል፤ ይህም እኔ እግብላለሁ፤
 ላደረግሁት ሁሉ ጸንቶ የሚኖር ምልክት ይሆናል (ኢሳይያስ 55+12-13)።

[illegible][illegible][illegible]

ዛሬም ቢሆን የተለያዩ ችግር ሲገጥሙን አልፎ አልፎ እነዚህን የኢየሱስ ጥያቄዎች እንጠይቃለን።

«እነዚህ ብሔራት ሆይ! ድህነት ለምን ይህን ይህን ይህን ተንብራሩ? ደግሞ መልካም ሰዎች መካከል እንዲደርሱባቸው ለምን ትፈቅዳለህ? ከፋዎች ተመኝቶች ተመናኝ ደስ ብሎአቸው የሚኖሩት ለምን ይገቡ? ልመናዬን የማትሰጣው እስከ መቼ ነው? መከፈዬ እንዲያበቃና እንዳርፍ ለምን እትገድለኝም?» ልንል እንችላለን።

እነዚህ ብሔራት ለኢየሱስ መልሶሰታል፡ የመለሰሰት ግን በማንኛጠጥና ለምን ተደፈርኩ በሚል መልክ ሳይሆን፤ እባት ልጄን በሚገጥሙበት ዐይነት ነበር።

ለመሆኑ እኔ ግለሰብ ስላለሁ አንተ በዚያ ነበርህ? ይህን ያህል አዋቂ ከሆንህ በል እስከ ንገረኝ! ... ኢየሱስ ሆይ! በሕይወትህ ዘመን ሁሉ የአንድ ቀን ንጋት ፀሐይ አንድ-ትወጣ ያዘገበህ? ጊዜ አለን? ... ብርሃን ወደሚከፈሉበት ስፍራና ደረሰ የምሥራቅ ነፋስ ወደሚገባበት ስፍራ ሄደህ ታውቃለህ? ... ፕላስቲክ የተሰሉትን ከየካብት በአንድነት ግዢ ትችላለህ? በምን ዐይነት ሕግ አንድሚተዳደሩ ታውቃለህ? ይህንን ሕግ ሰሚድሮ ሳይ አንዳወራ ማድረግ ትችላለህ? ... ለመጻፍ አሁኑኝ ነፃነት የሰጣቸው ማነው? አንድ ልብ እንዲፈልጉላቸው ከእስራት የፈታቸው ማነው? ... ኢየሱስ ሆይ! በፈረሰች ገደልን የሰጠህ በረከትም ጋማ ያስገባላቸው አንተ ነህ? ... ንበር ወደ ርዥም ተራራ ወጥቶ ሳይሆን ለመሥራት የአንተን ትእዛዝ ይጠብቃልን? ኢየሱስ ሆይ! ለመሆኑ ሰው ሁሉን ቻይ ከሆነ አምላክ ጋር ተከራክሮ ለፈታ የሚችል ይመስለኛል? ከእነዚህ ብሔራት ጋር የምትከራከር አንተ ስለሆነህ እስከ መልስ ስጥ (ኢየሱስ 38+4: 12; 24: 31-32; 36: 39; 5: 19; 27: 40+2)።

ኢየሱስም እንዲህ ሲለ መለሰ፤ ጌታ ሆይ! እኔ ለምንም የማልጠቅም ከንቱ ሰው ነኝ! ከእንግዲህ ወዲህ አፈን በእጄ ይገዢ ሆኖ ከማለት በስተቀር ለአንተ የምስጢው መልስ የለኝም እንዲያውም እስከ አሁን የተናገርኩት ከሚገባኝ በላይ ለሰህን ዳግመኛ አልናገርም (ኢየሱስ 40+4-5)።

እነዚህ ብሔራት አስገራሚ የፍጥረታቱን ዝርዝር ማቅረቡን ቀጥሎአል፡- ስለ እንስሳት፤ ስለ መንገዶቻቸውና ብርታታቸው፤ እንዲሁም በሰዎች ሁሉ ላይ ለላለው ሥልጣን ይጠይቀዋል።

በፊቱ ለመቆም የሚደፍር ማነው? ከሰማይ በታች ያለው ነገር ሁሉ የእኔ ነው፤ ታዲያ እንደመለሰሰሁ ለእኔ ያበደረ ማነው? (ኢየሱስ 41+10-11)።

ኢየሱስም፤ አንተ ሁሉን ነገር ማድረግ እንደምትችል አውቃለሁ፤ የአንተንም ዕቅድ ማለፍክል የሚችል የለም። ... እኔ እስከ አሁን ስለ አንተ የማውቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በህይወቴ (መንፈሳዊ) አየሁ። ለሐዚህ የተናገርሁት ነገር ሁሉ እኔን ራሴን እሳፍኛል፤ ከዚህም የተነሳ በዐመድና ትቢያ ላይ ተቀምጠው ንስሐ እገባለሁ እለ (ኢየሱስ 42+2-3, 5-6)።

የኢየሱስ መከራና ስቃይ ምክንያት ሳያውቁ በእርሱ ላይ ለፈረዱበት ሦስት ጊዜያት እነዚህ ብሔራት የተናገሩቸው ጠንክር ባለ ሁኔታ ነበር። መሳሳታቸውን ከመናገር አልፎ፤ የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲያቀርቡና ኢየሱስ እንዲጸልዱላቸው ነግሮአቸዋል።

ሦስቱ ሰዎች እንደ ተነገራቸው እደረጉ። ኢየሱስም ለሦስቱ ወዳጆቹ ከጸለየ በኋላ እነዚህ ብሔራት እንደ ገና እንዲበለጽግ አደረገው፤ ድሮ ከነበረውም ይበልጥ እጥፍ አድርጎ ሰጠው (ኢየሱስ 42+10)።

በእንዲሁ ሁኔታ ለፈረዱበት ወዳጆቹ ከጸለየ በኋላ፤ እነዚህ ብሔራት ኢየሱስን መባረኩ ልብ ልንለው የሚገባ ነው። ኢየሱስ ተግባሩን ትምህርት እግኝቶቹን። እነዚህ ብሔራት ፍጥረተ ግለሰብን ለሰማያዊነት ሁኔታ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ጥያቄ ወይም ጥርጥር አይኖረውም። ከእንግዲህ ወዲህ አዲስ ባገኘው መንፈሳዊ መግለጥ ጭምር እንጂ በሚያየው ፤ በሚሰማው ወይም እርሱ መረዳት በሚችለው ብቻ አይታመንም።

እነዚህ ብሔራት ለኢየሱስ አስደናቂ ስቅድ ነበረው። ለይጣን ያን ሁሉ መከራ ያመጣበት እነዚህ ብሔራት ስለ ፈተደለት ብቻ ነበር። የበለጠ እምነትንና ጥበብን ሊሰጠውና ምን ያህል እንደሚወደው ሊያሳየው ነበር ኢየሱስን በዚያ መንገድ የመራው።

እነዚህ ብሔራት ለሞግባቂቷ ሩት ሕይወትም አስደናቂ ስቅድ ነበረው። ለጊዜው ግን፤ ሕይወት መራራ የሆነችባትና ዕድልም የጠመመችባት መስሎ ታዋ። በመጀመሪያ፤ ባልዋ ስሞት ተለያች። ከዚያ በኋላም፤ ከእማትዋ ጋር ወደ ቤተ ልሔም ተመልሰ ሄደች። በጣም ድሆች ከመሆናቸው የተነሳ፤ የሁባታዋች እርሻ ከታፈደ በኋላ የሚተረውን ስብል በመቃረም ነበር የዕለት ምግባቸውን የሚያገኙት። በእንዲህ ዐይነት ሕይወት ውስጥ እነዚህ ብሔራት እስደናቁ ስቅድ ይኖረዋል ብሎ መገመት ጨርሶ አይቻልም። ሩት ግን፤ በእነዚህ ብሔራት ጽኑ እምነት ነበራት፤ የሚቻል ባልዋ ዘመድ ከሆነ የሕግ ከሚባል ሰው ጋር ተዋወቀች። የዘግባ ሩትን ወደዳት፤ በኋላም አዛዘች። የእነዚህ ብሔራት ስቅድ ሲጠናቀቅ በመጨረሻ፤ የንጉሥ ጳጅት እያት ለመሆን በቃች።

እነዚህ ብሔራት ለየሴፍ ስለ ነበረው አስደናቂ ስቅድ ስ ምን ታስባላችሁ? የሴፍ በባርነት ወደ ግብፅ ተሸጠ፤ ከጊዜ በኋላ የግብፅ ንጉሥ ዋና አማካሪ

ይህንንም ያደረገው አሁን በሕይወት ያሉትን የብዙ ሰዎች ሕይወት ሰጥቶረፍ ብሎ ነው አላቸው (ዘፍዣረት 45÷53÷8÷50÷20)።

እግዚአብሔር ሁኔታውን በመልክም ለወጣው መጽሐፍ ቅዱስ በማናገረው መልኩ እግዚአብሔርን ነገሮችን ሁሉ መልካም እንደሚያደርጋቸው እናምናለን፤ ይሁን እንጂ፤ የበራቱን ያነል ግን መልካም ሊሆኑ እንደማይችሉ አናስበለን። እግዚአብሔር ምን ማድረግ እንዳለበት ያውቃል፤ እንዴት እንደሚያደርገውም ያውቃል። ምን ጊዜም ይህን መዘንጋት የለብንም።

እስጢፋኖስ በድንጋይ ተደብድቦ እንዲገደል የፈቀደ ራሱ እግዚአብሔር ነበር (የሐዋርያት ሥራ 7)። እስጢፋኖስ በታማኝነት ጌታን የሚያገለግልና መንፈስ ቅዱስም የሞላበት ሰው ነበር። እስጢፋኖስ በሚገደልበት ጊዜ ክርስቲያኖችን በማሳደድ የታወቀው ሳውል የሚባል ሠጣት ዳር ቆሞ ይመለከት ነበር።

እስጢፋኖስ ግን ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን እርግጠኛ እንደ ነበር ማየት ይቻላል፤ ምክንያቱም ያ ሁሉ ድንጋይ እየተወረወረበት እንኳ በጉልበቱ ተንበርክቷል፤ «ጌታ ሆይ! ይህን ነጠላት አትቆጠርብኝ!» በማለት በታላቅ ድምፅ መጽሐፉ ችሎአል። ከዚህ በኋላ የሰማዕታት ሞት ሞት። ምንም እንኳ አላጃጃጅ እንደዚያ ያደረጉት ክፉ ዐበበው ቢሆንም እግዚአብሔር ግን ለመልክም እንደሚያደርገው አውቃለን።

የምታውቁትና የምታከብሩት ታላቅ መንፈሳዊ ሰው ሲገደል ብታዩ ኖሮ፤ ስለ ሁኔታው እግዚአብሔርን ታመስግኑ ነበርን? ያንን አሳዛኝ ሁኔታ ለመልክም ሊለውጠው እንደሚችልበት ታስቡ ነበር?

በደማስቆ መንገድ በአስያናቱ ሁኔታ ከክርስቶስ ጋር ከተገናኘ በኋላ ሳውል የተባለው ሰመዞኛ፤ ሐዋርያው መሆኑን ችሎአል። ሠንጌልን ለማስፋፋት ባደረገው ሙግ ሙረድ እርሱ ራሱ ላይ መክራ ተቀብሎአል።

እንድ ጊዜ ጳውሎስና ሲሳስ በፊልጵስዮስ ሠንጌልን ሲሰብኩ፤ ከተማ አውታችኋል ተብለው ተከሰው ነበር፤ ልብላቸው ሠልቆ ጀርባቸው እስኪላቸ ድረስ ተገርፈው፤ እግራቸው ከገንድ ጋር ታሰሩ ሠደ ሙስጠኛው ሠህኒ ተጥለው ነበር (የሐዋርያት ሥራ 16÷20÷24)።

ጳውሎስና ሲሳስ ግን እግዚአብሔር እንዴ ተዋቅረውና ስይጣን የበላይነቱን እንደያዘ ስልክረም ያስቡ። መጀመሪያውኑ፤ በፊልጵስዮስ ሠንጌልን እንዲሰብኩ የጠራቸው እግዚአብሔር መሆኑን እርግጠኞች ነበሩ፤ በሚደርስበት ማንኛውም ነገር ሙስጠኛው ሠደቆን እየፈጸመ እንደ ሆነም እርግጠኞች ነበሩ። ስለዚህም እልተነጫኑልኩም፤ አላገረመረሙም፤ እግዚአብሔር ቆሎ ከእሱ ቤት እንዲያወጣቸውም አልጸለዩም። የጀርባቸው

ለመሆኑ በቃ። እስራኤልን ከረሃብ ለመታደግ፤ እግዚአብሔር በትክክለኛው ጊዜ ሊጠቀምበት ስለ ፈለገ በእንደዚያ ዐይነት ሁኔታ ወደ ግብፅ እንዲሄድ አደረገ።

ዮሴፍ በገዛ ወንድሞቹ ወደ ግብፅ ለሚሄዱ ነጋዴዎች በባርነት ተሰጠ። ይህ በእግዚአብሔር ሶቅድ ሙስጥ የመጀመሪያው እርምጃ ቢሆንም፤ ሠንድሞቹ ግን የእግዚአብሔርን ዐላማ እየፈጸሙ መሆናቸውን አልተረዱም። ወንድማቸውን ይጠሉት ስለ ነበር እርሱን ለመጉዳት ነበር እንደዚያ ያደረጉት።

በግብፅ፤ ዮሴፍ የአንድ ታላቅ ሰው ባለሟል ሆነ። ከፍተኛ ደረጃ ላይ ለመድረስ በመስላል እየሠጠ ነበር። ይሁን እንጂ፤ የባለሥልጣኑን ሚስት ለመድፈር ሞክረው በሚል የሐሰት ክስ ሠህኒ እንዲወርድ ተፈረደበት። በአናንተ ላይ እንደዚያ ያለ ነገር ቢደርስባቸው ኖሮ ሰይጣን እያሸነፈ እንደሆነ አታለቡም ነበር? ወይስ በዚያ ሙስጥ እንኳ እግዚአብሔር ሶቅድ እየተከናወነ እንደሆነ ታስቡ ነበር?

ዮሴፍ ከፈርዖን ወይን ጠጅ አሳላፊ ጋር የተገናኘውና ሕልሙንም የፈታለት እዚያው እስር ቤት ውስጥ እያለ ነበር። ፈርዖን ምሕረት እንዲያደርግለት እንዲጠይቅለት ለወይን ጠጅ አሳላፊው ነግሮት ነበር፤ የወይን ጠጅ አሳላፊው ግን ቃሉን አልጠበቀም፤ በኋላም ጨርሶ ረሳው። ዮሴፍ ሌላ ተጨማሪ ሁለት ዓመት በወነኒ መቆየት ነበረበት፤ ከምንጊዜውም የበለጠ ዕድል የጠመመችበት መሰሉ ታዩ። የእግዚአብሔር ጊዜ ግን ትክክል ነበር። በዚህ መታል ፈርዖን ሁለት የተለያዩ ሕልሞችን ዐለመ፤ ሕልሙን ሊፈታለት የሚችል ሰው አልተገኘም። የወይን ጠጅ አሳላፊው ከዓመታት በፊት በወነኒ ቤት እግኝቶች ስለ ነበረው ሰው በድንገት አስታወሰ። ዮሴፍ ተጠርቶ ፈርዖን ፊት ቀረበ፤ እግዚአብሔርም የሕልሙን ፍቺ ገለጸለት። በሕልሙ መሠረት ሰባት የተጋብ ዓመታት ይኖራሉ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ሌላ ሰባት የረሃብ ዓመታት ይመጣሉ። ፈርዖን የሕልሙን ፍቺ ትክክል መሆኑን ተቆበለ፤ በጥጋቦ ጊዜ የሚኖረውን የተትረፈረፈ እህል እንዲያከማቸውና በሚቀጥሉት የረሃብ ዓመታት እህሉን በቁጠባ በማከፋፈሉ ሥራ ዮሴፍን ኃላፊ አድርጎ ሾመው።

ዮሴፍ ወንድሞች እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ በመጡ ጊዜ፤ ማንነቱን ገለጸላቸው፤ በፍርሀትና በጸጸት እየተገርበደበዱ ሠድቀው ሰገዱለት። ዮሴፍ ግን፤ ይህን በማድረጋችሁ በመጻፍት አትባላሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አኔን አስቀድሞ የላከኝ የሰዎችን ሕይወት እንዳተርፍ ነው። ወደዚህ የላከኝ ራሱ እግዚአብሔር አንጂ አናንተ አይደላችሁም፤ በአርግጥ አናንተ ከቶ ነበር መከራ ችሏብኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ወደ መልክም ነገር ለወጠው

እርግጥ ነው፤ መንገዱ በከባድ ጦርነት ውስጥ ሊሆን ይችላል፤ ወጆብና ማዕበሉ ከየአቅጣጫው ሊያንራ ይችላል፤ እሳትና ገራፍ ሊኖር ይችላል፤ በዚያ ውስጥ ግን እግዚአብሔር አብሮን ይሆናል፤ እጆቹም ይመሩናል።

ወታደሩንም መሣሪያውንም የፈጠረ እርሱ ነው፤ ማዕበሉንም እሳቱንም የፈጠረ እርሱ ነው፤ ሁሉም በእርሱ ቁጥጥር ሥር ናቸው። ታዲያ፤ ሰዎችን እንወራጠራለን?

እያየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በጀልባ ውስጥ እያለ፤ እግዚአብሔር ለምን ማዕበል እንዲነሳ ፈቀደ? ምክንያቱም በማዕበሉ ላይ ያለው ገደልና ሥልጣን እንዲታይ ነበር (ማርቆስ 4)።

እያየሱስ ደቀ መዛሙርቱ አብረው እየሄዱ እያለ፤ ሰውር ሆኖ የተወለደ ሰው አገኝ። ደቀ መዛሙርቱም፡፡ መምህር ሆይ! ይህ ሰው ሰውር ሆኖ የተወለደው በማን ገጠአት ምክንያት ነው? በራሱ ገጠአት ነው ወይስ በወላጆቹ? ሲሉ ጠየቁት። እያየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ይህ የታወረው በእርሱ ወይም በወላጆቹ ገጠአት ምክንያት አይደለም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው (ዮሐንስ 9፡2-3)። ከዚያ በኋላ እያየሱስ ለሰውየውን ፈወሰው።

ደቀ መዛሙርቱ ዐይነ ሰውሩን ያዩት፤ ከሰው መረዳትና ምክንያት አንጻር ብቻ ነበር፤ እየሱስ ግን ከእግዚአብሔር ዕይታ አንጻር ነበር ያዩው። እያየሱስ ሁሉም ነገር ከእግዚአብሔር ንዑል በታች መሆኑን በእርግጠኝነት ያውቅ ነበር።

እንግዲህ ነገሮችን የምንመለከተው፤ በማን ወይም ከምን ዕይታ አንጻር መሆኑ በጣም አስፈላጊ ነው ማለት ነው።

የምስጋና ፍሬ የተሰኘውን መጽሐፈ፤ ካነበቡ ሰዎች በሽጎዎች የሚቆጠሩ ደብዳቤዎች ይጽርሱኛል። ከእነዚህ ደብዳቤዎች መሠረት ለሰዎች ከሙቶ የሚሆኑት፤ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔርን እንዳመለከቱና በዚህም ምክንያት አስደናቂ ውጤት እንዳገኙ የሚናገሩ ናቸው። ሃያ አምስት ከሙቶ የሚሆኑት ግን ምንም እንኳ በተመሳሳይ ችግር እያለፉ ቢሆኑም፤ እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ እየሀራ መሆኑን ማመን እንዳቃታቸው ይናገራሉ። እነዚህ ሰዎች በሁኔታዎች ተሸንፈዋል፤ ዝለዋል፤ ተሰሩ ቆርጠዋል።

ችግሩ ያለው ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን፤ የሰዎች ዕይታና አመለካከት ላይ ነው፤ ውጤቱን የሚወስነውም ይኸው አመለካከታቸው ነው።

ብዙዎች ደግሞ በሞት ስለ ተለያቸው ወዳጃቸው መይም ዘመዳቸው ይጽፋልኛል። ለምሳሌ ያህል እንዲት ሴት የጻፈችልኝ ደብዳቤ እንደሚከተለው ይነበላል-

“ቶም በጣም ታምሞአል። በአገሪቱ ወዳሉ የፈውስና ጸሎት ብብስጥዎች ወስደነው ነበር። ለጊዜው ሻል ያለው ሲመስለኝ የእኛም ተሰራ በዚያው መጠን ለምልም ነበር። ከዚያ በኋላ እንደ ገና እመመ ተነሣበትና፤ በቅርቡ በሞት ተለየን። እግዚአብሔር እንዴት ቃሉን አይጠብቅም? መቼም በዚያ ወጣትነት ዘመኑ እንዲሞት የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብዬ አላምነም። ታዲያ፤ ለምን ሞተ? ቶም ከርሰቲያን ነበር፤ ጌታን የማገልገል ፍላጎትም ነበረው። ምናልባት አንኳ ቶም የሞተው ለእኛ ትምህርት እንዲሆን ነው ብንል፤ ለምን ያን ያህል መሰቃዩት አስፈለገው? ለእንዲህ ዐይነቱ ጉዳይ እግዚአብሔርን ማመስገን ያለብኝ አይመስለኝም።”

ለላው ደብዳቤ ደግሞ እንደሚከተለው ይነበላል፡-

“ቻርለስ ጌታን ከተቀበለ ገና አንድ ዓመት እንኳ አልሆነውም። ስለ ጌታ ለመመስከርም ደሰተኝ ነበር። ከስድስት ጦር በኋላ ካንሰር እንዳለበት ተነገረው። ሁለት ጊዜ አፕራሲዮን ቢደረግም ላንባው ላይ የነበረው ዕባዩ መልሶ ይተካ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ በሚያገዝዘው መሠረት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እቤቱ መጥፋው ዘይት ቀብተው ጸለዩለት። ለምርመራ ወደ ሆስፒታል ሲሄድ፤ ዕባጩ እንደ ጠፋ ተነገረው። በጣም ደሰ አለው፤ ጌታንም አመሰግናለሁ። ከጥቂት ወሮች በኋላ ደግሞ ኃይለኛ ራስ ሕመም ያስቃዩው ይመር። ምርመራ ለማድረግ ወደ ሆስፒታል ሄደ፤ ሆኖም በሁለተኛ ቀኑ ሞተ። ችግሩ የአንጎል ካንሰር ነበር።

የቤተሰቡ የቅርብ ወዳጅ የነበረ መጋቢ የቀብሩን ሥርዐት ለማስፈጸም በአውሮፕላን እየመጣ ነበር። መጋቢው የተቀመጠው ከአንድ ጦጣት አጠገብ ነበር። ከዚያ ወጣት ጋር የተለያዩ ነገሮችን አንገሥተው እየተጨዋውቱ እያለ መጋቢው ስለ ቻርለስ ይነግረዋል። ወጣቱም ገና አውሮፕላኑ ሳይርፍ አዚያው ጌታ አያሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝና ጌታው ይቀበላል። ወደ ኒውአርሊያንስ ለመድረስ መጋቢው በሌላ አውሮፕላን መብረር ነበረበት። በዚህኛው በረራም ከአንዲት ወጣት ጎን ነበር የተቀመጠው። በጨዋታቸው መሠረት ወደቅ እግደሆኑ መጋቢውን ጠየቀችና የቻርለስን ታሪክ ነገራት። አርባዋም አዚያው አውሮፕላን ውስጥ ጌታን ተቀበለች። በቀብሩ ሥነ ሥርዐት ላይ ባሰማው

ስብከት መጋቢት፡ በቻርስ ሞት ምክንያት ሁለት ሰዎች ጌታን እንደ ተቀበሉ ተናገረ፡ ብዙዎቹም እግዚአብሔርን አመስገኑ፡፡

በቤተ ክርስቲያን የተሰበሰቡትን ሰዎች፡ ሌሎች ሁለት ሰዎችም በክርስቶስ አምላካዊ፡፡ ሥርዐቱ እየተፈጸመ ጽድቅ እንዲሁ ሌት እየሆነ ነበር፡፡ ውስጣዊ ሰላምና ፈቃድ ላይ ያንጸባርቃል፡፡ ነስፈው እንደ ግመት ወዲህ እርስዎን ቻርስ ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን በማመስገን የሚገኘውን ደስታ ቢስማሙ፡ እንደ ነበር አጭወተችኝ፡፡ ደጋግማ፡ «ሞት በድል ተዋጠ» የሚሰውን ቃል ትጠቅሰ ነበር፡፡ ከዚያ በኋላ የማስቀመጥ ምክንያት አልነበረኝም፡፡ እግዚአብሔር ይመስገን፡፡

ሁለቱም ደብዳቤዎች የሚናገሩት ስለ አንድ ዐይነት ጉዳይ ነበር፤ ሁኔታውን የተቀበሉት ግን በተለያዩ መንገድ እንደ ነበር መመልከት ይቻላል፡፡ አንደኛው ደብዳቤ የሽንፈት ነው፤ ሌላኛው ደብዳቤ ግን የድል ነው፡፡ አንደኛው፤ ሁኔታዎችን የሚመለከተው ከስው ዕይታ አንጻር ነበር፤ ሌላኛው፤ ሁኔታዎችን የሚመለከተው ከክርስቶስ ዕይታ አንጻር ነበር፡፡ ነገሮችን ከክርስቶስ ዕይታ አንጻር መመልከት አንደኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፡፡ በክርስቶስ አያሌዝ የነበረ ይህ አሳባ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን (ፈልጽሰዩስ 2+5) አለምጥላችሁ በመንፈስ ይታደስ (ኤፌሶን 4+23)፡፡

ጳውሎስ እየተናገረ ያለው በፍጹም ስለማይቻል ነገር አይደለም፡፡ እዚህ ላይ ያሉት ቁልፍ ቃላት፤ «ይሁን» እና፤ «ይታደስ» የሚሉት ናቸው፡፡ የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ፤ ስናጠና፤ ስናስባል እስካሁን አንድ ይታደሳል፡፡ በእርሱ ፊት ጊዜ ስናሳልፍ፤ የእርሱ ዐይነት አመለካከት ይኖረናል፤ የእርሱ ዐይነት ዝንባሌ ይኖረናል፤ ነገሮችን ከክርስቶስ ዕይታ እንጻር ማየት እንጀምራለን፤ እኛም እንደ እርሱ ትሑት የጌታ አገልጋዮች እንሆናለን፡፡

ጳዊት ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የማስገዛት ፍላጎት ነበረው፤ ዐመቱን ልቡን እንዲለውጥሰትም ፈልጎአል፡፡ ስለሆነም፤ ሐሰትን ከእኔ ለርቅልኝ ፤ በእኔ ሕግን አስተምረኝ ታዛዥትን መርጫለሁ፤ ፍርድህንም ዘወትር አስታውቃለሁ፡፡ ብዙ ግስተዋልን ስለ ሰጠኝ ትእዛዛህን በትጋት አፈጽማለሁ በግስት ወደ እግዚአብሔር ይጮኻል (መዝሙር 119+29-30 እና 32)፡፡

የእርሱ ድርሻ ትክክለኛውን ነገር መምረጥ ብቻ መሆኑን ጳዊት በሚገባ ያውቃል፡፡ እግዚአብሔርን ለመከተል የሚቻለውን ሁሉ አድርጎአል፡፡ እርሱ ማድረግ ያልቻለውን ወይም የማይችለውን እግዚአብሔር ማድረግ እንደሚችል ያውቃል፡፡

በእርሱ ለመታመንና በእምነት ጸንተን ስሙቆም እስከ መረጥን ድረስ፤ እግዚአብሔር ስለኔና ስለኛንተም እንዲሁ ያደርግልናል፡፡ ስለኛ ያለውን ዕቅድ የሚፈጽምብቸው መንገዶቹ፤ ስለሆኑ በሚደርሱበትን ሁኔታዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን አስብን፡፡ ከባድና አስቸጋሪ የሚመስሉን ነገሮች ስንዴን ከገብን፤ ወርቁን ከማያስፈልግ ቆንሻ ነገር የሚያጠራባቸው መንገዶች ናቸው፡፡ በእነዚህ ሁኔታዎች እማክይነት እግዚአብሔር ያነጻናል፡፡ ያጠራናል፡፡ ስለእርሱ የሚታዘዝ ልብም ይሰጠናል፡፡

የእግዚአብሔር ኃይል ወደ ሕይወታችንና ሁኔታዎቻችን የሚስቀው በምስጋና ነው፤ ምክንያቱም፤ ምስጋና በተግባር የሚገልጥ እምነት ስለሆነ ነው፡፡ በሙሉ ልባችን በእርሱ ስንታመን በነጻነት በሕይወታችን ይሠራል፤ ውጤቱ ደግሞ ድል ይሆናል፡፡ ምናልባትም ሁኔታዎችን የሚስቀው ድል ሊሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ በሁኔታዎቹ ውስጥ እያለን እንኳ የምንስማመደው ድል ይሆናል፡፡ ሞት ይወገዳል፤ የሞት መውጊያ ዐቅሙን ያጣል፡፡

ምስጋና ማለት እግዚአብሔር ወደ ሕይወታችን የሚያመጣውን ወይም እንዲመጣ የሚፈቅድሰትን ሁሉ ያለማጥረምረም መቀበል ማለት ነው፡፡ ወደ ማመስገን ሕይወት የምንገባው በራሳችን ምርጫ መሆኑን መዘንጋት የሰብንም፡፡ ቢመቸንም፤ ባይመቸንም፤ በሰማንም፤ በእግዚአብሔርን ለማመስገን መወሰን ይኖርብናል፡፡ ሁሉን ቻይ የሆነው እግዚአብሔር ሆይ! ፍርሀት ቢይዝኝ አንኳ በአንተ እተማመናለሁ በእግዚአብሔር ስለምታመን አልፈራም ፤ ስለ ሰጠኝ ተስፋም እመስገናለሁ (መዝሙር 56+3-4)፡፡

እምሳኪ ሆይ በሙሉ ልቤ አተማመንኳለሁ፤ ስለዚህ ስዝግሬ እመስገናለሁ (መዝሙር 57+7)፡፡

9-20-6

[illegible]

ብሩህና ጭብ በሆነ ቀን እየሮ ሠፈ ሙስሉም ስለ አስደናቂ ተፈጥሮው እግዚአብሔርን እመስግንን እናውቅ ይሆን?

የሚቀላብላቸው ቀን ጨፍ፡ጋጋና ካናካ ሲገናኙ ለግንባር እስኪት ሆነን በመስብት በቡል ወደ ሙሉ ስፔሮ መደብት ይሰማናል? ምን ዐይነት የጨፍገገው ቀን ነው አንልም? ምናልባትም በአንደበታችን አግራር ይሆናል፤ ሆኖም ይኒሙ የሚሰማን?

የፌዴራል ፖሊስ ሰራተኛ ሰነድ ቁጥር 1234567890
የሰነዱ ስም አብነት ገብረ
የሰነዱ ቀን 2023/05/15
የሰነዱ ቦታ አዲስ አበባ

[illegible][illegible][illegible]

«የጥቅም ሆኖ የሚያገለግል» ይደርስናል። «የጥቅም ሆኖ የሚያገለግል» ይደርስናል።

[illegible]

ከእነርሱ ጥቂቶች በጌታ ላይ በማግረም ረማቸው መልእክትን ልኮ በሞት ቀጥተቸዋል። ይህም፤ እኛም በጌታ ላይ እንዳናገረመርምና በእነርሱ ላይ የደረሰው እንዳይደርስብን ያስጠነቅቀናል። ይህ ሁሉ የተጻፈው በእነርሱ ላይ የደረሰው በእኛም ላይ እንዳይደርስ ለማስጠነቅቅ ምላሌ እንዲሆንን ነው። በእነርሱ ላይ ከደረሰው ነገር ትምህርት ለማጥፋት እንደ እነርሱ እንዳንጠፋ መጠነቅቅ ይገባናል (1ኛ ቆሮንቶስ 10፡10-11 ሕያው ቃል)።

[illegible]

እበራኢሳውያንን ከግብፅ እየመራ ያመነችው ሙሴ ነበር፤ በምድረ በዳ
ንህኒቸው እግዚአብሔር ጥንቃቄ አድርጎባቸው ነበር፤ ከእነርሱ ጋር
ለመሆኑም አንዳንድ እስደናቂ ምልክቶች ሰጥቶባቸው ነበር። ባሕሩን
ከፍሎ በደረቀ ምድር አሻንጉቸው፤ በማያሳድዱዋቸው የግብፃውያን ሠራዊት
ላይ ግን ባሕሩን መለሰባቸው። እግዚአብሔር በእነርሱ ከታመኑ መደ
ተሰራይቱ ምድር እንደሚያግባቸው፤ በምድረ በዳ እንደሚመነባቸው፤ ለ
ሳቶቻቸውንም ከፈታቸው አንደሚያጠሩላቸው፤ ቃል ግብቶላቸው ነበር።
እርሱ ከእነርሱ ጋር ለመሆኑ ምልክት እንዲሆናቸው ቀን በደመና ዓምድ፤
ሌሊት ደግሞ በእሳት ዓምድ ይመራቸው ነበር።

[illegible][illegible]

በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር አላኪያንገፈግፈግቶታና በአፍንጫችሁ እስኪወጣ ድረስ ለገድ ወር ሙቡ ትመገቡታላችሁ ይህም የሚሆነው እዚህ በመካከላችሁ ያለውን ጌታ ስለናቃችሁና በእርሱ ላይ ስላሳረመረማችሁ ነው አላቸው (ዘኁ፳፭ 11+20)።

እስራኤላውያን እርባ ዓመት ሙሉ በምድረ በዳ ሲጓዙ እንድ ነገር በሳደሰባቸው ቁጥር ያገረመርሙ ነበር፤ ይካሄድኩኝ ነበር፤ እንደ ገና ወደ ግብፅ ለመመለስም ይነሣሁ ነበር።

ከግብፅ ተነሥተው ወደ ተስፋይቱ ምድር ለመግባት የሚያስፈልጋቸው ከሁለት ሳምንት ያነሰ ጊዜ ነበር፤ ታዲያ፤ ለምንድነው እርባ ዓመት የወሰደባቸውን ልጆቻቸውን፤ ሚስቶቻቸውን፤ ከብቶቻቸውን ይዘው እንኳ በቡቂት ሳምንቶች መሸፈን የሚችሉት ጉዞ ነበር። ያን ያህል ዓመት የወሰደባቸው ስላገረመረሙ፤ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንደሚያደርሳቸው፤ የሳደሰባቸውን ሁሉ እንደሚያሟላላቸው እግዚአብሔር በገባላቸው ተስፋ ስላላመኑ ነበር።

የኋላ ኋላ እስራኤላውያን መጀመሪያ ወደ ተስፋይቱ ምድር ድንበር ሰደረቡ ጊዜ፤ በከተማው ውስጥ የሚኖሩት ሰዎች ግዙፍነትና የሚኖሩበት ከተማም ቁሬያውን በግንብ መታጠሩን አዩ። በገጠማቸው መሰናክል እግዚአብሔርን ከማመስገን ይልቅ፤ ጠላቶቻቸውን እንደሚያጠፋላቸው የገቡትን ቃል መጠበቅ እንደሚችል ከመታመንና በዚህም ደስ ከመሰኘት ይልቅ፤ ሙሴ ላይ ተነሡ፤ እንደ ገና ወደ ግብፅ ለመመለስም ፈለጉ። ለዚህ ሁሉ ያበቃኸን አንተ ነህ በማለት ሙሴን ወታቀ።

ሁለት ሰዎች ብቻ ማሰት ኢያሱና ካሌብ ግን እግዚአብሔር የገባላቸውን ቃል እንደሚፈጽምና ወደ ተስፋይቱም ምድር እንደሚያገባቸው አምነዋል። ይሁን እንጂ፤ ሕዝቡ ኢያሱንና ካሌብን መስማት አልፈለጉም። ኢያሱና ካሌብ እንደ ሌሎች ግዙፍ ሰዎችን አይተው ነበር፤ ግንቡ ምን ያህል ረጅም መሆኑንም አይተው ነበር፤ ሆኖም ልባቸውን ያሳረፉት ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ነበር።

እዚህ ላይ የእግዚአብሔር ትዕግሥት አልቆ ቆጣው ጀመረ። የፊሳቸው ማግረምረም እነርሱን ራሳቸውን እንደሚያጠፋቸው እግዚአብሔር ማለ። ከእነዚያ ካገረመረሙ ሰዎች መካከል አንዱም በሕይወት እንደሚኖርና የተስፋይቱንም ምድር እንደማይረግጥ ተናገረ። እነርሱ አልቀው አዲስ ትውልድ አስኪነሣ ድረስ በምድረ በዳ መንከፊተት ነበረባቸው። ያንን አዲስ ትውልድ እየመሩ ወደ ተስፋይቱ ምድር የሚያገቡት ደግሞ ኢያሱና ካሌብ ይሆናሉ። ከግብፅ ከመጡት መካከል በሕይወት የተረፉት እነዚህ ሁለት ሰዎች ብቻ ነበሩ። ስለዚህ ያንን ትውልድ ተቆጥቼ፡- ልባቸው ዘወትር ይሰላታል፤ መንገደንም አላወቁምን አልሁ ስለ። ደግሞም፤ እኔ ወደምሳሳቸው የዕረፍት ቦታ ከቆ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ (ዕብራውያን 3+10)።

በየጥቃቅኑ ነገር ማግረምረማቸው እስራኤላውያንን ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገቡ አድርጓቸዋል። እኛም ብንሆን በየምክንያቱ ማግረምረማችን፤ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ወዳለው የተሟላ ሰቅድ እንዳንገባ ያግደናል።

መንድሞቼ ሆይ! ከእናንተ ማንም ከሕያው እግዚአብሔር የሚያርቅ ከፍኑ የሚያምን ልብ እንዳይኖረው ተጠንቀቁ (ዕብራውያን 3+12)።

የእስራኤላውያን ማግረምረም ምክንያት አለማመን ነበር፤ የእያንዳንዱ ማግረምረማችን ሥረ መሠረቱም አለማመን ነው።

አለማመን እስራኤላውያን ወደ ምድረ ከነዓን እንዳይገቡ አድርጎአል። የእግዚአብሔር ዐላማ ግን፤ እነርሱን ወደ አንድ መልክዓ ምድራዊ ክልል በማግከት ብቻ የማይሰጥ ሳይሆን፤ ከዚያም በላይ ነበር። የተስፋው ምድር በእርሱ የመታመን፤ የዕረፍትና የእኔም ሰላም ምድር እንዲሆን ነበር የእርሱ ዐላማ።

ስለዚህ ወደ ዕረፍቱ አንድንገባ የተሰጠን ተስፋ አሁንም እንደተጠበቀ ነው። ይህም ስለሆነ ከእናንተ መካከል ማንም ከራሱ ጥፋት የተነሣ ተስፋ ወደ ተሰጠው የዕረፍት ቦታ ለመግባት ሳይችል እንዳይቀር መፍራትና መጠንቀቅ ይገባዋል። ... እኛ ግን በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ስለምናምን ወደ ዕረፍቱ ቦታ አንገባለን። እግዚአብሔር ወዳዘጋጀሁላቸው የዕረፍቱ ቦታ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ምያለሁ ብሎ ቢናገርም የሰረፍቱን ስፍራ ግን ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ ዝግጁ አድርጎ ይጠብቃቸው እንደ ነበር ግልጽ ነው (ሕያው ቃል ዕብራውያን 4+1-3)።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን የተሟላ የዕረፍት ቦታ አዘጋጅቶአል። እንዲህ ስል ከሞት በኋላ ሳይሆን፤ አሁን በዚህ ምድር ማለቱ ነው። ይህም ዕረፍት፤ በእርሱ በማመንና በመታመን የምንኖረው ሕይወት ነው። ያንን ዕረፍት የምንፈልግ ከሆነ፤ አለማመናችንንና ማግረምረማችንን እንተተው፤ አለማመን በእግዚአብሔር ላይ የሚፈጽም እደገኛ ጎጠኦት ነው። የዚህ ዓለም ትልቁ ጎጠኦቱ በእርሱ አለማመን መሆኑን ኢያሱስ ተናግሮአል (ዮሐንስ 16+9)።

አንድ ማንኛውም ጎጠኦት ሁሉ አለማመንም በእግዚአብሔር ላይ ማመስ ማለት ነው። ያለን ምርጫ ሁለት ነው፤ ማመን ወይም አለማመን። የቄብስተር መዝገበ ቃላት አለማመን የሚለውን ቃል፤ «የእምነት ተጓራሪ፤ የተባለውን ወይም የተነሳረውን ለመቀበል አለመፈለግ፤ እምቢ ማለት፤ ማመስ» በማለት ተርጉሞታል። አለማመን ይህን ያህል ኮባድ ጎጠኦት ከሆነ እርሉን በተመሰከተ አንድ ነገር ማድረግ አለብን ማለት ነው።

በመጀመሪያ ደረጃ ማድረግ ያለብን መናዘዝ ነው።

ለብዙ ዓመታት ከማግረምረም ግለትም፤ ድምዳሜ አሰምቼ ከማግረምረም የራቀ ሕይወት አንዳለኝ ሳለብ ነበር። ከሙጭ ስታይ ፈጥሞተኝ ፊት ነበረኝ፤ በሙስጤ ግን ማግረምረምን ልማድ አድርጌ ይገድሙ ነበር። ከዚያ ችግር መላቀቅ የቻልኩት፤ ማንም ባያይና ባይለማም ማግረምረም ጎጠኦት መሆኑን የተቀበልሁ ጊዜ ነበር።

እንደዚያ ያለ ማጥራትም እንደ ገጠኦች እንደማይቆጠር ዐሰብ ነበር። በቂ እንቅልፍ ሳለገኝ ካደረኩና ጠዋት ድካም ከተሰማኝ እንዳይቆይሁ። ሽንት ቤት ስሄድ ቀድሞኝ የገባ ሰው ካለ እንዳይቆይሁ። መሥሪያ ቤት ለመሄድ ሰጥኵልኝ ቀርቦኝ ስበላ እየተነሳኝ ነበር። በርግ ስገባ በሚገጥመኝ ጥቃቅን ችግር እንዳይቆይሁ። የቴሌፎን፣ የውሳኔ የመብራት ክፍያ ከበዛብኝ እንዳይቆይሁ። መኪናዬ አልፍሳ ለትላኝ እንዳይቆይሁ። ወደ የትም ሰፍሮ ስሄድ የትራፊክ መብራት ካለቀመኝ እንዳይቆይሁ። በርግ ውስጥ አምሽቺ መሥራት ያለብኝ ካለ ቶሎ ወደ ቤት ሄጄ መተኛት ባለ መቻሌ እንዳይቆይሁ። በሚቀጥለውም ቀን ሕይወት በዚህ መልኩ ይቀጥላል።

ለሌላም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን እንዳለብኝ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን መንፈስ ቅዱስ ካመለከተኝ በኋላ ግን፣ ለዘመናት ሳጥራለሁ መኖራትና ይዘንንም ሳልገነዘብ መቆየቴን አሰተውያለሁ።

ከችግሩ ለመውጣት የመጀመሪያው እርምጃ የማጥራትም ልማድ ያለብኝ መሆኑን መቀበል ነበር። ከገጠኦታችን ለመሳቀቅ በጣም ውጤታማው መንገድ፣ በተገቢው ሁኔታ ገጠኦታችንን ማወቅና መቀበል ነው። ከዚያ በኋላ እንደነበረኝ ማመኛ በዚያ ገጠኦች ላለመውደቅ ቁርጥ ውሳኔ እናድርግ። ጽንተን የምንቆይምበትን ኃይል እንዳይሰጠን እግዚአብሔርን እንለምን። በመጨረሻም፣ ጸሎታችንን እንደሰማ በማመን እግዚአብሔርን እናመስግን።

ከማጥራትም ይልቅ በሁኔታዎች ሁሉ እርሱን እንደምናመስግን ከእግዚአብሔር ጋር ውል ካደራግን በኋላ፣ ሥራው እንደ ተጀመረ እርግጠኞች እንሁን። ከማጥራትም ሕይወት ወደ ምስጋና ሕይወት ራሳችንን የምንለውጠው እግዚአብሔር በሚሰጠን ኃይል እንጂ በራሳችን አይደለም። ማጥራትም ለማችንን ትተን እርሱን ለማመስገን ውሳኔ ማድረግ የእኛ ፈንታ ነው። የመለወጡን ሥራ የሚሠራው ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው። ዐይኖቻችንን ኢየሱስ ላይ ይሁኑ፣ ስለ ማንነቱና ማድረግ ስለሚችለው ሁሉ እናመስግን።

ለማጥራትም ምክንያት የሚሆኑ ነገሮችን እግዚአብሔር ወደ ሕይወታችን እንደሚያመጣ ከሕይወት ልምዳችን እንረዳለን። እንዲህ ያሉ ነገሮች ወደ ሕይወታችን ሲመጡ፣ እኛን ለመለወጥ የሚጠቀሙባቸው ስለሆኑ እናመስግን። እነዚህ ነገሮች ከዚህ በፊት ያስናክሉን ነበር፤ አሁን ግን የእግዚአብሔርን ብርታት ያሳያል። እምነታችን እንዲያድና እንዲገብረን ያደርጋሉ።

በሕይወታችን የሚደርሱ ጥቃቅን ነገሮችን በአመሰጋኝ ልብ ስንቀበል፣ የእግዚአብሔር ኃይል ወደ ሕይወታችንና ወደ ሁኔታዎቹ ይለቀቃል። ብዙም ሳይቆይ የደሰተንን ለሚታም ይሰማናል። እንዲህ ለሌላ ግን ለሚቆይ የደሰተንን እንደ ምልክት መውሰድ አለብን ማለት አይደለም።

የምናመስግነው የእግዚአብሔርን ቃል እንጂ ለሚቆይን መሥራት በማድረግ አይደለም።

ለካመታት ሳጥራለሁ ከነበረበት ነገር አንዱ የሙዚቃ መሣሪያዎችን የመጫወት ችሎታ ስለሌለኝ ነበር። ማንኛውንም ጣፋጭ ሙዚቃ የምስማማው፣ ምንው እኔም የሙዚቃ መሣሪያ መጫወት በቻልኩ ወይም ጥሩ ዘማሪ በሆንኩ ኖሮ። በማለት የጎደለኝን ነገር እያሰላሰልሁ ስለ ነበር ሙዚቃውን በሙሉ ልቤ አቅዳምጠውም ነበር።

እንደ ቀን ምርጥ የሙዚቃ ትንብር (ኮንትራቶ) እየሰማኩ እያለ በድንገት፣ «የሙዚቃ መሣሪያ መጫወት ባለ መቻላህ እግዚአብሔርን ታመስግናለህ?» የሚል ጥያቄ ወደ አእምሮዬ መጣ።

ጥያቄው ከመንፈስ ቅዱስ መሆኑ ስለ ገባኝ፣ በአበርክብት ዘታ እየተቀነጠነጥኩ፤

«እይመስለኝም ጌታ ሆይ! አመሰግኝ ነኝ ብዬ አሳለብም» አልኩ።
«መሆን ትፈልጋለህ?»

«እምን ጌታ ሆይ! ይህም ለሕይወቴ ያለህ ዕቅድ እንደ ሆነ ይገባኛል። የሙዚቃ መሣሪያዎችን መጫወት እንድትችሉ ፈቃድህ ቢሆን ኖሮ ችሎታውን ትሰጠኝ ነበር፤ ችሎታዬን ማዳበር የምትችሉበት ሁኔታዎች ታዘጋጅልኝ ነበር፤ ስለዚህም አሁን ባለባብት ሁኔታ ለላላዬ አመሰግንባለሁ አልኩ።»

ይህን ስል ከዚህ ቀደም የማሳውቀው ሰላም ልቤ ውስጥ ፈሰሰ፤ ባለሁብት ሁኔታ በመሆኔም ደስተኛ መሆኔን ተገነዝብኩ።

«ሰለተምርህ የምፈልገው ይህን ነው» አለ በውስጤ የምስማው የመንፈስ ቅዱስ ድምፅ። «ከጣም ያማረ መዚቃ መጫወት ብትችሉ ኖሮ ጥቂት ሰዎችን ታስደስታለህ፤ ለታመሰግን ግን ሁሌም ደስ የምታሰኝው እግዚአብሔርን ነው።»

የሙዚቃ መሣሪያ መጫወት አለመቻሌ ለእኔ እንደ አንድ ዐይነት ጉድለት ተሰምቶኛል፤ ለእግዚአብሔር ግን ምኒም አልነበረም፤ እንደ ጉድለት አሳየውም። ባለሁብት ሁኔታ ራሴን መቀበል አቅዳኛል፤ እግዚአብሔር ግን ባለሁብት ሁኔታ እኔን መቀበል አሳቃተውም።

እንዳንድ ሰዎች የተለያዩ ነገሮች ስለ ካደሉባቸው ባይነት ይስማቸዋል፤ በራሳቸው አይረኩም፤ ራሳቸውን አይቀበሉም። በእዲህ ሁኔታ ሕይወታችን መጀመር ቢችሉ ኖሮ ትልቅ ፖለቲከኛ፣ ጋሞቂ ስፖርተኛ፣ ሚሊኦኔር፣ ዶክተር ወይም የፊልም አክተር ቢሆኑ ይሻሻላቸው እንደ ነበር ያሰባሉ።

እንተተሰኝ ይህ ሳይላኝ እያልህ ቅር የምትሰኝበት ነገር ይኖር ይሆን? ስድሉን ብታትን ኖሮ በሌላ ነገር ብትወለድ፣ ወይም አሁን ካለህ የተለየ ሙያ ቢኖርህ ትወድ ነበር? ሌላ ጎረቤት፣ ሌላ ማደራት ብትኖራኝ ጥሮ

በማለት ታስብለህ? አሁን ያለኸው እግዚአብሔር እንድትገኝ በረላገው ሁኔታ እንደ ሆነ መቀበልህን ትናገራለህ? በሕይወትህ የሚደርስ እያንዳንዱን ጥቃቅን ነገር እንኳ በቸልታ እንደሚታወቅህ ታምናለህ? የተሳሳተ የምትላውን ምርጫ በምታደርግበት ጊዜ እንኳ ጣልቃ ገብቶ የማስተካከል ችሎታ እንዳለው ታውቃለህ?

የተሳሳተ ምርጫ የሚባል ነገር መኖሩ እውነት ነው። እስካሁን በዚህ መጽሐፍ ለናዬ የነበረው ትክክለኛ ምርጫ ስለ ማድረግ አስፈላጊነትና ያ ምርጫ በሕይወታችን በላማያስከትለው ውጤት ነበር። በእግዚአብሔር የምንተማመን ከሆነ ግን የተሳሳተ ምርጫችንን እንኳ ሳይቀር ለበጎ ሊለውጠው ይችላል።

ምናልባት አሁን ካለህበት ሥራ ወይም ቦታ ሊያነግስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሊሆን ይችላል። ያም ሆኖ፤ እስካሁን ድረስ ያለህበትን ቦታ በደስታና በምስጋና መቀበል አስፈላጊ መሆኑን መገንዘብ ይኖርብሃል። ስለ እያንዳንዱ አስቸጋሪ ሁኔታ ስታመስግኑ ፤ በመንገድህ ለሚገኙት ማንኛውም ለውጥ ለፈቃዱ ራስህን ስታስገብ፤ እርሱ በፈቀደው ጊዜ ወደ ትክክለኛው ስፍራ ያደርስሃል።

ምንም እንኳን እርሱ ባያውቅም እግዚአብሔር አረማቂውን ንጉሥ ቂርሰን ፤ እርሱ በፈቀደው ትክክለኛ ጊዜ ወደ ተፈላገው ስፍራ እንዳንተሳተፍን አስታውሳ፤ ስለዚህም አሁን ካለህበት የተለየ ቦታ ላይ እንድትሆን እግዚአብሔር ቢፈልግ ኖሮ ያንን ያደርግ እንደ ነበር እርግጠኛ ሁን። በዚህ ቅጽበት የአንተ ሥራ አሁን ያለህበት ቦታ በመሆኑ እርሱን ማመስገን ነው።

ምናልባትም ከዓመታት በፊት ያደረግኸውን የተሳሳተ ምርጫ እግዚአብሔር በመንፈሱ አማካኝነት አሳይቶህ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ አለመሆኑን እያወቅህ ሆነ ብለህ በራስህ መንገድ ሄደህ ይሆናል። ስለዚህ የተሳሳተ ምርጫ ይቅርታን ጠይቅ፤ ይቅር ስላለህም አመለካው፤ በዚያ የተሳሳተ ምርጫ በራስህ ሌሎች ላይ ያደረሰከውን ጉዳት ማስተካከል ወደምትችልበት ትክክለኛ መንገድ እንዲመራህም ጸልይ። ከዚህ ቅጽበት ጀምሮ የቀረው ሕይወትህን መላው በመላው በእግዚአብሔር እጅ ላይ አኑር፤ ጎሳፊነቱ የእርሱ መሆኑን ተማመንበት። አሁን ስላለህበት ስለ እያንዳንዱ ጥቃቅን ነገር እግዚአብሔርን አመስግን።

ምናልባትም ብዙም ሳይቆይ፤ አሁን ካለህበት ሁኔታ ሊያወጣህ የእግዚአብሔር ጎደል እየተንቀሳቀሰ መሆኑን ትረዳ ይሆናል፤ ወይም ደግሞ ሁኔታዎቹ ባይለወጡም አንተን ራስህን ይለውጥህ ይሆናል። ያም ሆነ ይህ፤ አሁንም በሆነ ነገሮች ሁሉ በእርሱ ቁጥጥር ሥር በመሆናቸው እግዚአብሔርን አመስግን፤ ጎሳፊነቱ የእርሱ ነው።

በአንድ ዐይነት ታላቅ ሙያ የተሰማራ ክርስቲያን ልዩ በሆነ ሁኔታ ሕይወቱን ለክርስቶስ ሰጥቶ ነበር፤ ይህን ውሳኔ ካደረገ በኋላ ግን ብዙም

ሳይቆይ ጥሩ ደመወዝ ያገኝበት ክንበረ ጎሳፊነት ሁኔታው ተተክሎ። ሌላ ሥራ ለመያዝ ብዙ ሳይ ታች አለ፤ ሆኖም ምንም አላገኘም። ቤተሰቡ ትግር ሳይ ጠይቀ፤ ሶዳ በሶዳ ሳይ በተደራረበ መጠን የእርሱም ስጋትና ጭንቀትም ጨመረ፤ ጸሎቱ ከቤቱ ጣሪያ በላይ ዘለቆ የማይሄድ መስሎ ታዋው።

አንድ ቅድሚያ ምሽት ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን ንግግር ሳደርግ ያዳምኝ ነበር፤ ያኔ ሥራ ከፈታ አንድ ዓመት ሆኖት ነበር። ሌላ ሥራ ያላገኘው ምናልባት እግዚአብሔር የፈሰ ምክንያት ስላለው ሊሆን እንደሚችል ድንገት ብልጭ አለለት፤ ሥራ ስላላገኘና በዚህም ምክንያት እርሱና ቤተ ሰቡ እያለፉበት ስላለው ትግር ሁሉ ማመስገን ጀመረ።

በሚተጥለው ቀንም እንዲሁ እግዚአብሔርን ሲያመስግን ሞላ፤ በጣም የንግግር መው ድግሞ ብዙ ባመሰገነ መጠን ፍርሀቱና ቅርጋው ይበልጥ እየተለለ መሄዱ ነበር። በዚያ ፈንታ ከዚህ በፊት በማያውቀው እውነተኛ ደስታ ልቡ ሞላ።

በኛ ማለዳ እቤቱ ለልክ ተደወላና አንድ በከፍተኛ ጎሳፊነት ሳይ ያለ ንደኛው አብሮት ለመሥራት ይፈልግ እንደሆነ ጠየቀው።

«አምን፤ አብራህ ልሁራ ፈቃደኛ ነኝ» አለ።

«መቼ መጀመር ትፈልጋለህ?»

«ከነገ ጀምሮ»

«እንግዲያውስ ነገ ልክ ከጠዋቱ ሦላት ስዓት ቢሮ እንገናኝ።»

የአዲሱ ሥራው ደመወዝ በጣም ጥሩ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ከሁሉም የበለጠው በየዕለቱ ከትልልቅ ድርጅት ባለቤቶች ጋር የሚያገናኘው መሆኑ ነበር። ለእነዚያ ክብርቱዎች ስለ ክርሎስ ይመስሉትና እነርሱም ጌታና አዳኝ እድርገው ይቀበሉት ጀመር።

አንድ ጊዜ ከዚህ ሰው ጋር ተገናኝተን ስንጋገር፤ ከነበርኩበት ሁኔታ የተነሳ ፍርሀትና ቅርታን አስተናግድ በነበረበት ጊዜ እግዚአብሔር የፈቀደውን በሕይወቱ እንዳያደርግ ስከላከል ነበር። ስተማመንበትና ሕይወቱ ስለ ነበረበት ሁኔታ ሳመስግኘው ግን እርሱ ጎሳፊነቱን ሲወስድና ወደሚወደው ሁኔታ ሲመራኝ አያለሁ። በማለት ነግሮኛል።

አንዲት ወጣት እስተማሪ ለሰረፍት ወደ ሌላ ስፍራ ሄዳ እያለ በሚተጥለው ጊዜም ስለሚኖረው ሥራ ዝርዝር ለመወያየት ስብሰባ ስለሚደረግ በአስቸኳይ እንድትመጣ ከዳይሬክተሩ ደብዳቤ ይጻፍላታል። ደብዳቤው በጊዜው ሳይደርስ በመቅረቱ፤ ስብሰባው ላይ መገኘት አልቻለችም፤ በዚህ ምክንያት ሥራው ስሌላ ተሸጠ። ዕረፍትዋን ጨረሰ ስትመለስ ሥራዋን መቀጠል እንደሚችል ተነገራት።

በጣም ደንገጠች፤ የምትደርገውን ብታጣ ሌላ ክፍለ ሆዢ ወዳሉ ወላጆቿ ለመሄድ ወስነች። በዛግላት ሳምንት ውስጥ ትምህርት ቤት ሊጀመር ነው።

በአካባቢው ደግሞ ሥራ የለም፤ በዚህ ላይ ደግሞ የኮሌጅ ትምህርቱን የጠናቀቀችበትን ሰዓ መክፈል ነበረባት።

ያህች ወጣት በቅርቡ የምስጋና ፍሬ የሚሰጠውን መጽሐፍ እንብባ ነበር፤ ከመጽሐፉ የተረጎፈችውን ሥራ ላይ የምታውልበት ምሳሌ ሁኔታ እንደ ተፈጠረም ዐበባለች። ስለዚህም ሆነ ብላ ሳለመጨነቅ ጥረት አደረገች፤ ሥራ በማጣትዋና ስኬታዊነትዋ ስላለው ዕቅድም እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመረች።

አልፎ አልፎ ወደ አላምጦሮዋ የሚመጣውን ብስጭት እየተከላከለች ሁለት ቀን እግዚአብሔርን ስታመስግን ዋስትና። በምስተኛው ቀን እንዲት ሳረቢትዋ በአጥፍ በኩል ጠራቻትና፤

«እንደምንምተው አስተማሪ ትመስገደኛለሽ፤ ክርስቲያን ትምህርት ቤት ማስተማር ብትችይ ደግሞ የተሻለ እንደሚሆን ዐበባለሁ፤ ለምን የእኔ ልጅ ወደሚማርበት ትምህርት ቤት ደውሽሽ ዳይፈክተኛን አታናግረውም?» አስቻች።

እንደ ተባለችው ስልክ ደውላ ዳይፈክተኛን አነጋግረች፤ በጣም የሚያስከርመው ደግሞ አንድ አስተማሪ በድንገት ሥራውን በመልቀቅ በታው ባይ ነበር። እንተተርኪው ተደረገችና በታው ተቀጠረች።

«በእርሱ ስለ ታመንኩና በሆነው ሁሉ እርሱን ስለመላገጅሁ እግዚአብሔር ሁኔታውን ሁሉ እንደ ተቆጣጠረ እርግጠኛ ነኝ። እንደ ቀድሞው ብንጫንጭና ባገረመርም ኖሮ፤ ተስፋ ቆርጪዋ ወደ ወላጆቿ ቤት ሄጄ ቢሆን ኖሮ፤ ምናልባት ይህን ሥራ ላላገኝ እኛል ነበር» ትላለች ስለ ሁኔታው ስትናገር።

አዲሱ ሥራዋ በብዙ መልኩ ከበፊቱ የበለጠ ነበር። በክፍል ውስጥ ስለ እምነትዋ በነጻነት መናገር ትችላለች፤ ችግር ላለባቸው ተማሪዎቿ ያለ መላቀቅ መጸለይ ትችላለች።

ለዚህች ወጣትም ሆነ ለዚያኛው ክርስቲያን ወንድም እግዚአብሔር ራሱን የቻለ ሰቅድ ነበረው። በፊት የነበሩበት ሥራ በቋረጥም፤ ሥራ ስለ ማጣታቸው ቢያመስግኑት እግዚአብሔር አዲሱና የተሻለ ሥራ በር ከፍቶላቸዋል።

ፍርሀትና ቅርታ፤ መነጫነጭና ማካራምረም፤ እግዚአብሔር ለኃይወታችን ያለው ሰቅድ እንዳይፈጸም ያዘገያል። እግዚአብሔር በኃይወታችን ሰቅዱን የሚፈጽምበት የራሱ ትክክለኛ ጊዜ አለው፤ ይሁን እንጂ፤ የእርሱ ጊዜና የእኛ ጊዜ ሁሉም ሳይጣጣም እንደሚችል ማስታወስ አለብን።

በተፈጥሮ ቀጠሮ አካባቢ እንደ ሆንሁ ዐበባለሁ። «የጌታን ጊዜ» የማጣክን ባለ መዋኔና ነገሮችን ለማደራጀት ባሰኝ ችሎታ ስኬራራ ኖራለሁ። አንድ ቀን በክርስቲያን ሠራተኞች ማኅበር አባሎች ንግግር

አንዳደርግ ኤል ፓሶ ቱክሳስ 'ፕሮግራም' ተይዟል፤ ስለ ነበር ወደዚያው ለመሄድ በአውሮፕላን ተሳፍራለሁ። 'ፕሮግራም' ላይ በ8 ሰዓት ለመገኘት ነበር ያስብኩት፤ የእኔ ሰዓት ግን 8:30 ልትል ነው፤ እየተቆጠበትኩ ደጋግሜ ሰዓቱን እያየሁ ነበር። «መገኘት ከነበረብኝ ሰዓት በመዘግየቱ ምን የሚገኝ መልካም ነገር ይኖራል?» በማለት ተገረምኩ።

«ጌታ ሆይ! ለምን እንደዚያ ሆነ?» እየተነጫነጭኩ በልቤ ጌታን ጠየቅሁ። ለጥያቄዬ የተሰጠኝ መልስ ግን ሌላ ጥያቄ ነበር።

«በመዘግየትህ ታመስግናለህን?»

«ጌታ ሆይ! ጉዳዬንኮ አንተን ከማመስገን ወይም ካለማመስገን ጋር የተያያዘ አይመስለኝም፤ እነዚያ ሰዎች 'ፕሮግራም' ይዘውልኛል፤ ማንኛውንም ወጪዬን ሽፍነዋል፤ በስዓቱ እስፍራው እንደግኝ ይጠብቃሉ። ወደዚያ የምሄደውም አንተን ስለ ማመስገን ሳስተምራቸው አንደሆነ ታውቃለሁ።»

«በመዘግየትህ ታመስግናለህን?» አለ ቅድም የሰማሁት ድምፅ።

ወዲያውኑ አንድ አውነት ብልጭ አለልኝ። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በጣም ያንገበዝኝ ሰብሰባው ላይ የሚገኙት ሰዎች ጉዳይ አልነበረም። ስሁኔታው የተረበሸኩት እኔ ራሴ እንጂ እነርሱ አልነበሩም። ሁኔታዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆናቸውን ዘንግቻለሁ፤ በአግባቡ በጊዜዬ አንድጠቀምበት ስላላባቸውን እየተነጫነጭኩ ነበር።

«እግዚአብሔር ሆይ! አህናለሁ» አልኩ በስሆሳስ። «በጊዜዬ እንዴት ስለግባቡ መጠቀም እንዳለብኝ አንተ ክእኔ የተሻለ እንደምታውቅ አምናለሁ። ብዙንደ እንኳ በዚያ ውስጥ የራሱ መንገድ ይኖርሃል፤ ለስዚህም አመለካከትህ። የጊዜ አጠቃቀሜን ሁሉ ለአንተ አሰባስቦ፤ ሁሉንም ለበጎ እንደምታደርገውም እታመንሳለሁ።»

መቀመጫው ላይ ወደ ሕገ ደገፍ አልኩና በረጅሙ ተነፈስኩ። ሰዓቴ 8:45 ትላለች፤ ሆኖም ፍጹም ሰዓም ነበረኝ። በዚህ ጊዜ አስተናጋጅዋ በአጠገቤ ስታልፍ ዐደኔ በድንገት ሰዓቷ ላይ አረፈ፤ የእርስዋ ሰዓት 7:45 ትላለች።

«የእኔ እመቤት፤ ሰዓትሽ 7:45 ትላለች ትክክል ይመስልሃል?» አልኳት ቀና ብዬ እየተቀመጥኩ።

«አምን ጌታዬ» ሰዓቴ ትክክል ናት፤ አሁንኮ ወደ ሌላ ሰፍረ ሰዓት ተሸጋግረናል፤ ስለዚህም በትክክል 7:45 ነው።

ሁኔታው ገርሞኝ ፈገግ አልኩ። «ጌታ ሆይ፤ ስለ ጊዜው መጨነቁ ትክክል እልመሆኑን ስላስተማርኩኝ አመስግናለሁ።»

በረራ ላይ እያለን 8:00 ወደ መሆን እየተቃረበ ነበር፤ እንደ ገና ለጋት ተሰማኝ። አውሮፕላኑ የምፈልገው ሰፋራ ሲያርፍ 8:15 ሆኗል፤ ያም ሆነ ይህ፤ ጥቂት ደቂቃዎች መዘግየቱ አልቀረም ስል ዐሰብኩ።

«ጌታ ሆይ! ይህን ያህል ቅብተብኑ በመሆኔ አዝናቡ:: ከዚህ ቀደም ዘግይቼ አላውቅም:: እሁን ግን ሰምን እንደዘገይ እንዳደረግህ ሊገባኝ እልቃለሁ::»

«ታመስግንኛለህ?»

«እዎን ጌታ ሆይ! እመስግንሃለሁ:: 8:20 በመሆኑና አሁን ያለሁበት ቦታ ላይ በመሆኔ እመስግንሃለሁ::»

ከአውሮፕላኑ ወርጄ ገብ ስጅምር ሰዓቱ 8:25 እየላዩት ነበር:: የፕሮግራሙ ዝርዝር ሰማዩት ወረቀት ከኪሲ እውጥቼ ስመስከት: ስብስባው የሚጀምረው 8:30 መሆኑን ነበር የሚናገረው!

በቅርብ ወዳለው ታክሲ መቆሚያ ፈጠን ፈጠን እያልኩ ተራመድኩ:: ጌታ ሆይ! ሁሉም ነገር ትክክል ነው: እንተ የጊዜ እስተዳዳሪ መሆንህን ልታመንብህ እንደሚገባ እስተምረኸኛል::

«ወዴት ነው ጌታዬ?» አለ ታክሲ ነጂው::

«ኤልፓስ ሔልተን ሆይል: በተቻለ ፍጥነት ቶሎ መድረስ እፈልጋለሁ!»

ታክሲ ነጂው በመገረም ዐይነት ፈገግ እያለ ከመንገዱ ማዶ ወዳለ ስፍራ አመለከተኝ: «የሚፈልጉት ሆይል እኮ ያውና!»

ወደ ስብስባው እዳራሽ እየገባሁ እያለ ሰዓቴን በጨረፍታ ተመለከትኩ ልክ 8:30 ነበር የሚሰው:: ንግግር እንዲያደርጉ የተጋበዙት ሰዎች ወደ መድረሱ እየሄዱ ነበር: እኔም ቦታዬን ለመያዝ ከታላቸው ተኩተልኩ::

ደቂቃዎች እንኳ ሳይቀሩ የእግዚአብሔር ሰዓት ፍጹም ነው:: በእርሱ ፕሮግራምና ስቅድ ውስጥ መሆናችንን ማወቅ እንዴት ድንቅ ነው::

የሕይወት ጊዜህን በእግብር እንዲመራህ ስለእርሱ ስጥ:: በእርሱ ከታመነክ: ባስፈላገው ጊዜ እርሱ ወደሚፈልገው ስፍራ ያደርስሃል:: የቀጠ ሮ ሰዓታችንንና እያንዳንዱ የሕይወታችንን ጉዳይ እርሱ ሲመራው መልካም ይሆናል:: እያንዳንዱን ሰዓት አንዴ ስለእርሱ ካስረከብን በራሱ ጊዜ ሕይወታችንን ወደ ተገቢው ስፍራ ማድረስ የእርሱ ጥሪነት ይሆናል::

እንዲህ ሊባል ግን «እግዚአብሔር በፈለገው ጊዜ ወደ ፊት ወደ ስፍራ ይመራኛል: ስንዚህ ባለቤት ቦታ ሆኜ እስኪያንቀሳቅስኝ እጠብቃለሁ: እስኪያው ግን ትንሽ ልተኛ» በማለት በስንፍና መቀመጥ አስብን ማለት አይደለም::

ከእኛ የሚጠበቀውን ሁሉ እናድርግ: ያም ሆኖ: ጊዜ አካባቢዎች ሆነን ለመገኘት ይህን ያህል መጨነቅ የሰብንም:: የድርሻችንን እናድርግ: በጠዋት እንነጥ: ቀጠረኦችን ቦታ በሰዓቱ ለመገኘት እስፈላጊውን ዝግጁነት እናድርግ: ከዚያ በኋላ ግን ባልተጠበቀ ሁኔታ መዘግየት ቢያጋጥመን እግዚአብሔርን እናመስግን እንጂ ለናገራምርም: እንቅጥብበታ::

በእርሱ ስለ መታመንና ስለ ማንኛውም ነገር እርሱን ስለ ማመስገን ሲያስተምረን እግዚአብሔር ሁለት ዐላማዎች አሉት:: እንደኛው በሁኔታዎች ውስጥ የእርሱ ጉዳይ እንደሚገባው ሊያሳየን ሲሆን: ሁለተኛው ደግሞ በእኛ አማካይነት ሌሎችን ወደ ራሱ ማምጣት ነው::

በእንደ ወቅት ከእንደ የመዘግየት ቦታው ድን መሪ ጋር አብራ እሠራ ነበር: ይህ ወንድም በሚያደርገው ሁሉ እንከን የለሽ ሆኖ ለመገኘት ቦጣም ይጣባር ነበር::

እያንዳንዱ ጥቃትን ነገር በጥንቃቄ እንድትሠራ ይፈልጋል: የሙዚቃ መሳሪያዎቹን ዝማራው በሙሉ እርሱ እንደሚፈልገው መሆን አስበት:: የመዘግየትን መሪው ይህን ሁሉ ሲያደርግ ራሱን እስጨንቆ እንጂ ዘና ብሎ አልነበረም:: ይህ ጭንቀትና ውጥረት ደግሞ በተለያዩ መልኩ መዘግየት ላይ መገደብረቱ አልቀረም:: ጥሩ ዝማራ ቢያቀርቡ እንኳ ደስተኞች አልነበሩም::

እንደ ቀን ከእኔ ጋር ስመጨዋወት ይህ ወንድም ወደ ቢሮዬ ጎራ ይላል::

«ስለሚሆነው ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ብትጀምር ኖሮኮ ዘና ያለ ሕይወት ይኖርህ ነበር: ሙዚቃህም የሰበሰበ ደስታን እንድትሰማመድ ያስችልህ ነበር» አልኩት::

በዚያም ጥቂት ካዮች በኋላ «እያህ: ላስፋት ስድስት ወሮች ሆን ብዬ ስከታተልህ ነበር: በሁኔታዎች ሁሉ የተረጋጋህ መሆንህን አይቻለህ:: መጀመሪያ እንዲሁ መስከህ ለመታየት ብኛ የምታደርገው ይመስለኝ ነበር:: እኔ ዐስብ እንደ ነበረው ማንም በዚያ መልክ ሁልጊዜ ደስተኛ ሊሆን አይችልም:: እንደምታውቀው የመዘግየትን ቦታውን በተመለከተ እንዳንድ ስሕተቶችን እድርጌልሁ: ይሁን እንጂ በዚህ ሁሉ ደስ ሲልህ እንጂ እንድም ቀን ስትኖድ አይቺ አላውቅም: እንዴት እንደዚያ ልትሆን እንደ ቻልህ ባላውቅም: እኔም የአንተ ዐይነት ሁኔታ እንዲኖረኝ እፈልጋለሁ» አለ ፈግባ ብሎ::

መዘግየት ለምንድ የሚያደርግላት ጊዜ እስኪደርስ ስንጨዋውት ቆይታ ከዚያ በኋላ እየተጣደፈ ከቢሮዬ ውጥቶ ሄደ:: እርሱ ራሱ ዝግጁነት ለማድረግ በቂ ጊዜ አልነበረውም: በዚያ ሁኔታ ደግሞ ለሚገነዘብ ያልተጠበቀ ነገር ምን ዐይነት ምላሽ ሊኖረው እንደሚችል ዐስብ ነበር::

በኋላ ስለ ሁኔታው የነገረኝ እንዲህ በማለት ነበር: «በሙዚቃውም ሆነ ስለ ሙዚቃ መሳሪያዎቹ ምንም ዝግጁነት አለማድረጌ በጣም ረብኝ ነበር:: ትዝ ሊለኝ ግን: እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የተነጋገርነውን ሥራ ላይ ለማዋል ትክክለኛ ጊዜው እሁን እንደሆነ ዐስብኩና ማመስገን ጀመርኩ:: በዚህ ጊዜ ከእኔ ቀድመው በስፍራው ተገኝተው የነበሩ አራት የቤድኑ

ለሚገባው ጥቃትን ችግር አመሰግናለሁ፤ ለንብር የሚያስከትለው ሠራተኛው ሁልጊዜ ላይታወቀን ይታወቃል፤ ይሁን እንጂ፤ ጠንካር ባለ ሁኔታ የሚከተለውን የተማርኩት በእንዲህ ባለው አጋጣሚ ነበር።

አንድ ጠቀሱ ፎርት ቤኒንግ በሰበረው ቤርክትን ሠራተኛው ጠቀሱ በዝቅ ነበር፤ በዚህ ላይ ደግሞ ነገር ሁሉ በተለሉ የሚከናወን አይመስልም ነበር። የዘላይ አለቃው በሰዓቱ ቤርክት ሰላም ስላልገባ፤ መመሪያ የሚሰጥ ስላልገባ፤ ሌሎች ሠራተኞች ምን ማድረግ እንዳለባቸው ማራተባቸው፤ ስለዚህ ያለማቋረጥ ይደመሳሉ፤ ሥራዎች ተደራርባቸዋል፤ ስላይ በሰዓቱ ቤርክት ሰላም ስላልገባ፤ መገኘቱ የእኔም ትዕግሥት እያበቃ ነበር። ትዕግሥት ማሳቱ ስላይ በሰዓቱ ቤርክት ሰላም እንዲገኝ እንደማይደረግ እውቃለሁ፤ ሁኔታውን እንደማይለውጠውም እውቃለሁ። ከእንደሰቱ ባለሙያውም ሠራተኛው ግን በነገሩ አየተቃጠለ ነበር። ቀኑን በሙሉ በንግረኛ ደስ ላይለን ዋለ።

በሚተላለፈው ቀን ሰውየው ቤርክት መጣ፤ ሠደ ሆሰቲታል ሄዶ እንደ ነበርና ሐኪሞች አፍንጫው ሠሰጥ የካንሰር እባቹ ማግኘታቸውን እንደ ነገሩት አጫውተን። የሰላም ሠራ በባም ረብዘን ስለ ነበር ቀኑን ተኝቶ ለማለልና፤ ወደ ቤቱ ተመለስ፤ ከእንዲህ በተኛበት ቦታ ሞቶ ቢገኝ እንኳ ረታደኛ ነበር።

ሁኔታዬ እኔኔ መልሶ እንድንጸጸት አደረገኝ። ሰውየው በሰዓቱ ቤርክት መገኘቱና ሥራው በተገቢው ፍንገት ባለ መጠኑ እንኳ ከማግኘታቸውም ይልቅ እንዲለብሁና ማመስገን ይገባኝ ነበር። ማግኘታቸውና መገኘታቸው ደግሞ እንደ እግዚአብሔር አገልጋይነቱ የእግዚአብሔር ንድፍና ፍትረ ሠደ ታመመው ስላው የሚተላለፍበት ምቹ እሸንዳ እንዳልሆነ አድርጎኝልኝ።

ሠራተኛው ለእኛ ቢታወቀንም ባይታወቀንም፤ በማንኛውም ሁኔታ በእግዚአብሔር የመታመንና የማመስገን ዝንባሌ ሊኖረን ይገባል። የቀኑም ያህል አስቸጋሪ ሁኔታ ቢገጥመን ከመገኘታቸውም ይልቅ ማመስገን አለብን። ማመስገን ለንጅምና የገጠመን ነገር ትልቅም ይሁን ትንሹ፤ የአእምሮ ማሳለፊያችንና ሕይወታችን ይለወጣል።

አንድ ቀን እንደ ሰው በበረካ በተሸረነ አሰራልት ላይ መኪና እየነዳ ከሥራ ሠደ ቤቱ እየሄደ ነበር። በረካው መኪናውን አዳለሙና «ኩም» የሚለውን ምልክት አልፎ ሌላ መኪና ገጠሙ። የተጎዳ ሰው ባይኖርም መኪናዎቹ ክፍኛ ተጎዳተው ነበር። ገጠሙ ሸፈረ እንዲህ ያለ ስሕተት በመፈጸሙ በረካው በባም ተናድቶአል። ይሁን እንጂ፤ ሰለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን በትርፍ ያነበበውን አስታወሰና ሠናደድ እንደሌለበት ዐበሰ።

«እግዚአብሔር ሆይ! ስለዚህ እድገትም ቢሆን አመሰግናለሁ» አለ።

በድንገት ግን፤ «ሰውን አታታልል። ከዛድ ስሕተት ፈጽመሃል፤ ይባሰ ብለህ ደግሞ ስለ አድጋው እግዚአብሔርን በማመስገን ምንም ነገር

አባላት ወደ እኔ መጥተው፤ «አንዳንድ ዝግጅት በማድረግ የምንረዳህ ነገ እለን?» በማለት ጠየቁኝ። ያን ያህል ዘመን ከእነርሱ ጋር ሳንለግል ከዚ በፊት ማንም የዚህ ዐይነት ጥያቄ አቅርበልኝ አያውቅም ነበር።

በባም ገረመኝ። «እግዚአብሔር ሆይ! ተመስገን! እንዲህ በፍጥነ ለችግሩ መፍትሔ ስለ ሰጠኝ አመለካከት!» አልኩ።

ከዚያ በኋላ ያለውንም ጊዜ እንዲህ ደስ ብሎት ማለልፍ እንደ ኃ ነገረኝ። ራሱን ዘና ሲያደርግና ስለ ማንኛውም ሁኔታ ሊያመስኑ የእግዚአብሔር ገደል እንደሚለቀቅና ለአያንዳንዱ ጥቃትን የሕይወ ገደታው ጥንቃቄ እንደሚደረግለት ከዚያ በፊት እልተረዳም ነበር። እህ ግን ይህ ሐቅ የአገልግሎት ሕይወቱን ለውጦታል።

በሚተላለፈው ጊዜ የሰሎ ዝማራ ሊያተርብ አንዳንድ ስሕተቶች አድር ነበር፤ እንደ ቀድሞው ቢሆን ኖሮ ይበላጭ ነበር። አሁን ግን ለተፈጠረ ችግርና ሠራተኛነት እንኳ እግዚአብሔርን ሊያመስግን እግዚአብሔር ትላልጎቱ ሲወሰድ ማየት ቻለ፤ ይህም ከዚህ በፊት ያልነበረው ደስተኝ ሕይወት እንዲለማመድ አስቻለው። ከፊቱ የሚንጸባረቀውን ደስታ ሊያዩና አዳ የዝማራ ስልቱን የሚለመ ለምችም እንዲሁ ተፈትተውና ነጻ ሆነው እገልግሎቱን መካፈል ቻሉ።

የመዘምራት ቡድን መሪ ከቤተ ክርስቲያኑ አባላት ጋር የዝገረ ግንኙነትም እንዲሁ በአስደናቂ ሁኔታ ተለወጠ። ከዚያ በፊት በጨፌጋ ሁኔታ «ታዲያስ» በማለቱ ነበር የሚታወቀው፤ አሁን ግን «እንደ አደራችሁ፤ እንደ ባህን በባም ደስ የሚል ቀን ነው» የሚል ፍልቀልቅ ሆኗል።

የደስታና በልዛችን ሊኖር የሚገባው እምነት ተቃራኒ መሆኑን እንዲያውም እምነት የሰሸነትን የሚያመለክት መሆኑን አስዛልተረዳን ድረ ጨፍጋጋነት ነገሉን መስሎ ላይታዩን ይችላል።

ብዙ ጊዜ ሰዎች፤ «ማንኛችንም ብንሆን ደስ የሚለና ደስ የማይላ ቀኖች ይገጥሙናል፤ በሚታዩትንም አንዴ ላይ አንዴ ታች በማለ፤ ይቀሻጥቁብናል» ሲሉ እንደሚለኝ። ይሁን እንጂ፤ እንዲህ ያለው አስተሳሰብ የሰዎች ላይ ታች ማለት የተለመደ ክርስትና ሕይወት ክፍል ነው ብለ እንድንተባበል የሚያደርግ በመሆኑ በባም አደገኝ ነው። ምንም እንኳ ውጫ ሁኔታዎች ቢለወጡም፤ ውስጣችን ያለው ሰላም ግን ምን ጊዜፃ መለዋወጥ እንደሚችል፤ ሁሉም ቢሆን በክርስቶስ ደስ ሊለን እንደሚገ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ማንኛችንም ሆነ ማንኛችን አውቃለሁ፤ በማንኛውም ቦታ ሆነ በየትኛውን ጊዜ የመገኘትና የመራብን የማንኛችንና የማለትን ሚስጢር ተምፊአለሁ ይላል ጳውሎስ (ፊልጵስደስ 4+12)።

እንዳልተፈጠረ ለማለመላል እየሞከርህ ነው» የሚል ሐሳብ በእእምሮው ተሰማው።

«የም ቢሆንኝ ነገር ሁሉ ለበጎ እንደሚሆን የሚናገረውን የእግዚአብሔርን ተስፋ ቃል አምናለሁ» አለ።

«ስታመስግን ሙሉህ ሲታመሰግን ብታድር ከእንዲህ ዐይነቱ ክፉ እርግጥ ምንም የሚገኝ መልካም ነገር እይናርም!»

ሰውየው ግን፣ «እግዚአብሔርን ካመሰግንኩ ይሆናል» በሚል ዐቋሙ ጸና።

እግዚአብሔርን ማመስገን ቀጠለ፤ ይሁን እንጂ፤ ለዐይን የሚታይ ምንም የተፈጠረ ነገር አልነበረም። መኪናው የተገጨበትን ሾፌር ወደ ጌታ አሳመጣውም፤ በሙስጡ ያለው ደስታ ያስገኘው አምነታዊ ምላሽ አልነበረም። ታዲያ፤ የዚህ ሰው ልብ ዝንባሌ መለወጡ ያስገኘው ጥቅም ምንድነው?

ቀኑ እየገፋ ሊሄድ በዚያ ሰው ሙሉ ለሰው አስደናቂ ነገር እየተፈጸመ ነበር። ይበልጥ እግዚአብሔርን ባመሰገነ ቁጥር ልዩ ዐይነት ደስታና ሰላም ልዩን ይሞሳው ጀመር። ቀትር ላይ ክወሰጡ ፈንቅሎ ለመውጣት የሚፈልግ ዐይነት ላቅ ይተናኘቱ ነበር። እየደጋገመ ስለ ተፈጸመው አደጋ እግዚአብሔርን ባመስገነ ቁጥር በጥልቅ እስከተ ሙሉ ለሰው አንድ ቋጠር ሲፈታ ይታወቀው ነበር።

እስከዚያ ጊዜ ድረስ ስለ መንፈሳዊ ነገር ብዙም ድንታ የሌለው ክርስቲያን ነበር፤ ከዚያ ቀን በኋላ ግን ሕይወቱ በፍጹም እንደ ተደግሞ አልሆነም። መጀመሪያ ላይ፤ ለእደጋው ምክንያት በመሆኑ ራሱን ወቅሶ ነበር፤ እንደ መጥፎ አጋጣሚ ቆጥሮትም ነበር። በኋላ ግን በዚያ ሙሉ ለሰው እንኳ እግዚአብሔርን ለማመስገን ባደረገው ቆራጥ ሙሉ ምክንያት የክርስቶስን ድል አድራጊ ሕይወት መለማመድ ችሎአል።

ሌላው ሰው ደግሞ፤ ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን ሲናገር ሰምቶ ነበር፤ ከዚያ ቀን ጀምሮ በማግኘተመው ሁሉ ለእግዚአብሔርን ለማመስገን ቃል ገባ።

እርሱና ቤተ ስቡ በመኪና ሆነው ከሰብሳቢው ቦታ ወደ ቤታቸው እየሄዱ እያለ በረዶ እየሞላ ነበር። የአየሩ ሁኔታ ከዚህ በታች በመውረዱ በጣም ይበርድ ነበር። አምሽተው ወደ ቤታቸው ለመመለስ በሩን ሲከፍቱ አንድ ችግር መኖሩን ተረዷ። ቤቱን የሚያጥቀው ምድጃ በመበላሸቱ ሙጪ ያለውን በረዶ ያህል ተዝቅቦ ነበር።

ቤተ ስቡ በሙሉ ፎቁ ላይ ባለው ክፍል ስብስብ ብለው ተቀምጠው አያለ፤ ስለ ምድጃው ሁኔታ ለማከራት ወደ ምድር ቤት ወረደ። ስለ ምድጃና ችግሩ ምኑ ላይ ሲሆን እንደሚችል የሚያውቀው አልነበረም።

የሚያደርገው ሣራ ገብቶት እንደ በረዶ የተዘቀዘው ምድጃ ላይ አፍጥጦ ቆመ፤ መጀመሪያ ላይ ምድጃው መሥራት የሚችልበትን መንገድ

እግዚአብሔር እንዲያመለክተው ለመጸለይም ቃጥቶት ነበር። በእንደዚያ ዐይነት ቀጠቃዛ ቤት ማደር ስላልፈለገ ያንን ሌሊት ከቤተ-ሰቡ ጋር ሌላ ቤታ ለማሰላፍ ወሰነ።

በድንገት ግን፤ «አሁንስ ታመሰግናለህ?» የሚል ሐሳብ ወደ እእምሮው መጣ።

«አገናለሁ ጌታ ሆይ! የገባሁትን ቃል ዘንግቼአለሁ፤ አንተ ነገሩን ለበጎ መለጠጥ ትችላለህ፤ አሁን ባለበት ሁኔታ ስለ ምድጃው አመሰግንሃለሁ» አለ።

በዚህ ጊዜ ያልተለመደ ዐይነት ሐሳብ አእምሮው ሙስጥ ብልጭ ይልለታል፤ «እለቲ ማራገቢያውን እየውጠው» የሚል።

«ማራገቢያው? የት እንዳለ እንኳ አላውቅም!»

«በሰተ ተኝ በኩል ባለው ሳህን ጀርባ እየው » የሚል ሐሳብ መጣለት።

በመፍቻ ሳህንን ከፍቶ ማውጣት ጀመረ። ሁኔታው በሙሉ የአብደት መሰለው። የማይቻልና የማይሆኑ ነገር እያሰበ ይሆን? የተባለውን ማራገቢያ ከሳህኑ በስተጀርባ ያገኘው ይሆን? ያም ይሁን ይህ፤ ምራቱን የሰጠው እግዚአብሔር መሆኑን እስካመነ ድረስ እዚያ ላይ ማቆም እንደሌለበት ዐበከ።

ግቶቹ በቆፈን ደንዝዘዋል፤ እንደ ምንም ብሎ ሳህኑን አወጣ፤ የተባለው ማራገቢያ በቦታው ነበር።

አሁንስ? ሊል ዐለበ።

«የማራገቢያውን ቀበቶ አይ ተፈትቶአል»

ጨለማ ስለ ነበር የምድጃውን ሙሉ ማየት አልቻለም፤ ስለዚህ ባትራ ፈለገና በመባቢ ቀዳጃ የምድጃውን ሙሉ ሳይፈጽም አየ። እንደ ተባለው የማራገቢያው ቀበቶ መፈታቱን እረጋገጠ። በመባቢ ቀዳጃ መፍቻውን አገባና ቀበቶውን ማራገቢያው ላይ አደረገ። አሁንም ምድጃው እንደ ቀዘቀዘ ነው፤ ድምፅም አያስማም።

«አሁንስ ?» በማለት ጸለየ።

«አሁን አብረው» የሚል ሐሳብ መጣለት።

ማብረያውን ሲነካው ወዲያው ምድጃው መሞት ጀመረ፤ እሳቱ ይንቀሳቀሳል ይዘ። እግዚአብሔር ያደረገውን አስደናቂ ነገር ለቤተ ሰቡ ለመናገር ሰውየው እየሮጠ ወደ ፎቁ ሄደ፤ በዚያ እንደ በረዶ በቀዘቀዘ ምድጃ እግዚአብሔር እንደት እንደ ባረካቸው መሰከረ።

በገጠመው ችግር ሰውየው እግዚአብሔርን በማመስገን በኩ ምላሽ ባይሰጥ ኖሮ፤ ችግሩን ለመልካም ሊለውጥለት እንደሚችል ባያምን ኖሮ፤ እርሱም ሆነ ቤተ ስቡ ምናልባት ያንን ሌሊት በብርድ ተቆራምደው

ለማሳለፍ ደብዳቤ ነበር። እንዲሁም ሲያመለካጉ ንደሉ እንደሚላቀቅና ከእርሱም ምራትን ማግኘት እንደሚችሉ ተዘቃዛው ምድጃ ምቹ የመጣሪያ መንገድ ሆኖላቸዋል።

ከዚያ ቀን ወዲህ የሰውየው ሕይወት በማገርም ሁኔታ ተለወጠ። በሁኔታው ውስጥ ሁሉ የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት ችሎአል ብዙዎች በጥቂቱ ወይም አልፎ አልፎ ከመንፈስ ቅዱስ ምራት ሲሰጣቸው የሚሰማው ምንም ዓይነት የመንፈስ ቅዱስን ጉትጉት ለይቶ የመረዳት ችሎታ አያሳይም። የመንፈስ ቅዱስን ምራት ለመቀበል መንፈሳዊ ጅሮዎቹ ንብ በመሆናቸውም ሀላ የእግዚአብሔር ንደል በእርሱ በኩል የሌለው የሌሎችንም ሕይወት እንዲነካ ምቹ መተላለፊያ ለመሆን እስችሎታል።

የመጀመሪያውን እርምጃ የወሰደው በእምነት ነበር። ያ ቅዝቃዛ ምድን እግዚአብሔር ለእርሱና ለቤተ ስቡ ምን ያህል እንደሚያስብ የሚያዩበት ምቹ እርግጠኛ ሊሆን እንደሚችል አመኑ። ያንን ዕድል ቢያልፈው ኖሮ እንኳ እግዚአብሔር ፍቅሩን የሚሰጥበት ሌላ ዐይነት ተግዳሮት ያዘጋጅልት እንደ ነበር እምናለሁ። እኔና እናንተም። የእግዚአብሔርን እጅ የምናይባቸው የተሰደደ ሁኔታዎች በየሰለፉ ሕይወታችን ይገኛሉናል። ስንደረግና ስናገረመርም ምን ያህል የዚህ ዐይነት ዕድሎች አልፈውን ይሆን?

ለነገሮች የምንሰጠው ምላሽ ውጤት እያደገና ስመጠንም እየበዛ የሚሄድ ነው። እያንዳንዱን የእምነት እርምጃ በወሰድን መጠን ለማቀጥለው ነገር ማመንም እየተሰለን ይመጣል። በተመሳሳይ መንገድም በተጠራጠርንና በፈራን መጠን አስፈላጊ ውጤት እየበዛን እየተደራረብ ይሄዳል። ያኔ ደግሞ ከምንጊዜውም የበለጠ የእምነት እርምጃን መውሰድ ከሀድና አስቸጋሪ ይሆንብናል። ብዙ ባገረመርምን መጠንን ወደቀታችንና ሽንፈታችንም ስዚያው መጠን ይበዛል። ስየጥቃቅን ነገር በየጊዜው የምናሰማው ማተራረምንም ይጠራቀምና ትልቅ የቅግርና የመደበት ተራራ ይሆናል።

እንዲያው ክርስቲያን ነርስ ስላሳለፈቻቸው የሰቆቃ ዓመታት የሚከተለውን ጽፋልን ነበር፤

“ጥቃቅን ነገሮች የሚያናድዱኝና የሚረብሹኝ ዐይነት ሰው ነበርኩ። ቀስ በቀስ ደግሞ ሕይወቴ በተለየ ችግሮች አረንጃ መዘፈት ጀመር። እግዚአብሔር እንዲረዳኝ አጥብቄ ጸለዬኩ፤ ምን ምንም ለውጥ አላገኘኩም። መደበኛውን እንዲያስመግድልኝ ቀን እንደ ዐይነት ክኔን አውጣለሁ፤ ሌሊት ደግሞ እንቅልፍ እንዲወስደኝ የእንቅልፍ ኪኒኖችን እውጣለሁ። ጠቆት ከመጋታዬ መንግሥት ገና ሳስበው ያስጠላኛል። ችግሩ የሚጀምረው ገና ከማለዳው ነበር። የየሰለፉ የቤት ውስጥ ሥራም አቃቂች ሆኖብኛል።”

በሆስፒታል ደግሞ ብዙ ሕመምተኞችን መንከባከብ ስለ ነበረብኝ በጣም ይከብኝ እውላለሁ።

እያንዳንዱ ቀን ከበፊቱ ከመሻል ይልቅ እየቀነሰ ነበር የሚሄደው። በፊት በተላሉ እውራቸው የነበሩ ትንንሽ ሥራዎች ሕሁን እየከበዱኝና እያስጠሉኝ መጥተዋል። ዕለት ዕለት በመደበኛ ራስን በመጥላት ማጥ ውስጥ እየሰጠኝ ስለሚሆን እግዚአብሔር ሞቱን እንዲያቀርብሁ መጸበድ ጀመርኩ። መኖር ራሱ ጥንም ሆኖብኛል። አንድ ቀን ግን የምለጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ ካነበበች በኋላ ስለ ተፈጸመው ሁኔታ ስትናገር፤ ተሰራን የሚፈኑት ብርሃን በውስጤ እንደ በራ ተሰማኝ ትላለች። ለችግርዋ ሞትና ምክንያት ከሆኑ ነገሮች በመጀመር ስለ ማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔርን ለማመስገን ረጅም ዝርዝሮችን አወጣች። ብዙም ሳትቆይ አንዳንድ ሁጤቶች መታዋት ጀመሩ።

በአሁኑ ጊዜ ሊያስብ የአንድን ሰው ሕይወት መግዛት ሲጀምር፤ የሚኖረውን ለውጥ እየተሰማመደች ነው። ከእንግዲህ ወዲህ ምን ይገባቸዋል ይሆን? ምን ይመጣብኝ ይሆን የሚል ስጋት እያስጨንቃችኋለሁ። ነገሮች እንደ ጠበቀቻቸው ሳይሆኑ ሊቀሩ ቆም ትልና፤ «ሊታ ሆይ! አመሰግንሃለሁ!» ትላለች። እግዚአብሔርን ማመስገን ልግ ውስጥ ዝግፈን እንደሚኖርላት ነበር በደብዳቤዋ የተሰጠችው።

ምናልባት እንተም የተራራን ያህል ግዙፍ በሚመስል የተጠራቀመ ችግሮች ተከብቼም ይሆናል፤ ወይም ደግሞ ጥቃቅን የሆኑ ነገሮች ያውከሁ ይሆናል፤ የሁለቱም መፍትሔ ግን እንድ ነው። ማተራረምንም መንግሥቱን ገቢእት መሆኑን በመቀበል ተናዝዝ፤ በማሆኑም ሁሉ እግዚአብሔርን ለማመስገን ከእነሱን ጀምሮ ወስን።

እንዲህ ያለ ሁሉ ካደረግህና የእምነት እርምጃ ከወሰድህ በኋላ ደግሞ በውሳኔህ መሠረት የምትኖርበትን ብርሃን እግዚአብሔር ይሰጥሃል። ይህን ውሳኔ ካደረግህ በኋላ መጠናቀቅ ይብዛ ይነሳ እንጂ፤ እግዚአብሔርን እንድትመስግን ምቹ ሁኔታን የሚፈጥሩልህ ችግሮች መምጣትቸው አይቀርም።

አንድ ጊዜ መንፈሳዊ ስብስብ ለማድረግ ክፍራት ቤኒንግ ጠባ ብለን በነበረ ጊዜ ስብስብን የተከፈሉ ብዙ ወጣቶች፤ ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን ቃል ገብተው ነበር። በሚቀጥለው ቀን በእርሻ ላይ በተፈጠረ የትራንስፎር ሕይወት በጣም የሚወደው እውታር መሆኑን አብርን ለነበረ ወጋደር ተነገረው። ይህን አላብኝ ሁኔታ ሊሰማ ወዲያውን፤ “የሆነውን አየህ! በሁሉም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን ቃል መግባትህ

ትክክል አልነበረም፤ በዚህ ላይ ደግሞ አንትህ ክርስቲያን አልነበረም» የሚል ሐሳብ ወደ አእምሮው መጣ።

ወታደሩ የሐሳቡ ምንጭ ማን ሊሆን እንደሚችል በመረዳቱ በአጎቱ ሞት እንዲቀርብ እንዲያጠራጠር ወደ አእምሮው የሚመጣውን ፈታና ሳስመተበል ቁርጥ ሙሳኔ አደረገ። ይልቁንም፤

«እንዲሁ ባለቤት ሆኖ እጎቱን ምን ያህል እወደው እንደ ነበር ታውቃለህ፤ ይሁን እንጂ፤ እንተ ከእኔ በተሻለ ሁኔታ ትወደዋለህ፤ ለሞቱ የራሱ ምክንያት ይኖርባል። መልካም መስሎ የታዋቀን እድረገሳልና አመስግንሃለሁ» በማለት ጸሎ።

የአጎቱን ሞት በተመለከተ ውስጣዊ ሰላም ቢኖረውም፤ በቅርቡ ጌታን አዳኝ አድርጎ ስህ ተተባለው የአጎቱ ልጅ ማስቀጠና መጨነቁን ግን ከአእምሮው ማውጣት አልቻለም። ለመሆኑ የአጎቱን ሞት ቢሰማ ምን ተሰምቶት ይሆን? በቅርብ ሆኖ የአጎቱን ልጅ ለማጽናትና ቀብሩ ላይ መገኘት ቢፈልግም ፈቃድ ማግኘት አልቻለም።

«እንዲሁ ባለቤት ሆኖ፤ ስህ አጎቱ ልጅም ቢሆን አጎቱ ሁሉን ታውቃለህ፤ ወደ ቤት ሃጂ ሳጽናናው ባሰ መቻሌም እመስግንሃለሁ» በማለት ጸሎ። የተሰማውን ግን ሰላንቱ ልጅ እንዲነገሩለት ቢተሰባቹ ጋ ስልክ ሰመደወል ዐበሰ።

እንደ አጋጣሚ ሆኖ ስልኩን ያነግሠው ራሱ የአጎቱ ልጅ ነበር። «እንደ ምንድነህ?» አለው በመገረም።

«ስህ ሆነው ሁሉ ጌታን እያመሰገንሁ ነው። እባቱ በአደጋ ከመሞቱ ጥቂት ቀናት በፊት ክርስቶስን ተቀብሎ ስህ ነበር ሁላችንም ደስተኞች ነን። እንዲሁ ባለቤት በሕይወቱ ሰላደረገው ነገር ለሚያገኙት ሁሉ ይመስከር ነበር፤ ስለዚህም በአሁኑ ጊዜ በመንግሥተ ሰማይ እንዲሆን የእንዲሁ ባለቤት ፈቃድ መሆኑን እናምናለን» አለው።

ስልኩን ደውሎ እንደ ጨረሰ ወታደሩ ስህ ሆነው ነገር ስለሁሉም ለማክራል ወደ ነበርነበት ተመለሱ። እርሱ ይህን ሲናገር በዚያ ቦታ የነበረች የአንድ መንፈሳዊ ጉዳይ አማካሪ ሚስት ከእንግዲህ ወዲህ በሕይወት ለሰማያዊ ሁሉ እንዲቀርብ ለማመስገን ቃል ገባች።

በዚያ ምሽት መኪና እየነዳች ወደ ቤት ሞ በመሄድ ላይ እያሉት ነበር የመጀመሪያው ዕድል የገጠማት። ዐስራ ስምንት ዓመት ሙሉ መኪና ስታሸክር አንድም ቀን የትራፊክ መቀጫ ወረቀት ደርሶአት እያሙትም ነበር። እሁን ግን መኪናዋን ወደ ዳር አውጥታ እንድታቆም ተነገራትና ማቋረጫውን መንገድ በፍጥነት በማሸክርክር ጥሰሽ ሄደሻል በማለት በፍቅ ሲተሳት የነበረ የትራፊክ ፖሊስ የመቀጫ ወረቀቱን ሰጣት።

የትራፊክ ፖሊስ መሳሰሉን ሰማሳመን ብዙ ሞክረች። የእርስዋን የሚመስል መኪና በፍጥነት እየበረረ አልፎ ሄደ ነበር። ፖሊሱ ግን በፍጽም

ሲሰማት አልፈሰነም፤ መጀመሪያ ላይ ያለ ጥፋት ሞ ጥፋትኝ ተደርጋ በመቆጠር መቆጣትና መነጫነጫ ቃላት እንደ ነበር። ሆኖም ስህ መንኛኛውም ነገር እንዲቀርብ ለማመስገን ቃል መጠባቀም ታወቀኝና ተዘቅብኝ አለች።

«ጌታ ሆይ፤ ይህ የአጎቱ ፈቃድ መሆኑን አምናለሁ። ስለዚህ እመስግንሃለሁ» በማለት ጸሎች። በድንገት በሁሉ መናገር ያለች ሲፈሰተላት ተሰማች።

በሚቀተላቸው ቀን ሆኖ መገረሙን እናነሳለሁ ወደ ነበረበት ቦታ መጥታ የሆነውን ነገረች።

«አይገርምም?» አለች ስህ ሁኔታው ስትመስክርለን። «ስምኝ ቢበድሱኝና የማይገባ ነገር ያደረጉብን ቢመስለኝ እንኳ መነጫነጫ የሰብኝም። በሁኔታዎች ሁሉ የእንዲሁ ባለቤት እጅ እንዳለበት በማመን ስህ ሁሉም ነገር እርሱን ካመስገንን ነገር ሁሉ የደሰታና የብርታት ምንጭ ሲሆንልን ይቻላል»።

እንዲሁ ባለቤት ስናመሰግን፤ ሌሎች ወደ ክርስቶስ ይሰባሉ። በየሰዓቱ በሚገባውን ቦታ ልቁም በትንሹም ትንሹም ክርስቲያን ያልሆኑ ጓደኞቻችን እንደሚያደርጉት የምናሳውቀውም ከሆነ፤ ለእኛ ያልደረገ እምነት እንደሰጠ ሊረዳቸው እንደሚችል ያስባሉ። ክርስቶስ በሕይወታችን ያደረገውን ሰው ለሁሉ በሰላታዊ ነገሮችን የማያቋ ከሆነ በክርስቶስ እንዲያምኑ መጠበቅ እንደሚችል ይቻላል?

ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የሚያመጣው በሕይወታችን የሚታየው እንጂ፤ የምናወራው ወይም የምንናገራው አይደለም። ይህ ደግሞ ከየትኛውም ይልቅ በተለህ የሚታየው፤ በሰላታዊ ሕይወታችን ነው። በመሥሪያ ቤት በሚገባውን አስቸጋሪ ሁኔታ፤ ነገሮች ሲዘገቡና ሲመጡ፤ ከአንዳንድ አስቸኳይ ነገሮች ብንዘገብ፤ ከሰዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ግጭት ቢፈጠር የምናደርገው ምንድነው? አንዳንድ ትግሮች ሊገባሙን ሌሎች እስኪታዘቡን ድረስ እንዲቆይላቸው? ወይስ ሕይወታችንን በማየት ሌሎች፤ «በእኔ ሕይወት የሚታየው ሰላምና እርጋታ በእኔም ሕይወት እንዲኖር እፈልጋለሁ» ይላሉ?

አንድ ባልና ሚስት የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ እንተዘጠው ስህ ማንኛውም ነገር ማመስገን የእንዲሁ ባለቤት ፈቃድ መሆኑን ተተብላው ነበር። አንድ ሌሊት ተኝተው እያሉ መስተዋት ሲሰበር ይሰሙና 8:30 ላይ ከእንትላሉት ይባኛሉ። ባልየው ወደ ሙጫ ሙሉ ሲያይ የመኪናው መስኮቶች በሙሉ ተሰብረው ነበር፤ ያንን ያደረጉ የሰፊና ልጆችም እየተረፉ ሲሄዱ ያያል።

ባልና ሚስቱ እንዲሁ ባለቤትን የሚያመስግኑት ምንጭ ሁኔታ እንደ ተፈጠረላቸው በማስባት ስህ ሆነው ሁሉ እርሱን ለማመስገን እልጋቸው አጠ ገባ ተንበረክኩ።

በማግሥቱ ባለዋው መኪናውን ጋራኝ ወሰደና የሆነውን ሁሉ ተናገረ።
በማያያዝም፤ «እግዚአብሔር ይመስገን» አለ። «በዚህም ውስጥ ቢሆን የእግዚአብሔር አስደናቂ ዐላማ ለመናፍ እርግጠኛ ነኝ።»

የጋራዜ ባለቤት በመገረም ራሱን እየነቀነቀ፤
«አንተ ላይ የደረሰው እኔ ላይ ደርሶ ቢሆን ኖሮ፤ እነዚያን ማጋጣ ልጆች አስከፍላቸው ነበር» አለ።

«እንደዚያ ማድረጉን አስራላጊ ሆኖ አላገኝኩትም፤ ሁኔታዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ናቸው ብዬ እስከ ተቀበልሁ ድረስ መረበሽ ያለብኝ አልመሰሰኝም» አለ ባለ መኪናው ፈገግ ብዘ።

«ከብዙ ዓመታት ጀምሮ ክርስቲያን ነኝ፤ ሆኖም፤ ለእንዲህ ዐይነት ወንጀል እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ሰው ጥገሞኝ አያውቅም» አለ ባለ ጋራዜ ደንበኛውን ትኩር ብሎ እያየ።

ስለ መንፈሳዊ ነገሮች እየተጨማሪ፤ እያለ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና በምስረዳ አማካይነት ስለሚጠቀሙ የእግዚአብሔር ንድል ስዕል ጋራዜ ይነግረዋል።

«እነዚህ ላይ ታቆማለህ» አለ ባለ ጋራዜ በድንገት። «እስኪሰለብኝ ድረስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሊወራ ስምቻለኩ። ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በቀር ስለ ምንም ሌላ ነገር የማይናገር እንድ ደንበኛ አለኝ። ይልቅስ፤ አስቲ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን የጀመርኩውን ንገረኝ በጣም ደስ የሚል ይመስላል።»

ባለ መኪናው እግዚአብሔርን ማመስገንም ሆኖ፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሁሉም በእግዚአብሔር የመታመንና ራስን የመስጠት ውጤት ስለ ሆኑ ይህን ያህል የተለያዩ ወይም የተነሳጠሉ አስመዘናቂውን ተናገረ። በመጨረሻም፤ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚያምኑና በተለያዩ የሥራ መስክ የተሠማኑ ክርስቲያኖች በሚያደርጉት እንድ ስብሰባ ላይ እንዲገኝ ያደረገላቸውን ጥሪ ባለ ጋራዜ ተቀበለ፤ በዚያ ስብሰባ የጋራዜ ባለቤት የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ተስማመደ።

ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን እዚያው እያለ ውሳኔ አደረገ፤ ከለፉት ሁለት ዓመታት ወዲህ ሥራው እየተዳከመ ነበር፤ እግዚአብሔርን ከሚያመስግንባቸው ነገሮች የመጀመሪያው ይኸው እየተከተለ የመጣው ሥራው መሆን እንዳለበትም ዐሰበ።

በሚቀጥለው ከሰዓት በኋላ ከሠራተኞቹ አንዱ፤ ባጋጠመው ከባድ እደጋ ትልቁ መኪና በጣም እንደ ተጉዳ ይነግረዋል። ይህ ደግሞ እየተንገዳገደ ስክለው ድርጅቱ በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፎ ዐይነት ነበር።

የተሰመደውን ቀጣና ማግረር ከአለቃው በመጠበቅ ሠራተኛው ተሽማቅቶ ፊቱ ቆሞ ነበር። አለቃው ግን እንደዚያ አላደረገም፤ ይልቁንም

እጆቹን ወጣቱ ትክሻ ላይ ጣል በማድረግ፤ «ስለ ተፈጸመው እደጋ እግዚአብሔርን እናመስግን፤ ሁሉንም ለዐን ሊለውጠው እንደሚችልም እንመገ!» ነበር ያለው።

ከእንሹራንስ ያገኘው ክፍያ ከጠበቀው በላይ ስለ ነበር ባለ ጋራዜ እስኪገረም ድረስ፤ ከመኪናው ማሳደሻ አልፎ አንዳንድ አስቸኳይ ዕዳዎቹን መክፈል ይቻላል። ያቺ እደጋ የተፈጸመባት ዕለት፤ በዚያ ሰው ሥራ እንቅስቃሴ ላይ አምንታዊ ስሙጥ የተጀመረባት ቀን ሆነች፤ ከሥራው የሚያገኘው ትርፍ እያደገ መጣ። ከዚያ ወዲህ የጋራዜ ባለቤት ሕይወት በቡልም አቅጣጫ ተለውጦ ሰላምና ደስታ የበዛበት ሆነ። በነበረው ደስተኛ ሕይወት በመገረማቸውም አንዳንድ ደንበኞቹ በየጊዜው እያሉስ ክርስቶስን ጊታና አዳኝ አድርገው ይተበሉ ጀመር።

የክርስቶስ ደስታ በሕይወታችን ሲሰቀቅ ሌሎችም ወደ እርሱ ይጎባሉ።

አንድ ጊዜ ስብሰባ አመሸባት ወተት ለመጠጣት ወደ ራስቶራንት ጎራ አልኩ። አስተናጋጅዋ በፈገግታ ከተተበለችን በኋላ ያዘጋጁትን ለማምጣት ወደ ወጥ ቤት ሄድኝ። ጥቂት ቆይታ ባደዋን ተመለስኝ፤ መናደድዋ ከፊትዋ በግልጽ ይታይ ነበር።

«በጣም አሸናፊህ፤ ከሠራተኞቹ አንዱ ማቀብተጥጥን ቆልፎት ስለ ሄደ ያዘጋጁትን ወተት ለመጣልምት እልጅልኩም» አለች።

«ኔታ ሆይ! አመሰግንሃለሁ!» አልኩ፤ በገና ብዙም ሳላሰብን። አስተናጋጅዋ በሰማችው የተገረመች መሰለች።

«ለምንድነው እንደዚያ የሚሉትን?» በማለት ጠየቀችኝ።

«ምክንያቱም እግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር ለሰን ሊያደርገው እንደሚችል ስለማምን ነው፤ ስለ ማንኛውንም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን ስላለብኝ ነው» አልኳት።

«ከየታኛው ቤተ ክርስቲያን ነምት?» አለች ጥቂት ካመነታች በኋላ።
«ሚቶዲስት»

«እኔ ደግሞ የባተኒስት ቤተ ክርስቲያን አባል ነኝ፤ ስለ እንዲህ ዐይነቱ ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን እንደሚገባ ሰምቼ አላውቅም!» «ክርስቲያን በጥቂት ነበ?»

«ይመስሰኛል ግን፤ እርግጠኛ አይደለሁም» አለች እየተቀሰሰለች።
«ግንኮ እርግጠኛ መሆን ይቻላል» አልኳት። «አያሱስ ወደዚህ ግልም የመጣው የዘላለምን ሕይወት በነጻ ሊሰጠን ነበር። የእኛ ድርሻ ነበረውን ድርጅቱ በእንቅርት መጠየቅና ይቅር እንዳለንም በእምነት መቀበል ብቻ ነው። ፈቃድሽ ከሆነ ያህን ነጻ ለመታ እንዲሰጥሽ በጸሁት መጠየቅ እንችላለን።»

አሰራርና ጋዜጣ በአምነታ ራስዋን በመጥቀስ፤ «አምነታ፤ በጣም ፈቃደኛ ነች፤ አሰራር።»

አጀን ትክክለኛ ላይ ጣል አደረገው አንገታችንን ገብ በማድረግ እንዲሁ ብለው እምነትዋን እንዲፈታና በክርስቶስ ስለሚገኘው የዘላለም ሕይወት እርግጥ ነች፤ እንዲሁ ጥቃቅን ጉዳይ እንዲሁ ብለው የዘላለም ሕይወት እርግጥ ነች፤ አሰራር የደቡብ እንደ እየተናገሩት።

«ከዚህ በፊት እንዲህ ያለ ነገር ተሰምቶና አያውቅም» አለች። «ትልቅ ሸክዳ ከትክክሉ የመረዳ ያህል ይሰማኛል። አሁን ከክርስቲያን ሰመዘኔ እርግጥ ነች» አለች የደቡብ እንደ እየተናገሩት።

የፈለጋችሁትን ትንሽ ነገር ባለማግኘታችሁ እንዲሁ ብለው ማመስገን ይህን ያህል ግምት ሙስጥ የሚገባ ሳይሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ በእያንዳንዱ ጥቃቅን ጉዳይ እንዲሁ ብለው ስታመስግኑ፤ በምስረታችሁ ተራ ትሞ ደሰታ የራቃቸውና የደክሙ ሰዎችን ወደ ራሱ መላብ ይችላል። ሸክዳችሁንና ጥቃቅን ትሞችን ወደ ደሰታና ሰላም ሊሰውጥላቸው ይችላል።

በአንድ ወቅት በአትላንታ አውሮፕላን ማረፊያ አውሮፕላኑ እስኪነድረስ እየመጣችሁ እያለ ሸክዳችን አመገቢ ያለው ወንበር ላይ እስተምጫ ነበር። አንድ ሰው ወንበሩ ላይ መተመጥ ስለ ፈለገ ሸክዳችን አንገቱ ዚፕና ተከፍቶ ስለ ነበር ወሰደው የዘላለም ነገሮች ወሰሱ ላይ ተዘረገ፤ ወረቀቱን በየቦታው ተባታተን፤ የጥርስ ብሩሽም ሳይቀር እዚያ ቆሻሻ ወሰደ ላይ ወድቆ ነበር። ያንን ስው ከፋ ለመናገር ፈልጎ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ተጣቢዎችና ንዴቱን ዋጥ አደረግሁና፤ «ጌታ ሆይ! በዚህ ውስጥ እንኳ በሆን የራስህ መንገድ ሊኖርህ ስለማችል እመስግንሃለሁ» አለች።

የተደናገጠው አንግዳ ይቅርታ ጠየቀና የተበታተኑ ሰቃዎችን በጥድሬ መስበሰብ ያዘ እኔም አብራሙ አስሰብስብ ጀመር፤ ታዲያ በዚያ ጊዜ ቀና ብሎ አዋጃና፤ «አስታውሱትም መሰለኝ?» አለ።

«አምነታ፤ የእኔ ወንድም የት አንድ ተያየን ማስታወስ አልቻልኩም»

ከጥቂት ወሮች በፊት ለአውሮፕላኑ ተገኝተን አንድ ነበርና አሁን እዚያ ያለው ግን በኢየሱስ በጣም ተሰላችኋል ተሰፋ ቆርጦ መሆኑን፤ ሲረዳው ከሚችል ሰው ጋር እንዲያገናኘው እንዲሁ ብለው በአሁኑ ጠይቆ አንድ ነበር አጫውተኝ።

«ማይ ሆኖ እየሰወጡት፤ ሸክዳችን ያነጋግሩትም እንደም ለመተመጥ ነበር። ወደ እርስዎ የመሬት ራሱ እንዲሁ ብለው መሆኑን አርግጠኝ ነኝ። ሰመዘኔ እንደዚያ ሰቃዎችም ወሰሱ ላይ ሳንዘረክክ ምንም እንዳይረበሱ ያደረገዎት ምንድነው?» አለች።

እኔም እንዲሁ ብለው ከወደድነውና ከታመንንበት ነገሮችን ሁሉ ለሰላ እንደሚገለጥላቸው ማመን ምን ያህል አስደናቂ እውነት መሆኑን የነገርኩት

በደሰታ ነበር፤ በወቅቱ የተፈጠረው ትንሽ ችግር እንኳ እርሱን ሰማመስገን በቂ ምክንያት መሆኑን ነገርኩት።

ስመዐው በመገረም እንዳንድ ጥያቄዎችን ጠየቀች። አውሮፕላኑ የሚገኝበት ሰዓት ደርሶ በመስከበት ላይ እያለች፤ «ሰመዐኔ ጥሪ ባደረግልዎት ወደ ፎርት ባውደርደል ፍሎሬዳ መምጣት ይችላሉ?» አለች። አሁን የመገረሙ ተራ የእኔ ሆነ። ወደ ፎርት ባውደርደል ፍሎሬዳ ሄጄ እንዳንሰግል እንዲሁ ብለው መንገድ እንዳይከፈትልኝ እየጸለደኩ ነበር። በዚያች አገር እንዲሁ ብለው በክርስቲያኖች ሕይወት እያደረገ ስላለው አስደናቂ ነገር ብዙ ሰምጄ፤ ስለ ነበር ወደዚያ የመሄድ ፍላጎቴ ተነግሥቆ ነበር።

አዋርያው ጸውሎስ በፊልጵስዮስ ክርስቲያኖች እንዲህ በማለት ጽፎላቸው ነበር።

«ማናቸውንም ሥራ በምትሠሩበት ጊዜ አታገረምረሙ ወይም በቀጣ አትከራክሩ። ይህም ከሆነ በዚህ ጠግማና ሥርዐት አልበኛ ትውልድ መካከል ኡርና ነቀፋ የሌለባችሁ ንጹሐን የእግዚአብሔር ልጆች በመሆን ለዓለም ሕዝብ እንደ ከዋከብት ታብራላችሁ። በተረፈ ወንድሞቼ ሆይ! የጌታ ደስታ ይብዛላችሁ፤ ያንን ከዚህ በፊት የጸናሁላችሁን ነገር ደግማ ብጽፍላችሁ እኔን አይሰለቁኝም፤ እናንተን ግን ከሰላተት ሊጠብቃችሁ ይችላል (ፊልጵስዮስ 2+14-16.3+1)።»

በክርስቶስ ደስ የመሰኘታችንን ያህል አለማገረምረም የሕይወትን ቃል በፊልሰማ ሰፍራ የሚያበሩ ከዋከብት ለመሆን ያስችላናል። ይህ በፊልጵስዮስ እውነት ነበር፤ በፊልሰማ እውነት ነው።

ማገረምረምና መንግሥታችንን ትተን በማገገጠን ፊልሰማ ወይም ጠ ማማ ነገር ሁሉ እንዲሁ ብለው አንድረግ አንመስግን። ይህን ለማድረግ እንመስግን፤ ያኔ የእግዚአብሔር ንድፍ ፊልሰማውን ስንጥቅ ሲያልፍ እናያለን።

የእግዚአብሔር ደስታ

የእግዚአብሔር ደስታ ገደባችሁ ነው እሱ ነቢዩ ከምያ (ነሆምያ 8+10)።

እንግዲህ ከዚህ አኳያ ስንመለከተው እያሉል የመጣው በመለቀል በቤረሰው መሥዋዕት በኩል ሰዎች ድካትን እንዲያገኙ ብቻ ሳይሆን፤ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ደግሞ የሚያቆማቸውን የእርሱን ደስታ ሊሰጣቸው ጭምር መሆኑን ደቀመዛሙርቱ እንዲያውቁ መረለገ ብዙም ሊያስገርመን አይችልም።

እስከ አሁን በስሜ ምንም ነገር አልለመናችሁም፤ ሰዎች ትቀበላቸዎቹ ደስታችሁም ጭምር ይሆናል (ዮሐንስ 16÷24)። ብንለምን ወይም ብንጠይቅ የኒታ ደስታ የእኛ ይሆናል!

እያሉስ እንዲህ በማለት ጸልዮልናል፤ ይኸው አሁን ወደ እንተ መምጣቱ ነው፤ በዚች ምድር ላይ ከእነርሱ ጋር ባለሁ ፤ በእኔ ደለታ ይሞሉ ዘንድ ብዙ ነገር ነግረን እንግዲህ (ዮሐንስ 17÷13 ሕያው ቃል)።

ድካት ነጻ የእግዚአብሔር ስጦታ መሆኑን ማንኛውም ዳግም የተወለደ ክርስቲያን በሚገባ ያውቃል። እያሉስ ክርስቶስን አዳኝ አድርጎ በእምነት በተቀበለ ጊዜ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም ተወልዶአል። የእግዚአብሔር ነጻ ስጦታ ዳግም መወለድን ብቻ ሳይሆን፤ ሌሎች ብዙ ነገሮችንም እንደሚያካትት ክርስቲያኖች እየተረዱ መጥተዋል። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን የምንለማመድ በእምነት ነው። ይሁን እንጂ፤ እያሉስ የመጣው ደስታን ሊሰጠን ጭምር መሆኑን ያስተሞሉ በጣም ጥቂት ክርስቲያኖች እንደሆኑ ዐሳለሁ። እንደ ሌሎቹ በረከቶች ሁሉ ይህን የምንለማመድም በእምነት ነው።

እንግዲህ የእግዚአብሔር ደስታ ንድፋትን ወይም ብርታታትን መሆኑ ከታወቀ፤ በመጨረሻ ላይ ከብዙ ጥረት በኋላ የምናገኘው ሊሆን እንደማይችል ግልጽ ነው። የምሥራቹን ቃል ለሌሎች ለማዳረስ እንዲረዳን፤ ክርስቲያን ከሆንንበት የመጀመሪያው ቀን እንሥቶ ይህን ብርታት የምንለማመድ መሆን አለበት። ምክንያቱም በሚገባመን ውጣ ውረድ ደግሞ ሊያቆመን የሚችል ይህ የእግዚአብሔር ንድፍ ብቻ ነው።

እውሎስ ሰቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፋላቸው፤ እናንተ በእምነታችሁ የጸናችሁ በስ ሆናችሁ እናንተን ደስ እንዲላችሁ አብረናችሁ እንወራለን እንጂ በእምነታችሁን አናገዝቻለም ብሎ ነበር (2ኛ ቆሮንቶስ 1÷24)።

እውሎስ ይህን ሲል ጥሩ ጥሩ ስጦታዎችን ይዞላቸው በመምጣት ደስ እንደሚያስኝቸው መይም ደግሞ ጭምር የሌለበትን ሕይወት

እንደሚኖሩ መናገሩ አይደለም። ቀድሞውኑ ስለ ተሰማቸው ደስታ ሊያሳስባቸው ነበር ዳውሎስ ይህን ያለው። በመንፈስ ቅዱስ እማካይነት በውሎባቸው የተተከለውን ደስታ እንዲያቅብሩትና እንዲለማመዱት የበረታታቸዋል።

የማንኛውም ብርቱ ክርስቲያን ውጫዊ ሁኔታ አስቸጋሪና ከባድ ሊሆን እንደሚችል ዳውሎስ በሚገባ ይረዳል። ይሁን እንጂ፤ የክርስቲያኑ ደስታ ምንም ውጫዊ ሁኔታ ሳይሆን በውስጡ የሚኖረው ክርስቶስ ነው።

በየደረስኩባቸው ከተሞች ሁሉ፤ መንፈስ ቅዱስ በኢየሩሳሌም እሥራትና መከራ እንደሚያገኝ እስታውቃለን። ቢሆንም ከኒታ የተቀበልኳትን መልእክት ለማዳረስ እጥራለሁ እንጂ የሚጠብቀኝን እሥራትና መከራ ከምንም አልቆጥረውም። የተሰጠችኝ መልእክት የክርስቶስን የፍቅሩን ጽናትና የርኅራኄውን ብዛት ላልሰሙት ማብሰር ነው (ሕያው ቃል - የሐዋርያት ሥራ 20÷23-24)።

እያሉስ ክርስቶስ ደስታን ከስጠን ታዲያ፤ ብዙ ክርስቲያኖች ደስታ የሌለው ሕይወት የማኖሩት ለምንድነው?

ደስታው በእኛ እንዲፈጸም ወይም የተማሳ እንዲሆን እያሉስ ጸልዮአል። ራሳችንን ማዳን በንደማንችል ሁሉ፤ ለራሳችን ስላምን መስጠት እንደማንችል ሁሉ፤ በራሳችን ጥረት ሌሎችን መውደድ እንደማንችል ሁሉ፤ በተመሳሳይ ሁኔታ ራሳችንን ደስተኞች ማድረግ እንደማንችል ሊያሳየን ነበር እያሉስ እንዲህ በማለት የጸለየው። የእኛ ድርሻ እያሉስ ያደረገልንን መተበልና፤ ደስታውን በውስጣችን እንዲፈጸም ፈቃደኞች መሆን ብቻ ነው። እንዲሁም ማለት፤ ቢሰማንም ባይሰማንም እግዚአብሔር በሕይወታችን እየሠራ መሆኑን፤ በስጠን ተስፋ መሠረትም ንዘናችንን ወደ ደስታ እንደሚለውጠው በማመን ሆን ብለን ደስታን ለመለማመድ መወሰን ማለት ነው።

ፍትህ፤ ደለታና ሰላም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው። እያሉስ ደግሞ እነዚህን ፍሬዎች እንዴት እንደሚያሳድኝቸውና እንደሚያቅብሯቸው ለደቀ መዛሙርቱ ነግሮአቸዋል።

አባ እኔን እንደ ወደደኛ እኔም እናንተን ወደደኛችሁ ስለዚህ በፍቅሬ ኑሩ። እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደፈጸምሁና በፍቅሩ እንደምናር፤ እናንተም የእኔን ትእዛዝ ብትፈጽሙ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። ይህን የነገርታችሁ ደስታዬ በእናንተ አንዲሆንና የእናንተም ደስታ ጭምር እንዲሆን ነው (ዮሐንስ 15÷9-11)።

የእውነተኛ ደስታ ምንድን ደስ የሚል ሁኔታ ሳይሆን፤ የእያሉስን ትእዛዞች ስናውቅና በትእዛዞቹም መሠረት ስንኖር ነው።

ነቢዩ ኤርምያስ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ! እኔ በስምህ ተዘ ርቼአለሁ፤ ቃልህ ወደ እኔ በመጣ ጊዜ በሰውት፤ ልቤንም በደስታና በሐሴት ሞጣው ብሏል (ኤርምያስ 15÷16)።

ሞልቶ የሚፈለግ በውስጣችን የሚገጥሙትን ደስታ ሊኖረን ይችላል። ይህ ደስታ በሚትን መሠረት ያደረገ አይደለም። ደስተኛ ለመሆን የሚደረግ ስሜት እስኪኖረን እንጠብቃለን። ደስ ስንሰኝ፣ ወሎ አድር ደስተኛ ስሜት ሊኖረን ይችላል።

ጳውሎስ የደስታን ምስጢር በሚገባ ተረድቶአል። ስሙዝሙር 2+11 እስከፍት በሞላበት ፍርሀት ደስ ይበላቸው ይላል። ስለዚህ በዙሪያዬ የከበሱት ጠላቶቼን ድል እደርጋለሁ፤ በደስታ፤ “አልል” እያልሁ በመቅደሱ ውስጥ መጥቀስ ስኬት አቀርባለሁ፤ እየከመርሁም እግዚአብሔርን እመለግናለሁ (መዝሙር 27÷6)።

ደስታ የሚኖረኝ ነገሮች ሲሟሉልኝና ሁሉም ነገር ደስ የሚያሰኝ ሲሆን ብቻ እንደ ሆነ ለብዙ ምሳሌት ይገኛል። አሁን ግን ደስታ የፈቃደኝነቴ ውጤትና ከምስጋና ሕይወት ጋር የተያያዘ እንጂ የሰሜኑት ጉዳይ እንዳልሆነ ተረድቼአለሁ። ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፤ እናንተ ደጋግ ሰዎች በእግዚአብሔር ደስ ይበላቸዉ፤ እናንተም በቅንነት የምታገለግሉት አመስግኑት (መዝሙር 33÷1)።

እግዚአብሔርን ማመስገንና ደስታ የማይነሳጠሉ ነገሮች ናቸው፤ ስለዚህም እግዚአብሔርን ማመስገናችን የተሟላ የሚሆነው፤ በሚሆነው ሁሉ ደስ መሰኘት ስንችል ነው።

እንዲት በመንፈስ ቅዱስ የተሞላችና ለብዙ ጊዜ መታት በመንፈሳዊ ሥራ ጉዳት ሲሆን የነበራት አርጌት በቁርጥማት ሕመም ሽባ ሆና ነበር። ብዙ ዘመን በስቃይ በማስለፈ በሕይወትዋ ደሉትን አልነበረችም፤ ሌላው ቀርቶ ቀላል የሚባለው የቤት ውስጥ ሥራ ስቃይዋን ያባብሳት ነበር፤ ከዚህም የተነሳ ዘመት ለጨፈገገና የተደበተ ሕይወትን ትኖር ነበር።

እግዚአብሔር ሕመምተኞችን እንደሚፈውሉ ታምናለች፤ ጸሎት እንዲደረግላት ወደ ተለያዩ የፈውስ ሰብስቦች ሄዳለች፤ ሆኖም፤ ይበልጥ እየባሰባት ከመሄዱ በቀር ምንም አልተሻሻለችም። እንደ ቀን ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ስማመስገን ስለሚገኘው ነገር ሲነገር በመስማትዋ እርሷም ለመሞከር ወሰነች። እያንዳንዱን ቀንና ሌሊት የምታሳልፈው በከፍ ስቃይ ስለ ነበር ውሳኔው ቀላል አልነበረም። ያም ሆኖ ግን ለቃይዋን ጨምሮ ለሌላ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን ባደረገችው ውሳኔ ጻናች።

እንደ ቀን የተለያዩ ስቃዎችን የያዘ ትሪ ይዛ ባዘግታ በወጥ ቤቱ በኩል እየተራመደች ነበር። በድንገት ይዛው የነበረ ትሪ ወድቆ ወለሉ በሙሉ በስቃዎች ተዝረከረ። ጉግበላ ብላ ስቃዎችን እንዳትባበላቸው ነበር። ሌላ ጊዜ ቢሆን ስቃይ ነበረበት፤ የእጅ ጣቶችም እይታዘዙላትም ነበር። ሌላ ጊዜ ቢሆን ምሮ፤ እንዲህ ያለ ነገር ሲገጥማት ለራሰዋ በማዘን ስት ለት ብላ ታለቅስ

ነበር። አሁን ግን ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን ለማመስገን ቃል መመስገትዋን ስለሰታወሰች አላደረገችውም።

«እግዚአብሔር ሆይ፤ ስቃዎቼ ከእኔ ስለ ወደቁና በወለሉ ላይ ስለ ተዝረከረኩ እመለግሃለሁ። ሁሉም ነገር ለመልካም ስለሚሆንልኝ ተመስገን» በማለት ጸለየች።

እንዴት እንደ ሆነ ሳታውቀው፤ ምድራውያን ያልሆኑ ፍጥረታት በዚያ ክፍል ውስጥ ከእርሷ ጋር እንዳሉ ተሰማት። እነዚህ አውነቱ ከሆነ፤ ከእርሷ በቀር ማንም እዚያ ቤት ውስጥ አልነበረም፤ አሁን ግን ብቻዋን እንዳይደሉት እርግጠኛ ሆነች። በመሳሰሉት እንደ ተከበበች ሲሰማት እንደ መደገጥ አለች። በዚያ ሁኔታ ውስጥ እያለች፤ እግዚአብሔርን በማመስገንዋ መሳሰሉት እንኳ ደስ እንደ ተሰኘ ለመንፈስዋ ይታወቃት ነበር።

አያሱብ፤ እስከ በሚገባ በአንድ ገቢአትኛ ምክንያት በሰማይ መሳለኩት ዘንድ ደስታ ይሆናል በማለት ለድቀ መዛሙርቱ ነግሮአቸዋል (ሉቃስ 15÷10)።

ይህች ሴት ድንት ያገኘችና ልብዋም በተለምዶ ሁኔታ የተለወጠላት ገቢአትኛ መሆንዋ አውነት ነው። ይሁን እንጂ፤ እንዲህ ዐይነት ስቃይ እንዲደርሰባት በመፍተዱ፤ ለኃመታት በእግዚአብሔር ላይ ስታገራመርምና ስታማር ፍራለች። አንድትፈውላ ብዙ ጸልያለች፤ በልብዋ ግን እግዚአብሔር እንደ ረሳትና እንደ ተዋት ታስባ ነበር። በመጨረሻም፤ የማጥረምረምዋ ምክንያት በእግዚአብሔር አለመታመንዋ መሆኑን ተገንዝባለች፤ በደረሰባት ሁሉ እግዚአብሔርን በማመስገንዋ ግን ሌላው ቀርቶ የለማይ መሳለኩት እንኳ ደስ እንደ ተሰኘ አስተዋለች።

ወጥ ቤቱ መሐል እንደ ቆመች፤ ቤቱን የሞላው ደስታ እርስዋንም ሲያጥላቃት ታወቃት። እንዲህ ዐይነቱን ደስታ ለመለማመድ ምክንያት ስለሆናትም ስለ ደረሰባት ትግር ሁሉ፤ ይበልጥ እግዚአብሔርን ማመስገን ያዘች።

ይህ ከሆነ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ ለበሽተኞች ጸሎት የሚደረግበት ሰብስባ ላይ ለመሳኘት ትሄዳለች። እንዲጸልይላት በለበ ሙሉነት ወደ ፊት ሄደች። ከዚህ በፊት ትኩረትዋ ሁሉ ሕመምዋ ላይ ስለነበር፤ ለማመን ዐቅም አልነበራትም። እሁን ግን ከስሜትዋ ጋር ግንኙነት የሌለው እምነት ለሷን ጥልቅታል። ለቃይዋ የተጓም ያህል የሰረታ በሆንም ለማመን ሙሉ ነጻነት ተሰምቶአታል። በዚያ ምሽት በሚገርም ሁኔታ በቅጽበት ተፈወሰች። ለዘመናት ሲያስቃዩት የነበረው ሕመም በቅጽበት ጠፋ፤ በታችውን የላቱ መግጣጠሚያዎቿ ሁሉ ተስተካክለው፤ ቀዋ ያለችና ሙሉ እክል ያላት ሆናች።

ስምች ስንባል ከልማድ ጋር የተቆራኘን ፍጥረቶች ነን። ለሚቆቻችን ለነገሮች የምንሰጠው ምላሽ ላይ ጫና እንዲያሳድሩ ለዘመናት

በንፈቃድላቸው ኖረናል። ይህን እንጂ፤ ደስታችን ፍጹምና የተሟላ እንዲሆን ክርስቶስ በሙስጣችን ለመኖር መጥቶአል።

አስተሳሰብና አንቅስቃሴዎቻችን የሰሜን-ምሥራቅን ሳይሆን የፊቃዳች ያህል አይከብደንም። በጊዜ ሃደትም፤ በሰሜን-ምሥራቅ የመደብዳ፤ ብንብላዮች ይበልጥ አየነበረው ይሄዳል። እግዚአብሔርን በማመስገን ስንጸና፤ ከፊቃዳች የሚመነጭ ደስታ ስሜን-ምሥራቅን ጨምሮ ለሁለቱም ይተርፋል።

ለእግዚአብሔር ቃል በመታገብ የምንመስደው ክርምጃ፤ ከዚህ ቀደም ተለማምደንው ወደማናውቀው የምስጋናና ደስተኛ ሕይወት ያደርሰናል። ያ' ስሜን-ምሥራቅን ሐሳባችን በሙሉ ከሁኔታዎች በላይ በሆነ እርካታ ይሞላል።

እንዲያበጀን፤ እንዲቀርጸንና እንዲያደሰን ፈቃዳችንን ስለእግዚአብሔር ፈቃድ ስናስገባ ይበልጥ እርሱ የሚጠቀምብን መሳሪያዎች እንሆናለን መሰናክሎችና ችግሮቻችንንም ሁሉ በሕይወታችን ፈቃዱን ለመፈጸም ይሰቀምብታቸዋል፤ ያኔ የጊታ ደስታ በሕይወታችን ፍጹም ይሆናል።

ለሃያ ዓመት ያህል በከብድ የነድ ሕመም እስቃይ ነበር። እንደንደ ምግባች በፍጹም አይሰማሙኝም ነበር። በተለያዩ ድክተሮች ተመርምረክለሁ፤ የተለያዩ መድኃኒቶችን መስጃለሁ፤ ግን ምንም አልረዳኝም።

እግዚአብሔር እንዲፈውሰኝ ጸልያለሁ፤ እንደ ፈጠኝም በእምነት ተተብቼ ነበር። ግን ምንም ልብም ስለሌለኝ፤ በፈሰሰው እንልግሎታችሁ ታዋቂ የሆኑ ሰዎችና የቅርብ ወዳጆቼ ጸልዮሁልኛል፤ ሕመሙ ግን እንደ ቀጠለ ነበር።

«መርዝ በጣሙ እንኳ አይገድላችሁም» በሚለው የማርቆስ 16 ተሰፋ ቃል በማመን የተረበልኝን ምግብ ሁሉ መመገብ ጀመርኩ። ይሁን እንጂ፤ እንቅልፍ አለካጣ ድረስ ክፉኝ ያመኝ ነበር፤ ይህ ደግሞ ከበሬቱ በበለጠ ሁኔታ ሰራሴ እንዳገባን አድርጎኝ ነበር።

በመጨረሻም፤ ከኢየሱስ ቤዛት ሞት የተነሳ እንደ ተፈጠረሁና የሕመሙ ስሜትም በራሱ ጊዜ እንደሚጠፋ በእምነት ተተብቼለሁ፤ በዚህ እምነት በመጽናት ስሜቱን ሳለመቀበል ወስንኩ፤ መልካም ነው የሚለሁት ሁሉ በዚህ መንገድ በሕይወቴ በመፈጸም ላይ በመሆኑም እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ።

ከሁረዊቱ ቤት በሙረታ ከመሰናበቴ በፊት ድክተሮቼ አጥራሲያን ሊያደርጉኝ ወስነው ነበር። ይሁን እንጂ አጥራሲያን ቢያደርጉኝም ለዓመታት ስቃይ ምክንያት የሆነውን ችግር ሊያጥኝኑ አልቻሉም፤ ሌላው ብርቱ፤ ሕመሙን ለማስታገስ እንኳ ምንም ሊያደርጉልኝ አልቻሉም።

እነዚህ ሁሉ ከተደረጉ በኋላ ሆስፒታል ተኝጄ እያለሁ፤ ከዚህ ቀደም አይቼው በማሳሳቱ ሁኔታ ሕመሙን ተባብስ። ሕመም ማስታገሻ ክኒሮች ሊረዱኝ አልቻሉም። ሌሊቱን በሙሉ እንቅልፍ አይመስደኝም፤ የክፍሉ

ጨለማ የሚውለኝ መስሎ ይታያኝ ነበር። መሞት አልፈሰግሁም፤ በእንዲህ ዐይነት ስቃይ መኖርንም አልፈሰግሁም።

በዚያ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ሆኜ፤ «ጊታ ሆይ! ሕመሙ ምንም ያለል ቢያስቀየኝም ስለ ሁሉም ነገር አመስግንክለሁ። ከዚህ ውስጥ መልካም ነገር ማውጣት እንደሚቻልህ አምናለሁ» በማለት ጸልይኩ።

በድንገት ከፍሉ ከሐይ ይልቅ የሚደምቅ በሚመስል ውብ ብርሃን ተጥላ። ከጥቂት ዓመታት በፊት በራሳይ አይቼው የነበረውን ብርሃን ያህል ደማቅ ነበር። በዚያ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ የራሳዬን ምንነት ገልጾልኝ ነበር። ድቅድቅ ጥቁር ደመና ሰማዩ ላይ አንጥብቦ ነበር፤ ከደመናው በላይ ደግሞ ውብና አስደናቂ ብርሃን ተንሣልሎ ነበር። ከዳመናው አልፎ በክርስቶስ የሚገኘው ደስታና በረከት መላት ነበር፤ ሆኖም፤ ወደዚያ የሚደረሰው በመሰላል በመውጣትና የግራ መጋባት ጥቁር ደመና ስንተቆ በማለፍ ነበር። ደመናው ውስጥ እያለን እንደ ማየትና መስማት የመሰበሉ የሰሜን ሕዋሳቶቻችን የትኛውን አቅጣጫ መያዝ እንዳስባን ለማሞቅ ሊረዱን አይችሉም። መሰላሉን የምንወጣው በእምነት ነው። በእያንዳንዱ የመሰላሉ መወጣጫ የምናልፈው እግዚአብሔርን በማመስገን ነው። በዚያ ጥቁር ደመና ስናልፍ በሰሜን-ምሥራቅን መደገፍ የትም እንደማያደርሰንና ይልቁንም፤ በእግዚአብሔር ቃል ብቻ መታመን እንዳስባን እንገድለን። ወደ ሰማያት ዘልቀን ክርስቶስ ወዳለበት ብሩን ብርሃን የምንደርሰው በምስጋና መሰላል ነው።

ሆላፒታል ውስጥ ተኝጄ እያለሁ ሁሉንተኛዬ በዚያ ብሩንና ደማቅ ብርሃን ተጥላቀቀ፤ በአንድ ወቅት በራሳይ ያየሁትን፤ አሁን በእሙኔ አየሁት።

እግዚአብሔር ሕመሜን ለመልካም ሲሰውጥልኝ እንደሚችል በማመን የተመሳሰሉባቸው ዓመታት በጥቁሩ ደመና ውስጥ ያላፍኩብቸው ዓመታት ነበሩ። በዚያ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ለማለፍ በእምነት አንጂ በሰሜን መደገፍ አላወጣኝም። አሁን ግን ስላላፍኩብት የጨለማ ጊዜ እንኳ እግዚአብሔርን አያመስገንሁት ነው። እንደዚያ ሳይሆን ኖሮ በእርሱ መታመን እንዴት መማር እችል ኖሯል? በእንዲህ ያለ ደስታና ብርሃን መሞላትንል እንዴት መላማመድ እችል ነበር?

ከሆላፒታል ወደ ቤቴ ስመለላለሁ የሆድ ሕመሜን በተመለከተም እግዚአብሔር አንድ ነገር ማቻረጉን አስተዋልሁ። ከዚያ በፊት ሕመም የሚተስቅሱብኝ የምግብ ዐይነቶች ከእንግዲህ ችግር አልፈጠሩብኝም፤ ለብዙ ዓመታት ርቱአቸው የነበሩ ምግቦችን በነጻነት መመገብ ቻልኩ።

በዓመታት ውስጥ እኔ ራሴ ጸልዬላቸው ብዙዎች በቅጽበት ተፈውሰዋል፤ ይሁን እንጂ፤ ወደዚያ ዐይነት ልምምድ ከመምጣቴ በፊት እግዚአብሔር እኔን በቃሉ መታመንን ማስተማር ነበረበት፤ በቃሉ መታመንን ለማር ደግሞ በዚያው መጠን እምነቴ አደገ።

እግዚአብሔርን ስናመለከት ልዋሽ ጎይሉ ይሰታል፡ በመሆኑም ማን ፈውስ ሁለተኛው ጉዳይ ነው፡፡ የምናዘነው ስለ ራሳችን ምቹትና ፈውስ እስከ ሆነ ድረስ ለነገሮች ያለን ሰይጋ ትክክል እይደለም ማለት ነው፡፡ እንዲሁም የምናዘነ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ባለው ዕቅድ መጠራጠራችንን ነው የሚያመለክተው፡፡

ለባዙ ምርታት፤ «እንድ ቀን ጥርሶቼን ባባባ?» የሚል ስጋት ነበረኝ፡፡ የፈራሁት አልቀረም የጥርስ ሐኪሚ ድዴ ክፉኛ እየተጎዳ መሆኑን ነገረኝ፡፡ በጥርሶቼ ዙሪያ ያለ አጥንቶችም እየተጉዱ ነበር፡፡ የመጀመሪያው የድዴ ኤክስሬይ ደግሞ በቅርቡ ጥርሶቼን በሙሉ እንደማጣ ነበር የሚያሳየው፡፡

በጎዘን ልቤ ተሰብር ከደክተሩ ቢሮ መጣ፡፡ እርግጥ ነው፤ ስለ ሁኔታዬ እግዚአብሔርን ማመስገን እንዳለብኝ አውቃለሁ፡፡ ያንን ሰማድረግ ግን ይህን ያህል ደስተኛ አልነበርኩም፡፡

«ጌታ ሆይ! ጥርሶቼ ስላለብት ሁኔታ እመስግንለሁ፡ ከእኔ ይልቅ ለእኔ የሚበጀኝን አንተ ታውቃለህ፡ ስለዚህም ተመስግን» በማለት ጸለድ፡፡

እየጸለድኩ እያለ እንኳ ይበልጥ ማመስገን እንዳለብኝ ይሰማኝ ነበር፡፡ እንዲት እጥት ስትመጣም፤ እግዚአብሔርን የማመስግንበት ሌላ ሁኔታ መፈጠሩን እወቃለሁ፡፡

«ታዲያ፤ እግዚአብሔር እንዲፈውስህ ጸልየሃልኝ?» በማለት ጠየቀችኝ፡፡ «የለም፡፡ ጥርሶቼን ማጣት ይህን ያህል ሲያውሳኝና ሲያስጨንቀኝ እንደማይገባ እሁን አስተውቃለሁ፡፡ እግዚአብሔር ካልፈቀደ በእኔ ላይ ምንም እንደማይሆን እውቃለሁ፡፡ አልኳት፡፡

«የተማላና ጤነኛ ጥርስ እንዲኖርህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ዐስባለሁ» ካለች በኋላ እጇን ትክክላለሁ ላይ ጣል እድርጋለሁ፡፡ «እግዚአብሔር ሆይ! የሚርሊን ጥርሶች አሁን ላላለብኩት ሁኔታ እመስግንሃለሁ፡፡ በዚህም ቢሆን አንተ እንድትከብርበኝ እንዲልጋለኝ፤ ስለዚህም ወንድሜን እንድትገኘውና ሙሉ በሙሉ እንድትፈውስህ እለምንሃለሁ፡ ይህንንም ስለምታደርግ እናመስግናለሁ» በማለት ጸልየኝ፡፡

ከምስት ቀን በኋላ ለሌላ ኤክስሬይ ወደ ጥርስ ሐኪሙ ሄድኩ፡፡ የኤክስሬይን ወጤት በጥንቃቄ እያገባበሁ ሲመለከተው ልብ እድርኬ አየሁት፡፡ በጣም መሰረሁ ከፈተ ይታወቅ ነበር፡፡ ኤክስሬዩን አስቀመጠና እንደ ገና አፈንና ድዴን ረጋ ብሎ መረመረ፡፡ ራሱን እየተከተለ ድምዱን ሳያስማ የሆነ ነገር ተናገረ፤ እኔም ምናልባት የባሰ ችግር ሳያገኝ እንዳልቀረ ዐስብኩ፡፡ በመጨረሻም ከራሴ አንሥቶ እስከ እግሬ ድረስ በመገረም አየኝና፤ «ለመሆኑ ጥርሶችህ ላይ የሆነው ምንድነው?» በማለት ጠየቀኝ፡፡

«ምንም!»

«የሆነው ነገር እኔንም ሊገባኝ አልቻለም» አለ ሐኪሙ፡፡ የበፊቱንና የአሁኑን ኤክስሬይ በጥንቃቄ አስተያየ፡፡ «አጥንቶችህ በመልካም ሁኔታ ላይ ናቸው፤

ድድህም የማበጥ ወይም የማመርቀብ ምልክት እያሳያም፤ እንዲያውም አፍቃሪ ውስጥ ምንም ዐይኑት ችግር አይታይም፤»

ነገሩ ፈገግ አሰንኝ፡፡ እግዚአብሔር እንደ ፈወሰኝ ማወቁ አስደናቂ ነገር ነው፡፡ ይሁን እንጂ ሞናው ነገር ይህ አይደለም፡፡ አርቲፊሻል ጥርስ እንዳላደርግ ለሰመናት የነበረኝ ፍርሀት በቅጽበት ብን ብሎ ጠሩ፡፡ የተፈጥሮ ጥርስ ኖረም አልኖረም፤ ሞናውና ወሳኙ ነገር ከክርስቶስ ጋር ያለኝ ጥብረት ለድምጽ መሆኑና በሕይወቴ በሚደርሰው ማንኛውም ነገር እግዚአብሔር ማመስገኔ ነው፡፡

በቅርቡ ከእንዲት በኒው ሐምሽሻዩር ከምትኖር ሴት ደብዳቤ ደረሰኝ፡፡ ይህች ሴት ትኖር የነበረው በዐሥራዎቹ ዓመታት ውስጥ ካለ ልጅዋ ጋር ሲሆን፤ ደብዳቤ በጸፈችልኝ ጊዜ ሁለቱ እገራሲዮን አድርጋ ነበር፤ ኃይለኛ ሕመምም እያሰቃዩት ነበር፡፡ ደብዳቤዋ እንዲህ ይነበሳል፤

“ከአእምሮ በላይ ስለሆነ ታማኝነቱ እግዚአብሔር ይመስገን! ለሁለተኛ ጊዜ እገራሲዮን ከተደረግሁ ወዲህ በጣም ተስፋ ቆርጬ ነበር፤ በዚህ ሁኔታ እያለሁ እንድ ሰው የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ ስጥቶኝ አነበብኩ፡፡ ከዚያ ወዲህ ስለ ሕመሜ እግዚአብሔርን ለማመስገንና በእምነት ዐይኖቼን በኢየሱስ ላይ ብቻ ለማድረግ ወስንኩ፡፡ ምንም እንኳ ስቃዬ ወዲያውኑ ባይመገድልኝም፤ ከዚያ ወዲህ ጌታን ከበሬቱ በተለየ ሁኔታ አውቄዋለሁ፡ መንፈስ ቅዱስም አስደናቂ ሥራውን በሕይወቴ እየፈጸመ ነው፡፡

ይህ ሕመም የደረሰብኝ እግዚአብሔር ሲታግኝ ፈልጎ እንደ ሆነ አንዳንድ ወዳጆቼ ማረሙኛል፤ አሁን ግን አባላቸው ትክክል እንዳልነበር ተረድቼአለሁ፡፡ ችግሪ የሚገባው ኢየሱስ በፍጹም አልወቀሰኝም፤ እልክስኝም፤ ይልቁንም ስለ ፍቅሩ በጥልቀት የተገነብባለሁት ጊዜ ቢኖር አሁን ነው፡፡ ካለፉት ጥቂት ወራት ወዲህ፤ በቃሉ አማካይነት ልቤን እየመረመረ ነው፤ በውስጤ መኖር ያልነበረባቸውን ሐሳቦችና ስሜቶችን በሙሉ እያሰየኝ ነው፡፡ በአስደናቂ ፍቅሩ እግዚአብሔር ይቅር ብሎኛል፤ በሕይወቴ የደረሰብኝን ስብራትና ያለፈ ጉዳቴን ቁስል ፈውሰልኛል፡፡

ለእኔ ማንኛውም ነገር፤ ሌላው ተርቶ ስለ ሕመሜ እንኳ እርሱን ማመስገንን አስተምሮኛል፡፡ እሁን በሙሉ ልቤ ኢየሱስን መሠደድ ችግሩአለሁ፡፡ ለምን በዚህ መንገድ እንደ መራኝ አሳወቅም፤ ይሁን እንጂ፤ በድካሜ እንኳ ደስ መስኘትን ከቻልኩ፤ ስለ ማንኛውም ነገር እርሱን ማመስገን እንደማንኖርብኝ እርግጠኛ ነኝ (2ኛ ቆሮንቶስ 12፡10)፡፡

በቅርቡ እንደ ገና ወደ ሆስፒታል መሄድ ይኖርብኛል፡፡ ምናልባትም ለሦስተኛ ጊዜ እገራሲዮን መደረግ ይኖርብኝ ይሆናል፡፡ ያንንም ቢሆን እግዚአብሔር ለበጎ ሊለውጠው እንደሚችል ስለማምን በሙሉ ልቤ እመስግናለሁ፡፡ ለፈውስኝ እንደሚችል እምናለሁ፡ ይሁን

እንጂ ለእኔ የሚበጀኝን የሚያውቅና በፍቅሩ የሚወስን አርቡ እንጂ፤ እኔ እለመሆኔንም እተበላሳለሁ።

ደብዳቤው አውነተኛ ደስታና የምስጋና ሕይወትን የሚያንጸባርቅ ነበር። እርግጥ ነው፤ ሠውዳዊ አካልዋ እየታመመ ነው፤ ሠውስዋዊ ማንነትዋና ሁሉንተናዋ ግን በአስደናቂ ሁኔታ ተፈውሰዋል። ከዚህም የተነሳ በዘርስቶስ አማካይነት ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ጥበብ ሊኖራት ችሏል። የአካልዋ መፈጠሻ ለእርስዋ ይህን ያህል ዋነኛና ወላኝ ነገር እልክረኛለሁ።

ጳውሎስ የሕይወቱ ግብ አድርጎ የያዘው በዘርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ጥበብ ማድረግን ነበር። ኢየሱስ ወደዚህ ምድር የመጣበት ዋናው ዐላማ ሰው ከፈጣሪው ጋር ጥበብ ማድረግና አንድነት እንዲኖረው፤ እግዚአብሔርንና ሰውን የሰየውን የክብር ገደብ ሰማወጣዊ ነበር። የፈጣሪ የመጀመሪያ ዕቅዱም ይኸው ነበር።

መስቀል ላይ ከመሆኑ በፊት ኢየሱስ እንዲህ በማለት ስለኛ ጸልዮአል፤

በእነርሱ ቃል እማካይነት በእኔ ስለሚያምኑትም ለለምናለሁ እንጂ ለእነርሱ ብቻ አልለምንም። ለኔም የምለምነው ሁሉም አንድ እንዲሆኑ ነው፤ እንዲሁም አባቶ ሆይ! አንተ በእኔ እንዳለህ ፤ እኔም በአንተ እንዳለሁ እነርሱም በእኛ እንዲሆኑ ነው፤ አንተ እንደላክሽኝም ዓለም እንዲያምን ነው። እኛ አንድ እንደ ሆንን እነርሱም አንድ እንዲሆኑ ፤ ለእኔ የሰጠሽንን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ። እኔ የምለምነው ፤ እኔ በእነርሱ አንተም በእኔ እንደ ሆንህ እነርሱም በእኔም አንድ እንዲሆኑ ነው፤ እንዲሁም እኔን እንደላክሽኝና እኔን በመደራሸኝ መጠን እነርሱንም እንደ ወደድሃቸው ዓለም እንዲያውቅ ነው (ዮሐንስ 17-20-23)።

ኢየሱስ ጸልዮአል፤ ጸሎቱ መልስ ማግኘቱን በእርግጠኝነት እናውቃለን። ስለሆነም፤ በጸሎቱ መሠረት ክርስቶስ በሠውስዋዊና እንደሚኖር እርግጠኛ መሆን እንችላለን። በእርሱ በኩል ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ይኖረናል።

እንግዲህ ይህን ሐቅ በማገባ ከተረዳን ስለ ሌሎች የሕይወታችን ገጽታዎችም ትክክለኛ ዕይታ ወይም አመለካከት ይኖረናል ማለት ነው። ምንም እንኳን ሠውዳዊው ሁኔታ የተመለከተ ሐላፊ ከሐዋርያት የመጣ ቢመለስንም፤ በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት በሕይወታችን ሁሉም ነገር እንደሚፈጸም ትክክለኛ ግንዛቤ ይኖረናል። በመሠረት ላይ ያለውን ዕቅዱን ማየት ባንችልም፤ የክርስቶስን ጌትነት በእምነት እናያለን፤ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ዕቅድ እንዳለውና፤ ይህም ዕቅዱ መልካም መሆኑንም እናውቃለን።

የምስጋና ፍሬ ከታተመ ሠዲህ በተለያዩ እስር ቤቶች ካሉ ሰዎች ብዙ ደብዳቤዎች ይደርሱኛል። ለምሳሌ ያህል አንድ የሞት ፍርድ ይጠብቅ የነበረ ሰው የሚከተለውን ጽፎልኛል፤

"የሞት ፍርድ የተፈረደብኝ እስረኛ ነኝ። መሞት እንደሚጠኝም አውቃለሁ፤ ለብዙ ዓመታት ከሞት የተሻለ ነገር ይኖራል ብዬ።

አላለብም ነበር። ፍርሀት ልቤን ገዝቶት ነበር። እግዚአብሔርም ሰውም እንደ ተወኝ ይለማኝ ነበር። በዚህ ሁኔታ እያሰሁ፤ የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ አነበብኩ። ሙት በነበረው አእምሮዬ ያገም ሕይወት ሲያንስራራ ተለማኝ። ከዚህ በፊት በማሳውቀው ሁኔታ እግዚአብሔር ስሕይወቴ እውን ሆኖልኛል፤ ልጄን ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታና አዳኝ እድርገን እንድንተበል በእያንዳንዱ የሕይወት ገጽታዬ እየሠራ እንደነበርም አምናለሁ።

ያለፈውን ሕይወቴን ወደ ጓዳ ዘመር ብዬ ለመለከተው፤ በደረሱብኝ ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር ወደ እራሱ ሊመልሰኝ እየሠራ እንደ ነበር ተረድቼአለሁ። ለእኛ መልካም እንዲሆን፤ ከብሩ ደግሞ ለእርሱ እንዲሆን እግዚአብሔር በነገሮቻችን ሁሉ ይሠራል። በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ እግዚአብሔር እንደ ባረከኝ እርግጠኛ ሆንኩ፤ በልጄ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመኔ ከእንግዲህ ወዲህ የእርሱ ልጄ ነኝ። እስር ቤት ሠውስዋ ብዙንም ነጻ ነኝ፤ የእግዚአብሔር ሰላምና ደስታ ልቤን ሞልቶታል።

የሌላው እስረኛ ደብዳቤ ደግሞ እንዲህ ይነበባል፤

«ገና ከልጅነቴ አንጦቶ የተማርኩት ማንኛውንም ሰውና ነገር መጥላትን ነበር። ብዙ ጥረት ባደርግም፤ በሕይወት በመኖሩ ደስ የሚያሰኝኝ አንድም ምክንያት አስገኝታለሁ። አንድ ሰው፤ የምስጋና ፍሬ የሚለውን መጽሐፍ ሰጥቶኝ መጀመሪያ ሳነበው እንደ ተራ ስብከት ቆጠርኩት። ይሁን እንጂ፤ ብዙ ባሰብኩ ቁጥር የዚያኑ ያህል ስለ ባከነው ሕይወቴ እንኳ እግዚአብሔርን ለማመስገን ተግፋፋሁ። የሕይወት መጨረሻው ዝቃዎ ላይ ነው ያሰሁት፤ ታዲያ፤ እግዚአብሔርን በማመስገኔ ምን የማጣው ነገር ይኖራል?

ያለፈው ሕይወቴን አንድ በአንድ በሐሳብ ቃኝኩት። በእኔ ላይ የደረሰው በሙሉ በእርሱ ዕቅድ ሠውስዋ የተካተተ መሆኑን በማመን፤ እግዚአብሔርን አመስገንኩ። የማደርገው ሁሉ ሞኝነት እንደ ሆነ ቢለማኝም፤ በማመስገኔ መተጠል እንዳለብኝ ራሴን አስገደድኩት። ወደ ፊት በገፋሁ መጠን አንድ ነገር በውስጤ ይከናወን ጀመር፤ በተመለከተላለው ሕይወቴ እግዚአብሔር ሥራ ላይ እንደ ነበር በአዲስ መልኩ ማስብ ጀመርኩ። እግዚአብሔር ለእኔ ያህል የተለየ ግምት መስጠኑ፤ እውነት ነው? በማለት ራሴን እጠይቃለሁ። የረሳኝቸው ነገሮች እንኳ በአዲስ መልኩ ወደ አእምሮዬ ይመጡ ጀመር። ከዚህ በፊት ይረብሹኝ ነበር፤ አሁን ግን እኔን ወደ እርሱ ለማምጣት እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው መንገዶች እንደ ነበሩ እረዳለሁ። ስለዚህ እግዚአብሔርን አመስገንኩ፤ ሌላው ተርቶ ስለሚጠ ሉኝ፤ ስለበደሉኝ፤ ሠብክት ስለሰወዱብኝና አሳልፈው ስለሰጡኝ ሰዎች እንኳ አመስገንኩት። ይህን ሳደርግ ከዚህ ቀደም የማሳውቀው ድንቅ ሰላም ልቤን ሞላው። ያለፈ ዘመን መራራ ትብታዬን ሁሉ

እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።

በምስላዊት ሃይል ቤት ደግሞ አንድ ክርስቲያን የሚከተለውን ጻፈልኝ፤

"እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

አስደናቂው የኢየሱስ ስም ከፍ ያለል፤ የእንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

ይህ ክርስቲያን ወንድም ብዙ ምንጮችን ከባድና አስቸጋሪ በምንለው ሁኔታ ውስጥ ቢሆንም፤ እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

ይህ ክርስቲያን ወንድም ብዙ ምንጮችን ከባድና አስቸጋሪ በምንለው ሁኔታ ውስጥ ቢሆንም፤ እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

ይህ ክርስቲያን ወንድም ብዙ ምንጮችን ከባድና አስቸጋሪ በምንለው ሁኔታ ውስጥ ቢሆንም፤ እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

ይህ ክርስቲያን ወንድም ብዙ ምንጮችን ከባድና አስቸጋሪ በምንለው ሁኔታ ውስጥ ቢሆንም፤ እንዲሁም እንደሚታወቅ ነበር። አሁን ያለሁት በዚህ ሰላም ተከብረው ነው፤ ከእንዲሁ ወዲህ የእስር ቤቱ ብረት መሰረዳችሁን እስከረኝ ሊያደርጉኝ አይችሉም፤ በክርስቶስ ነጻ ነኝ፤ እንዲሁም እንደ ይመስለኝ።"

መካናኤልያ መሳይ ነገር የመደረገ ልማድ ነበረች። እኩል ጉዳተኛ በመሆንዋ ሁል ጊዜ ትክክላት ነበር። ለእኳል መጠን ከደረሰች በኋላም ይህን ውሳዎ ስብረትዋን የደበቀች እያመሰሰች ገና በወጣትነትዋ አልኩል ማዘውተር ይዘች።

የሚከተለውን ደብዳቤ ስትጻፍልኝ የሃምሳ ሰድስት ዓመት ሴት ነበረች። «በሰድስት ወር በፊት እንደነበረው ለመጠየቅ ሂጄ እያለ፣ በሕይወታችን በደረሰው በማንኛውም አደጋ ወይም ችግር እንዲሁከሌሌን ማመስገን እንዳለብን እርሷም ያቀረቡትን የካሲት መልእክት አደመጥሁ። እያደመጥሁ እያለ አንድ ሰው ሆኔ ሳይ የመታኝ ያህል ተሰማኝ። በደረሰብኝ ችግር ለዓመታት በእንዲሁከሌሌ ሳማርር ጥሬአሁኩ። በወቅቱ እንዲሁከሌሌን ለማመስገን የተዘጋጀ ልብ አልነበረኝም። ጌታ ሆይ፣ ይህን እንኳ እንድታነጥብኝ አልፈልገም፤ ባይሆን ከአልኩል ብትገለግለኝ አመሰግንን ይሆናል አልኩ።

ይሁን እንጂ፣ የቻልኩትን ይህል ልረሳው ብሞክርም፣ እንዲሁከሌሌን ማመስገን እንዳለብኝ ሌትና ትን ወደ አለምጥጤ ይመጣ ነበር። በመጨረሻ «እንዲሁከሌሌ ሆይ፣ ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ዝግጁ ነኝ፤ ስለ እኳሰ ጎዶሎጎቴ እንዳመሰግንህ ግን እሆኑህ አትጠይቀኝ» አልኩ። ያም ሆኖ ሰረፍት አላገኘሁም። በመጨረሻ በካሲት የተተዳውን መልእክት እንደ ገና ማድመጥ ጀመርኩ። በዚህ ጊዜ በፊት ያመሰግኝን ነገር ለማሳወቅ፣ እንዲሁከሌሌን እንዲያመሰግኑ ለዚያ ወታደርና ሚስቱ በነገሩዋቸው ጊዜ በፍጹም ማመስገን እንደማይችሉ ቢናገሩም በመጨረሻ ግን፣ «ለማንኛውም እንደማክራን» ብለዋል። ከዚያ በኋላ ያለውም ቀላል ሆኖላቸዋል። በዚያ ጊዜ ደግሞ እኔ ሰረፍት የሚሰጠኝ ከሆነ ማንኛውንም ነገር ለመጥክር ተዘጋጅኼ ነበር። ስለዚህ እንደማልችል ባውቅ እንኳ ለመጥክር ወለንኩ። እንዲሁከሌሌን ማመስገን ሰጅምር፣ ከባድ ሽክም ከትከሻው የወረደለት ሰው ያህል ቀለለኝ፤ እያመሰገኑ እያለ ያለ ማቋረጥ አንባቤ ይወርድ ጀመር። በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ፣ «ንዚህ ጠፋ ሽክምኔም ቀለለ» የሚለው መዝሙር እውን ሆነልኝ። በዚያ ወቅት ሆኜ ግን፣ «ረጋ በይ፣ ጀመርኩ እንጂ የምሠራውን ገና አልፈኝምኩም» የሚል ቃል የሰማሁ መሰለኝ። ተደላጅቼ ተቀመጥኩ። ሌላ ምን የቀረ ነገር ይኖራል? አልኩ በል። በሕይወቴ መኖሪያ በያስጠላኝ እንኳ፣ ስለ እኳሰ ጉዶሎጎቴ እንዲሁከሌሌን በማመስገኔ ከፍተኛ መሥመሶት ከፍታለሁ፤ ታዲያ ምን የቀረ ይኖራል?

«እኳሰ ጉዶሎጎጎሽን ለመደበቅ፣ ከእንግዲህ መካናኤልያ መደረገ የለብኸም» በማለት ጌታ የተናገረኝ ግልጽና ጥርት ባሉ ቃላት ነበር። በድንገት ውስጤ ሲከማተር ታወቀኝ። «እንዲሁከሌሌ ሆይ፣ እንዲሁከሌሌ ማድረግ አልችልም፤ ትንሽ የባህ ይመስለኛል» ስለ እንመተመትኩ።

ተደም ብዬ የሰማኩት ድምፅ «የምትደብቁው ከሆነ ገና እናረት እየተሰማሽ ነው፤ የምታመስግኒውም ከእውነት አይደለም ማለት ነው» በማለት በጨዋነት ግሙዲኝ ስቀስቅ ብዬ እያለቀሰኩ፤ «እንዲሁከሌሌ፤ እንተ ግን በደጋህ አስቸላኝ» አልኩ።

በሚቀጥለው ቀን ከቤት የምወጣበት ጉዳይ ነበረኝ፤ ቀድሞ እንደ ለመድኩት መካናኤልያ እንሥቃ ለመደረግ ጤነኛ እጄን ከረጋሁ። ወዲያውኑ፣ «እንዲታደርጊህ!» የሚል ማስጠንቀቂያ ዐይነት ድምፅ በልቤ ተሰማኝ።

«እኛ ጌታ ሆይ ለአሁኑ እንዳልከኝ አደርጋለሁ፤ ወደፊት ግን እንደዚያ አሳደርግም ብዬ ቃል አልገባም!» አልኩ።

በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ጎደሎ እጄን ሳልሸፍን ወደ ውጪ መጣሁ። በፋን ዘግቼ ጉህ ሰጅምር በፊት የነበረኝ እናረትና መሸማቀቅ ጥሎኝ ጠፋ፤ በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ነጻ መሆን ማለት ምን ማለት እንደ ሆነ አወቅሁ። ባለሁበት ሁኔታ እንዲሁከሌሌ እንደሚወደኝ እርግጠኛ ሆንሁ። ጌታ ይመስገን!»

እንዳንድ ደስ የማይሉ ሁኔታዎች በሕይወጋችን እንዲደርሱ እንዲሁከሌሌ የሚፈቅደው ለመልካም ምክንያት ነው። በእነዚያ ሁኔታዎች ተጠቅሞ እርሱ ለእኝ ያለውን የፍቅር ስቃይ ይፈጽማል። ያሻ ሴት በእንደዚያ ዐይነት ሁኔታ የተፈጠረችው እንዲሁከሌሌ ስለሚወዳት ነበር። ሳይጣን በእያብሳ ሳይ ያን ሁሉ ጥቃት እንዲያደርስ እንዲሁከሌሌ የፈቀደለት እያብሳን ስለሚወደው ነበር። አያሉሉ መለቀል ሳይ እንዲሞት እንዲሁከሌሌ የፈቀደው እኛን ስለሚወደን ነበር። ለጊዜው የጨለማ ኃይላት ድል ያደረጉ ቢመስል እንኳ፣ እንዲሁከሌሌ በዚያ ወቅት ዓለም ድኑትን የሚያገኝበት መንገድ እያዘጋጀ ነበር።

ይህን እውነት ከአያሉሉ ይበልጥ የተረዳ አይኖርም። እንዳንድ ስምች «አያሉሉ በመስቀል ላይ በተሰቀለ ጊዜ ከመከራው ጽኑት የተነገ፣ እምሳሌ እምሳሌ ለምን ተውሸኝ? ብሎ መሞከት ማተረምረሙ አይደለም ወይ?» በማለት ይጠይቁኛል።

ይሁን እንጂ፣ አያሉሉ አጥረምርጥ አል ብሎ ማስብ በመስቀል ላይ እያለ ከተናገረውና ካደረገው ነገር ጋር ፍጹም የማይጣጣም ይሆናል።

ዓለምን ለማዳን እንዲሁከሌሌ ስለ ነበረው ሰቅድ ከአያሉሉ የተሻለ የሚያውቅ የለም። በመስቀል ላይ እንደሚሞትና ሞትንም ድል አድርጎ እንደሚነግደኝ ከመዝሙርና ከነበረው መጻኢነቴ ስለ እርሱ የተነገሩትን ትንቢቶች በመጥቀስ ደጋግሞ ለደቀ መዛሙርቴ ሲነግራቸው ነበር። ሌላው ቀርቶ፣ በዚህ ሁሉ ደስ እንዲላቸውም ዘውትር ለደቀ መዛሙርቴ ሲያሳስባቸው ነበር።

እኔ እንደዚሁከሌሌ ተመልሼም ወደ እናገተ እመጣለሁ እንዳለሁ ለምታቸኝልኝ ብትወዳኝህ ኖሮ ወደ እብ በመሄድ ደስ ባላችሁ ነበር፤ ምክንያቱም እብ ከእኔ ይበልጣል (ዮሐንስ 14:28)።

ያለ እርሱ ፈቃድ ማንም ሕይወቱን መሠሰድ እንደማይችልም ነግሮአቸዋል።

አብ ይወደድል። ምክንያቱም ሕይወቴን እሳልፈ እሰማለሁና። ሕይወቴን እሳልፈ ከበጠሁም በኋላ እንደ ገና መልሼ እወስዳታለሁ። ሕይወቴን እኔው ራሴ በገዛ ፈቃድ እሳልፈ ካልበጠሁ በቀር ከእኔ የሚወስዱት ማንም የለም። ይህንንም ቅጂዝዝ የተቀበልኩት ከእሳቲ ነው (ሕያው ቃል ዮሐንስ 10፡17-18)። ለደቀ መዛሙርቱ እውነቱን ቢነግራቸውም፣ ችግር ሲመጣና ከፋ መልካምን ያሻገራ መስሎ ቢታየ ጊዜ ግን፣ እያሱስን ለመያዝ የመጣ ሕትን መታደሮች ለመከላከል ምክረው ነበር።

እያሱስ ግን፣ ሰይፍን የሚያነሡ በሰይፍ ይጠፋሉና ሲይፍህን ወደ ሰገዛው መልሰህ ከተታው። ለመሆኑ እኔ አባቴን ብለምን አርሱ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ የመሳሳኩት ሠራዊት ሲልክልኝ የማይችል ይመስለኛል? እንዲህ ቢሆንም ኖሮ፣ መከራ መቀበል አለበት። የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንደት ይፈጽማል? በማለት አስቶም እንቅጥል (ማቴዎስ 26፡52-54)።

ምንም ይሁን ምን፣ የእግዚአብሔር ቃል መፈጸም እንዳለበት እያሱስ ያሠቃል። ስሁ የፈለገውን ቢያደርግም፣ የፈለገውን እርምጃ ቢወስድም፣ በመጨረሻ ግን አሸናፊው የእግዚአብሔር ቃል ይሆናል። ምንም እንኳ እያሱስ ራሱ በእካል የተገለጠ የእግዚአብሔር ቃል ቢሆንም፣ ለእግዚአብሔር ቃል በመዝነት ኖሮአል።

እያሱስ በተሰቀለበት መስቀል ዙሪያ የነበሩ አይሁድ መሢሐ እንደሚመጣና ለገጠኢታቸው እንደሚሰጥል የሚናገሩትን የብሉይ ኪዳን ክፍሎች ያውቁ ነበር።

አምላኬ አምላኬ ለምን ተውሽኝ? በማለት እያሱስ ያሰማው ጨካኝነት ከመዝሙር 22 የተወሰደ ሲሆን መሲሕ በሰሚቀበለው መከራና በኋላም እንደሚከናወን የሚናገር ምስራፍ ነው። አጠቃላይ ምስራፍ የድልና የምስጋና ምስራፍ ቢሆንም፣ እያሱስ የተናገረው ይህ ቃል ግን የምስራፍ መዝሊያ ሐሳብ ብቻ ነው።

እያሱስ መስቀል ላይ የተቀበለው በቃይ ምትሐታዊ ሳይሆን እውን ነበር። እኔና እናንተን እንደሚያመን ሁሉ እጆቼ ላይ የተቸክኩት ሚስጣሮች ካድተውታል። ይሁን እንጂ፣ ያ በቃይ የእግዚአብሔር ዕቅድ እንደ ክፍል እንጂ፣ በይጣንና የጨለማ ጎይሳት ድል ማድረጋቸውን እንደማያሳይ እያሱስ ያውቃል። በዓለም ያለው ክፉ ነገር ድል የሚደረግበት መሆኑን በማወቁም እያሱስ በተቀበለው መከራ እንኳ እግዚአብሔርን እመስግኛለል።

«አምላኬ አምላኬ ለምን ተውሽኝ? ለዕርዳታ በብርቱ በምጮኸበት ጊዜ በለምን ከእኔ ራቅህ? ... እንተ ግን ቅዱስ ነህ በእስራኤል ሕዝብም ስትመሰገን ትኖራለህ። የቀድሞ አባቶቻችን በእንተ ተማመኑ፣ በእንተም ስለ ተማመኑ እዳንሃቸው። እኔ ግን ሰው ሁሉ ይንቀሻል፣ ያፈዝሸልም።

የሚያዩኝ ሁሉ ይዘባበቱብኛል፤ በንቀት ራሳቸውን እየነቀነቁ ከንፈራቸውን ያጣምሙብኛል። ደግሞም፣ በእግዚአብሔር ተማምንህ እልነበረም? ታዲያ ለምን አያድንህም? እግዚአብሔር የሚወድህ ከሆነ ለምን አይራዳህም ይሉኛል። ... ብዙ ጠላቶች እንደሚዋጉ በፊምት ከባብወኛል፤ እንደ ባላን ተዋጊ ኮርማምችም በዙሪያዬ ናቸው። የሚበላውን ነገር አድኖ ለመጫጨቅ እንደሚያገሃ አንበሳ ጠላቶቼ በመብዛት አፋቸውን ከፈቱብኝ። ጉልበቴ ደክሞ እንደ ውሃ ፈለሰ፤ እጥንቶቼ ሁሉ ከመጣጠሚያቸው ተለያዩ፤ ልቤም እንደ በም በውስጤ ቀለጠ። ጉሮሮዬ እንደ ሽክላ ደረቀ፤ ምሳሌም ከሰንቃዬ ጋር ተጣበቀ፤ እንደ ሞተ በውም በትቢያ ላይ ጣልኸኝ፤ ክፉ ሰዎች እንደ ውሻ መንጋ ከበዙኝ፤ እጆቼንና እግሬቼን ትንክኩ። አጥንቶቼም ተቆጠሩ፤ ጠላቶቼም በጥላቻ ህይን ተመለከቱኝ። ልብላቼን ተከፋፈሉ፤ በእጄ ጠበቂም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ። እግዚአብሔር ሆይ! ከእኔ አትራቅ፤ እኔን ለመርዳት ፈጥነህ ድረስ። ... የበምህን ታላቅነት ለወገኖቼ እነግራለሁ፤ እነርሱ በተሰበሰቡበት ሰፍራ አመለግንሃለሁ፤ እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩት አመለግኑት፤ እናንተ ያያዕቆብ ዘሮች እክብሩት፤ እናንተ የእስራኤል ዝርያዎች እንልግሉት፤ እርሱ ድሆችን አይንቅም፤ ስቃያቸውንም ችል እይልም፤ ከእነርሱ እይርቅም ... በለ ሠራኸው መልካም ሥራ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት ሰፍራ አመለግንሃለሁ፤ በሚያገለግሉህ ሰዎች ፊት ሆኜ የተሳልሁለህን መሥዋዕት አቀርብልሃለሁ። ድሆች እስኪጠግቡ ይበላሉ። ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡም ያመለግኩታል፤ እነርሱም ለዘላለም ይበላሉ። ወደ መንግሥታት ሁሉ እግዚአብሔርን ያስታውሱታል፤ በዓለም ዙሪያ ያሉት ሁሉ ወደ እርሱ ይመለሳሉ፤ የእርሳቸውን ነገዶች ሁሉ በፊቱ ይበግዳሉ። መንግሥታዊ ሥልጣን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፤ ለእዚህ መንግሥታትን ሁሉ የሚያስተዳድር እርሱ ነው። መፈጸሙ ትውልድ ያገለግለዋል፤ በዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ለተተኪው ትውልድ ይናገራሉ። ገና ላልተወለዱትም እግዚአብሔር ሕዝቡን እዳን ተብሎ ይነገራቸዋል።

ብዙ ጊዜ እያሱስ ከነቢዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ እየጠቀሰ ይናገር ነበር። ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ እያሱስ ሕይወትና ሞት፣ ወደ ፊትም እንደሚከናወን አስደናቂና ቃል በተሰጠ የተፈጸመ ትንቢቶችን ተናግሮአል።

ነገር ግን እርሱ ስለ መተሳሰላችን ተወጋ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም እመጣልን፤ በእርሱ ቁስል እኛ ተፈወስን። እኛ ሁላችን እንደ በጐች ተቅባዝዘዝን ጠፋን፤ እያንዳንዳችንም በየመንገዳችን ነጉድን፤ እግዚአብሔርም፤ የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ ጫነው። ተጨነቀ፤ ተሠቃያም፤ ነገር ግን እፋን እልክራለሁ፤ እንደጠባቢም ለዕርድ ተንዳ፤ በሸላቾቹ ፊት ዝም እንደሚል በግ እፋን እልክራለሁ። በማስጨነቅና በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቤ ገጠኢት ተመቶ ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ፤ ከትውልዱ ማን እስተዋበ? በእፋ ተንከራ ላይገኝበት፤ ምንም

ወንጀል ሳይሠራ፤ እንደሚታዩ ከከፋይነት፤ መቃብራም ከባለ ጠጉች ጋር ሆነ፤ መድቀቱና መሠቃየቱ ግን የእግዚአብሔር ፊቃድ ነበር፤ እግዚአብሔር ነፍሱን የነጠላት መሥዋዕት በያደርገውም እንኳ ዘናን ያያል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔርም ፊቃድ በእጁ ይከናወናል። ከነፍሱ ሥቃይ በኋላ፤ የሕይወት ብርሃን ያያል፤ ደለም ይለዋል፤ ጻድቅ ባሪያዬ በዕውቀቱ ብዙዎችን ያጽድቃል፤ መተላለፋቸውንም ይሸከማል። ለሰዚህ ድርሻውን ከታላላቆች ጋር እስጠዋለሁ፤ ምርኮውንም ከኃያላን ጋር ይካሄዳል፤ እስከ ሞት ድረስ ሕይወቱን እሳልፎ በመስጠቱ፤ ከከፋ ለድራጊዎችም ጋር በመቆጠሩ የብዙዎችን ጎጠላት ተሸክመ፤ ለሰ ዐመፀቆችም ማለደ (ኢሳይያስ 5፥35-12 ዐ.መ.ት)።

ኢየሱስ በመሰቀል ላይ መሆኑ የእግዚአብሔር ስቅድ መፈጸሙን እንጂ፤ መጨናገፉን የሚያመለክት እንዳልሆነ ኢየሱስ ያውቃል። ደቀ መዛሙርቱ ግን፤ ይህን አላስተዋሉም። ኢየሱስ ሲለቀል የወደ ፊት ተሰፋቸውም እንደ ጨለመ ዐስበው ነበር። እናንተ ሕሁን ታዝናላችሁ፤ አንደኛዎች ኢየሱስንም ደባ ይሰዋል፤ ደባታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም በማለት የነገራቸውን ዘግተው ነበር» (ዮሐንስ 16፥22)።

ደቀ መዛሙርቱ ከእንግዲህ ኢየሱስን እናየዋለን ብለው አላስበውም ነበር፤ ሥጋው መቃብሩ ውስጥ እስመኖሩ በተነገራቸው ጊዜ ሳይለሩት እንዳልቀሩ ነበር የገመቱት። በዚያው ቀን ከኢየሱስ ደቀመዛሙርት ሁሉ፤ ከኢየሱስም ወደ ኢማኮስ እየሄዱ ነበር። በደንገት ኢየሱስ መጥቶ ከእነርሱ ጋር እየሄደ እያለ ስለ ኢየሱስ ሞት አየተነጋገሩ ነበር። እነርሱ ግን ያኤም ቢሆን አላወቁትም።

ያዚኛ የጠወለገ ፊታቸውን እድቶ፤ የምትነጋገሩት ስለ ምንድነው? በማለት ጠየቃቸው። ከእነርሱም አንዱ፤ በኢየሱስም ከተማ ሆነህ በእነዚህ ቀኖች በዚያ የተፈጸመውን ነገር ሁሉ የሚታውቅ አንተ ብቻ ነህን? በማለት መልሶ ጠየቀው (ሉቃስ 24፥17-18)።

ታላላቅ ተአምራት ያደርግ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ኢየሱስ ነገሩት፤ እስራኤልን የሚታደግ መሲሕ ነው ብለው ጠብቀው እንደ ነበርና የገይማኖት መሪዎቹ ግን ለርማውያን እሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት እያዘኑ ሲነገሩት ኢየሱስ ጸሐ ብሎ ይሰማ ነበር። እነዚህ ሰዎች ከዚህ ቀደም በዓለም ታሪክ ያልታዩ አሳዛኝ ነገር መፈጸሙን ነበር የሚያውቁት። ሰዓም የሚገርመው ደግሞ የኢየሱስ ሥጋ ከመቃብሩ ጠ ፍቆአል፤ አንዳንድ ሴቶች ግን ኢየሱስ በሕይወት መኖሩን በመላከት እንደ ተነገራቸው እያወሩ ነበር። ይሁን እንጂ፤ እነዚህ ሰዎች ከሞት ስለ መነሳቱ የሰሙትን ከተረት ለይተው አላዩትም ነበር።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ እናንተ የሚታስተውሉ ሰዎች፤ ለባችሁም ነበሩት የተናገሩትን ሁሉ ከማመን የዘገየ ፤ ከርስተሰ ይህን ሁሉ መከራ መቀበልና ወደ ክብሩም መግባት አይዝባውምን? ከሙሉና ከነበሩት ሁሉ ጀምሮ በቅዱሳት መጻሕፍትም ስለ አርሱ የተጻፈውን አስረዳቸው (ዐመት ሉቃስ 24፥25-27)።

በዚህ ጊዜ ወደ ኢማኮስ ተቃርበው ነበር። መሸቸቱ ነበረና ከእነርሱ ጋር እንዲያደር ሁሉ ሰዎች እንግዳውን ሰውዬ ጠየቁት። አሁንም ገና አላውቁትም! ከእርሱ ጋር ሲያደር ወደ ዜት ገባ። ከአኗርሱም ጋር በማዕድ ተቀመጠ፤ አንጀራ አንሥቶ የምስጋና ጸሎት ካደረገ በኋላ ቆርሶ ሰማቸው። በዚያን ጊዜ ዐይናቸው ተከፈተና ኢየሱስ መሆኑን አወቁ! (ሉቃስ 24፥30-31)።

በመጨረሻም አመኑ። ይሁን እንጂ እስከዚያ ጊዜ ድረስ ውጫዊ ሁኔታን ብቻ ነበር ያዩት። በዚያ ሁሉ ውስጥ የእግዚአብሔር ስቅድ እየተፈጸመ መሆኑን አላስተዋሉም ነበር።

ደቀመዛሙርቱ መሪያቸው መከራ ሲቀበልና በመጨረሻም ሲስተሉ በዐይናቸው አይተዋል፤ ከቀ መልካምን አሸነፈ በማለት ዐስበው ነበር። ይህ ደግሞ እግዚአብሔር እንደ ረሳቸው ማስረጃ እንደሆነ ቆጥረዋል። በነዚያት አማካይነት የተነገረውን የእግዚአብሔር ቃል አምነው ቢሆን ኖሮ ግን፤ እግዚአብሔር ከአነሱ ጋር መሆኑንና በሁኔታዎች ውስጥ እየወራ መሆኑን ይረዱ ነበር፤ የኢየሱስን ሞት እንደ ሸንፈት ሳይሆን እንደ ድል ይቆሩት ነበር።

በብዙ መልኩ እኛም ደቀ መዛሙርቱን እንመሰላለን። ቅግርና ገባን ሲገጥመን፤ እግዚአብሔር የረሳንና የተወን ይመስለናል «አምላኬ ሆይ፤ ለምን ተውኸኝ?» አንላለን።

ኢየሱስ ግን፤ በዓለም ባላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘላችሁ እኔ ዓለምን አሸንፈዋለሁ ብሏል (ዮሐንስ 16፥33)።

ኢየሱስ በተናገረው ቃል ከልባችን አምነን ቢሆን ኖሮ፤ አስቸጋሪ ነገር ሲገጥመን እግዚአብሔር ትቶናል በማለት አናስብም ነበር፤ ከማተራሾራሪያና ከመንጫነቱ ይልቅ እናመሰግናለን ነበር።

ያለንበትን የዓለም ሁኔታ እንመለከትና፤ «በዚህ ዘመን እግዚአብሔር ጨርሶ ዓለምን እንደ ተወው በቂ ማስረጃ አለን» ለማለት ይቃጠናል።

ኢየሱስ ግን መረካትን፤ የምድር መንቀጥቀጥን፤ ረገባን፤ ቅኝፈርና ዐመፅን እንዲጠብቁ ለተከታዮቹ ተናግሮአል። እንዲያውም የዓለማችን ሁኔታ እየባሰና እየከፋ እንደሚሄድ ነው ያስጠነቀቅታችን። እነዚህ ዝርዝሮች ባልሚታችን ያለንበትን ሁኔታ ቁልጭ እድርገው ያሳዩናል።

ይህን ከገብን በኋላ ግን፤ ይህ ሁሉ መሆን በሚጀምርበት ጊዜ ደታኝነታችሁ ቀርቦአልና ቀኖ ብላችሁ ወደ ላይ ተመልስቱ ብሎናል (ሉቃስ 21፥28)።

የዓለማችን ሁኔታ እየከፋ ሲሄድ፤ እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር ትቶታል፤ ወይም ደግሞ ዳር ሆኖ በቅልብና በሰውነት ይመለከታል። ማለት አይደለም፤ እንዲያውም በተቃራኒው ነው ማለቱ ያለብን። በቃሉ በነገረን መሠረት እነዚህ ነገሮች እርሱ ቅርብ መሆኑንና በማንኛውም መልኩ ዕቅድና ዐላማው እየተፈጸመ መሆኑን የሚያሳዝቡ ምልክቶች ናቸው።

ዴፕሮስ እንዲህ በማለት ጽፎአል፤ **ኢየሱስ ክርስቶስን ያሳያችሁት ቢሆን እንኳ ትወድቁታላችሁ፤ ያሳያችሁት ቢሆንም በእርሱ አምናችሁ በቃላት ሊገለጥ በማይቻል በከባሪ ደስታ ደስ ይላችኋል** (1ኛ ዴፕሮስ 1፡8)።

ታዲያ፤ እናንተስ ወዳጆቼ የብድር ነው የምታምኑት? እንደ እነዚያ ሁሉት የኢማኒክ መንገዶች በሚገኙበት ችግር ሁሉ እግዚአብሔር እንደ ተወን እናስባለን? እያዘንንና እየቆነን የሕይወትን ጉዞ እንተጥላለን? ወይስ መድኃኖችን እንደ ቀረበ በማመን ዐይኖቻችንን እንቅጥን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን?

እንተም ወዳጄ፤ ከእያሱ የተሰጠህን ፍትህ ሰላምና ደስታ ተቀበል። ኢየሱስ ከእንተ ጋር መሆኑን እመን፤ በአውን ሊያደርግልህ በሚገኘው ሃይል ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር እየሠራ መሆኑን እመን።

እግዚአብሔር እንደ ተወሰነ ፊትንም እንዳሠራብህ ማስረጃ ናቸው በምትላቸው ነገሮች እማካይነት ይበልጥ ወደ ራሱ እያቀረበህ መሆኑን እንታዘን። ቀኝ ብለህ ተመልከት! እርሱ ይወድሃል! እርሱ በእግዚአብሔር ውስጥ ራሱን ይገልጻል!

ተፈጸመ

ይህ መጽሐፍ ቀላል ያለ አቀራረብ ያለው ሲሆን፤ እየጣፈጠ፤ እያሰደመመና ራሱን እያሳየ የሚነበብ ነው። ብዙዎች እስከ አሁን ካነበቡዎቻቸው ተወዳጅ መጻሕፍት ዝርዝር ውስጥ አኑረውታል። ሕይወታቸውን እንደ ሰወጠና ከችግሮቻቸው መፍትሔ ጋር እንዳስተዋወቃቸው በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች መስክረዋል።

መጽሐፉ ገና የሚገባውን ያህል እንዳልተባሰለት ያነበቡት ሁሉ የሚመስክሩለት ይሆናል።
'የእግዚአብሔር ጸጋ በሰዎች ሕይወት ውስጥ ሲሠራ ምን ሲከተል እንደሚችል የሚያሳይ እጅግ ድንቅ ታሪክ'

Norman Vincent Peale
Psychologist